คู่มืออย่างย่อเพื่อเข้าใจอิสลาม

พร้อมภาพประกอบ

[ไทย – Thai – تايلاندي]

เรียบเรียงโดย อิบรอฮีม อบู หัรบฺ

ผู้ตรวจทาน : ทีมงานภาษาไทยเว็บอิสลามเฮ้าส์

ที่มา : www.islam-guide.com

2014 - 1435

IslamHouse.com

﴿الدليل المصور الموجز لفهم الإسلام﴾

« باللغة التايلاندية »

إبراهيم أبو حرب

مراجعة: فريق اللغة التايلاندية بموقع دار الإسلام

المصدر: www.islam-guide.com

2014 - 1435

IslamHouse.com

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตาปรานียิ่งเสมอ

คำนำ

“**คู่มืออย่างย่อเพื่อเข้าใจอิสลามพร้อมภาพประกอบ**” เป็นหนังสือที่จัดทำ แปล และเผยแพร่โดยเว็บไซต์ www.islam-guide.com มีเนื้อหาเกี่ยวกับการแนะนำอิสลามเบื้องต้น โดยอธิบายด้วยหลักฐานต่างๆ สนับสนุน ทั้งในเชิงวิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ และอื่นๆ ที่ยืนยันถึงความสัจจริงของพระมหาคัมภีร์อัลกุรอานอันเป็นคัมภีร์แห่งศาสนาอิสลาม

ทีมงานภาษาไทยเว็บอิสลามเฮ้าส์ www.islamhouse.com ได้นำมาตรวจทานอีกครั้งและเรียบเรียงเป็นเล่มเพื่อความสะดวกในการเผยแพร่ผ่านช่องทางอื่นๆ ต่อไป ในการตรวจทานครั้งนี้อาจจะมียังมีข้อผิดพลาดตกหล่นไม่ทันสังเกตอยู่บ้าง จึงขอความกรุณาท่านผู้อ่านได้เสนอแนะและแจ้งให้เราทราบด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ทีมงานภาษาไทยเว็บอิสลามเฮ้าส์

สารบัญ

บทที่ 1

หลักฐานบางประการ

ที่บอกถึงความเป็นจริงของศาสนาอิสลาม

บทที่ 1
หลักฐานบางประการที่บอกถึงความเป็นจริงของศาสนาอิสลาม

พระผู้เป็นเจ้าทรงสงเคราะห์ศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ ซึ่งเป็นศาสนทูตองค์สุดท้ายของพระองค์ด้วยปาฏิหาริย์นานัปการและพยานหลักฐานอีกมากมายซึ่งสามารถพิสูจน์ให้เห็นว่าท่านคือศาสนทูตที่แท้จริง ซึ่งประทานมาโดยพระผู้เป็นเจ้า เฉกเช่นเดียวกับที่พระผู้เป็นเจ้าทรงสงเคราะห์พระคัมภีร์ที่ทรงอนุญาตให้เปิดเผยได้ซึ่งเป็นเล่มสุดท้ายของพระองค์ นั่นคือ พระคัมภีร์อัลกุรอาน ด้วยปาฏิหาริย์นานัปการที่สามารถพิสูจน์ได้ว่า พระคัมภีร์อัลกุรอานเล่มนี้คือพระดำรัสจากพระผู้เป็นเจ้าโดยแท้ ซึ่งนำมาเปิดเผยโดยศาสนทูตมุหัมมัด และไม่ได้มาจากการประพันธ์ของมนุษย์คนใด ในบทนี้จะกล่าวถึงพยานหลักฐานบางประการถึงความจริงนี้

(1) ความมหัศจรรย์ในทางวิทยาศาสตร์ที่ปรากฏอยู่ในพระคัมภีร์อัลกุรอาน

พระคัมภีร์อัลกุรอานคือพระดำรัสจากพระผู้เป็นเจ้าโดยแท้ ซึ่งพระองค์ทรงเปิดเผยต่อศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ โดยผ่านทางมะลาอิกะฮฺ (เทวทูต)ญิบรีล (Gabriel) โดยที่มุหัมมัด ﷺ ได้ท่องจำพระดำรัสของพระองค์ ผู้ซึ่งต่อมาได้ทรงบอกต่อให้กับบรรดาสาวกหรือสหายของท่าน บรรดาสหายเหล่านั้นได้ทำการท่องจำ และจดบันทึกไว้ และได้

ทำการศึกษากับศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ อีกครั้งหนึ่ง ยิ่งไปกว่านั้น ศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ ยังทรงทำการศึกษาพระคัมภีร์อัลกุรอานกับมะลาอิกะฮฺญิบรีลอีกปีละครั้ง และสองครั้งในปีสุดท้ายก่อนที่ท่านจะสิ้นชีวิต นับแต่เวลาเมื่อมีการเปิดเผยพระคัมภีร์อัลกุรอานมาจนกระทั่งทุกวันนี้ มีประชากรชาวมุสลิมจำนวนมากมายมหาศาลสามารถท่องจำคำสอนทั้งหมดที่มีอยู่ในพระคัมภีร์อัลกุรอานได้ทุกตัวอักษร บางคนในจำนวนเหล่านั้นสามารถท่องจำคำสอนทั้งหมดที่มีอยู่ในพระคัมภีร์อัลกุรอานได้ก่อนอายุสิบขวบเลยทีเดียว ไม่มีตัวอักษรสักตัวในพระคัมภีร์อัลกุรอานได้เปลี่ยนแปลงไปในช่วงหลายศตวรรษที่ ผ่านมาแล้ว

พระคัมภีร์อัลกุรอานที่นำมาเปิดเผยเมื่อสิบสี่ ศตวรรษที่ผ่านมาได้กล่าวถึงข้อเท็จจริงต่าง ๆ ซึ่งถูกค้นพบหรือได้รับการพิสูจน์จากนักวิทยาศาสตร์เมื่อเร็วๆ นี้ การพิสูจน์ในครั้งนี้แสดงให้เห็นโดยปราศจากข้อสงสัยว่า พระคัมภีร์อัลกุรอานนั้นจะต้องมาจากพระดำรัสพระผู้เป็นเจ้าโดยแท้ ซึ่งนำมาเปิดเผยโดยศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ และพระคัมภีร์อัลกุรอานเล่มนี้ไม่ได้ถูกประพันธ์มาจากมุหัมมัด ﷺ หรือมนุษย์คนใด และนี่ก็เป็นการพิสูจน์ให้เห็นอีกเช่นกันว่า มุหัมมัด ﷺ คือศาสนทูตที่แท้จริงซึ่งประทานมาโดยพระผู้เป็นเจ้า มันเป็นเรื่องที่อยู่เหนือเหตุผลที่ว่า น่าจะมีใครบางคนเมื่อหนึ่งพันสี่ร้อยปีที่ผ่านมาทราบความจริงที่ได้ถูกค้นพบหรือถูกพิสูจน์เมื่อไม่นานมานี้ ด้วยเครื่องมือที่ล้ำสมัยและด้วยวิธีทางวิทยาศาสตร์ที่ล้ำลึก ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ก) พระคัมภีร์อัลกุรอานกับการพัฒนาของตัวอ่อนมนุษย์:

ในพระคัมภีร์อัลกุรอาน พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสไว้เกี่ยวกับขั้นตอนต่างๆ ในการพัฒนาของตัวอ่อนมนุษย์ :

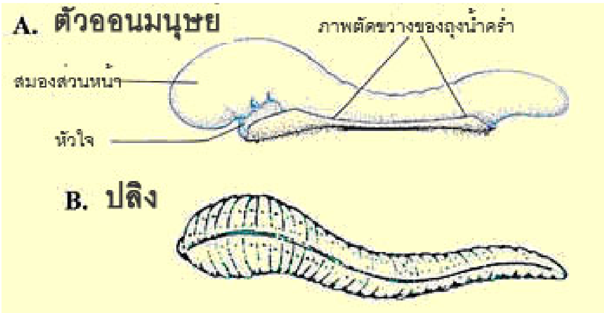
﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ مِن سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ، ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ، ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَاماً فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْماً ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقاً آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾ (المؤمنون : 12 – 14)

ความว่า "และขอสาบานว่า แน่นอนเราได้สร้างมนุษย์มาจากธาตุแท้ของดิน แล้วเราทำให้เขาเป็นเชื้ออสุจิ อยู่ในที่พักอันมั่นคง (คือมดลูก) แล้วเราได้ทำให้เชื้ออสุจิกลายเป็นก้อนเลือด แล้วเราได้ทำให้ก้อนเลือดกลายเป็นก้อนเนื้อแล้วเราได้ทำให้ก้อนเนื้อกลายเป็นกระดูก แล้วเราหุ้มกระดูกนั้นด้วยเนื้อ แล้วเราได้เป่าวิญญาณให้เขากลายเป็นอีกรูปร่างหนึ่ง ดังนั้นอัลลอฮฺทรงจำเริญยิ่ง ผู้ทรงเลิศยิ่งในการสร้าง" (พระคัมภีร์กุรอาน, 23:12-14)

ซึ่งเมื่อพิจารณาตามตัวอักษรแล้ว ในภาษาอารบิก คำว่า *alaqah* นั้น มีอยู่ 3 ความหมาย ได้แก่ (1) ปลิง (2) สิ่งแขวนลอย และ (3) ลิ่มเลือด

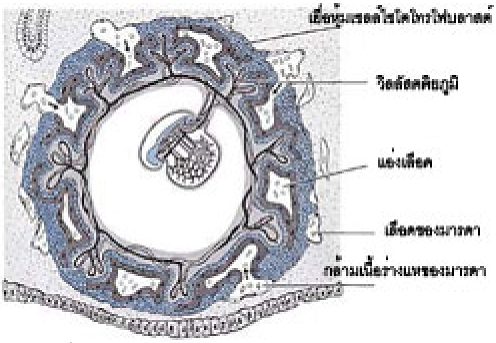
ในการเปรียบเทียบปลิงกับตัวอ่อนในระยะที่เป็น *alaqah* นั้น เราได้พบความคล้ายกันระหว่างสองสิ่งนี้ (ดู The Developing Human ของ Moore และ Persaud ปรับปรุงครั้งที่ 5 หน้า 8) ซึ่ง เราสามารถดูได้

จากรูปที่ 1 นอกจากนี้ ตัวอ่อนที่อยู่ในระยะดังกล่าวจะได้รับการหล่อเลี้ยงจากเลือดของมารดา ซึ่งคล้ายกับปลิงซึ่งได้รับอาหารจากเลือดที่มาจากผู้อื่น (ดู Human Development as Described in the Quran and Sunnah ของ Moore และคณะ หน้า 36)

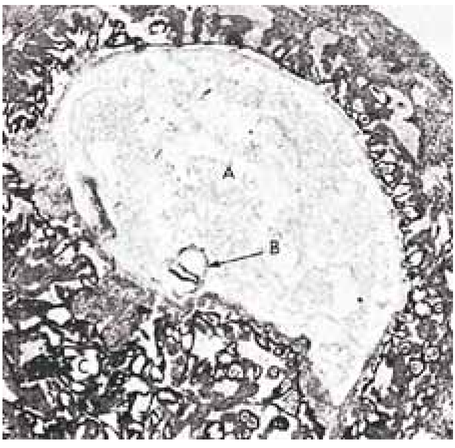

รูปที่ 1 : ภาพวาดดังกล่าวอธิบายให้เห็นความคล้ายกันของรูปร่างระหว่างปลิงกับตัวอ่อนมนุษย์ในระยะที่เป็น *alaqah* (รูปวาดปลิงมาจากหนังสือเรื่อง *Human Development as Described in the Quran and Sunnah* ของ Moore และคณะ หน้า 37 ดัดแปลงมาจาก *Integrated Principles of Zoology* ของ Hickman และคณะ ภาพตัวอ่อนวาดมาจากหนังสือเรื่อง *The Developing Human* ของ Moore และ Persaud ปรับปรุงครั้งที่ 5 หน้า 73)

ความหมายที่สองของคำว่า *alaqah* คือ “สิ่งแขวนลอย” ซึ่งเราสามารถดูได้จากรูปที่ 2 และ 3 สิ่งแขวนลอยของตัวอ่อน ในช่วงระยะ *alaqah* ในมดลูกของมารดา

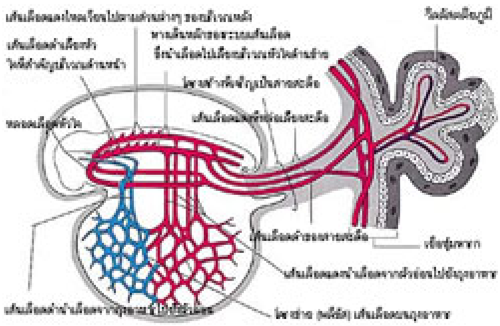

รูปที่ 2 : ในภาพนี้ เราจะเห็นภาพของตัวอ่อน ซึ่งเป็นสิ่งแขวนลอยในช่วงระยะที่เป็น *alaqah* อยู่ในมดลูก (ครรภ์) ของมารดา (มาจากเรื่อง*The Developing Human* ของ Moore และ Persaud ปรับปรุงครั้งที่ 5 หน้า 66)

รูปที่ 3: ในภาพที่ถ่ายด้วยระบบโฟโตไมโครกราฟ (photomicrograph) นี้ เราจะเห็นตัวอ่อนซึ่งเป็นสิ่งแขวนลอยได้ (ตรงเครื่องหมายอักษร B) ซึ่งอยู่ในช่วงระยะของ *alaqah* (อายุประมาณ 15 วัน) ในครรภ์มารดา ขนาดที่แท้จริงของตัวอ่อนนั้นจะมีขนาดประมาณ 0.6 มิลลิเมตร (มาจากเรื่อง *The Developing Human* ของ Moore ปรับปรุงครั้งที่ 3 หน้า 66 จากเรื่อง *Histology* ของ Leeson)

ความหมายที่สามของคำว่า *alaqah* คือ “ลิ่มเลือด” เราพบว่าลักษณะภายนอกของตัวอ่อนและส่วนที่เป็นถุงในช่วงระยะ *alaqah* นั้นจะดูคล้ายกับลิ่มเลือด ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่า มีเลือดอยู่ในตัวอ่อนค่อนข้างมากในช่วงระยะดังกล่าว (Human Development as Described in the Quran and Sunnah ของมัวร์และคณะ หน้า 37-38) (ดูรูปที่ 4) อีกทั้งในช่วงระยะดังกล่าว เลือดที่มีอยู่ในตัวอ่อนจะไม่หมุนเวียนจนกว่าจะถึงปลายสัปดาห์ที่สาม (The Developing Human ของ Moore และ Persaud ปรับปรุงครั้งที่ 5 หน้า 65) ดังนั้น ตัวอ่อนในระยะนี้จึงดูเหมือนลิ่มเลือดนั่นเอง.

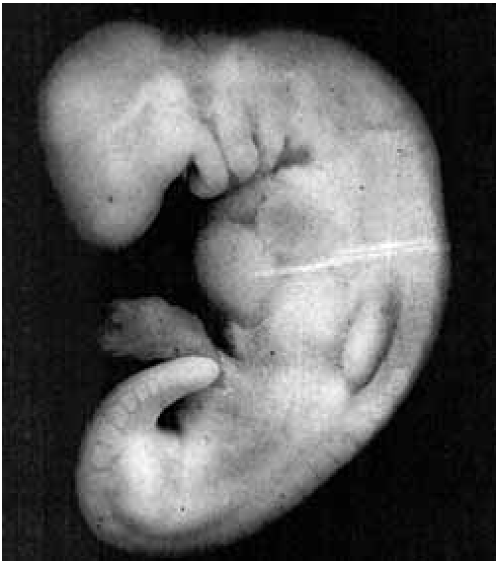

รูปที่ 4 : เป็นแผนภูมิระบบการทำงานของหัวใจและหลอดเลือด หัวใจพอสังเขปในตัวอ่อนในช่วง ระยะ alaqah ซึ่งลักษณะภายนอกของตัวอ่อนและส่วนที่เป็นถุงของตัวอ่อนจะดูคล้ายกับลิ่มเลือด เนื่องจากมีเลือดอยู่ค่อนข้างมากในตัวอ่อน (The Developing Human ของ Moore ปรับปรุงครั้งที่ 5 หน้า 65)

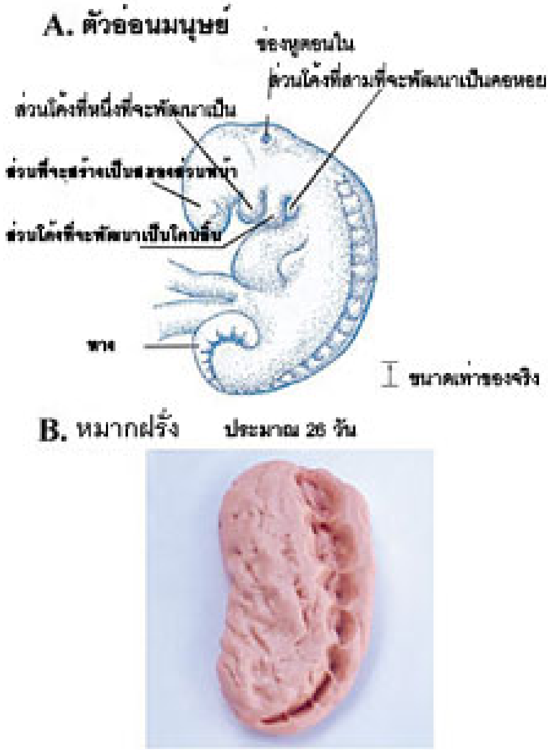
ดังนั้น ทั้งสามความหมายของคำว่า alaqah นั้น ตรงกับลักษณะของตัวอ่อนในระยะ alaqah เป็นอย่างยิ่ง

ในระยะต่อมาที่กล่าวไว้ในพระคัมภีร์ ก็คือ ระยะ mudghah ในภาษาอารบิกคำว่า mudghah หมายความว่า “สสารที่ถูกขบเคี้ยว” ถ้าคนใดได้หมากฝรั่งมาชิ้นหนึ่ง และใส่ปากเคี้ยว จากนั้นลองเปรียบเทียบหมากฝรั่งกับตัวอ่อนที่อยู่ในช่วงระยะ mudghah เราจึงสรุปได้ว่าตัวอ่อนในช่วงระยะ mudghah จะมีลักษณะเหมือนสสารที่ถูกขบเคี้ยว ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่า ไขสันหลังที่อยู่ด้านหลังของตัวอ่อนมีลักษณะ “ค่อนข้างคล้ายกับร่องรอยของฟันบนสสารที่ถูกขบเคี้ยว” (ดูรูปที่ 5 และ 6) (The

Developing Human ของ Moore และ Persaud ปรับปรุงครั้งที่ 5 หน้า 8)

รูปที่ 5 : ภาพถ่ายของตัวอ่อนในช่วงระยะ mudghah (อายุ 28 วัน) ตัวอ่อนในระยะนี้จะมีลักษณะเหมือนสสารที่ถูกขบเคี้ยว เนื่องจากไขสันหลังที่อยู่ด้านหลังของตัวอ่อนมีลักษณะค่อนข้างคล้ายกับร่อง รอยของฟันบนสสารที่ถูกขบเคี้ยว ขนาดที่แท้จริงของตัวอ่อนจะมีขนาด 4 มิลลิเมตร (จากเรื่อง The Developing Human ของ Moore และ Persaud ปรับปรุงครั้งที่ 5 หน้า 82 ของศาสตราจารย์ Hideo Nishimura มหาวิทยาลัยเกียวโต ในเมืองเกียวโต ประเทศญี่ปุ่น)

รูปที่ 6 : เมื่อเปรียบเทียบลักษณะของตัวอ่อนในช่วงระยะ mudghah กับหมากฝรั่งที่เคี้ยวแล้ว เราจะพบกับความคล้ายคลึงระหว่างทั้งสองสิ่งนี้ A) รูปวาดของตัวอ่อนในช่วงระยะ mudhah เราจะเห็นไขสันหลังที่ด้านหลังของตัวอ่อน ซึ่งดูเหมือนลักษณะร่องรอยของฟัน (จากเรื่อง(The Developing Human ของ Moore และ Persaud ปรับปรุงครั้งที่ 5 หน้า 79) B) รูปถ่ายหมากฝรั่งที่เคี้ยวแล้ว

มุหัมมัด ﷺ ทราบได้อย่างไรถึงเรื่องราวทั้งหมดนี้เมื่อ 1400 ปีที่แล้ว ทั้งๆ ที่นักวิทยาศาสตร์เพิ่งจะค้นพบเรื่องนี้เมื่อไม่นานมานี้เอง โดยใช้เครื่องมือที่ทันสมัยและกล้องจุลทรรศน์ความละเอียดสูง ซึ่งยังไม่มีใช้ในสมัยก่อน Hamm และ Leeuwenhoek คือนักวิทยาศาสตร์สองคนแรกที่สังเกตเซลล์อสุจิของมนุษย์ (สเปอร์มมาโตซัว) ด้วยการใช้กล้องจุลทรรศน์ที่พัฒนาขึ้นมาใหม่เมื่อปี พ.ศ. 2220 (หลังมุหัมมัด ﷺ กว่า 1000 ปี) พวกเขาเข้าใจผิดคิดว่าเซลล์อสุจิเหล่านั้นประกอบไปด้วยสิ่งมีชีวิตขนาดเล็ก ซึ่งจะก่อตัวเป็นมนุษย์ โดยจะเจริญเติบโตเมื่อฝังตัวลงในอวัยวะสืบพันธุ์ของผู้หญิง (The Developing Human ของ Moore และ Persaud ปรับปรุงครั้งที่ 5 หน้า 9)

ศาสตาจารย์กิตติมศักดิ์ Emeritus Keith L. Moore หนึ่งในนักวิทยาศาสตร์ที่มีชื่อเสียงโด่งดังที่สุดคนหนึ่งของโลก ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขากายวิภาควิทยาและวิชาว่าด้วยการศึกษาตัวอ่อนของสิ่งมีชีวิต อีกทั้งยังเป็นผู้แต่งหนังสือที่ชื่อว่า Developing Human ซึ่งหนังสือเล่มนี้ได้นำไปแปลถึงแปดภาษา หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือที่ใช้สำหรับอ้างอิงงานทางวิทยาศาสตร์ และยังได้รับเลือกจากคณะกรรมการพิเศษของสหรัฐอเมริกาให้เป็นหนังสือที่ดีที่สุดที่แต่งขึ้นโดยบุคคลเพียงคนเดียว Dr. Keith Moore เป็นศาสตราจารย์กิตติมศักดิ์แห่งภาควิชากายวิภาควิทยาและเซลล์ชีววิทยา ที่มหาวิทยาลัยโตรอนโต (University of Toronto) เมืองโตรอนโต ประเทศแคนาดา ณ ที่แห่งนั้น เขาดำรงตำแหน่งรองคณบดีสาขาวิทยาศาสตร์มูลฐานของคณะแพทย์ศาสตร์

และดำรงตำแหน่งประธานแผนกกายวิภาควิทยาเป็นเวลา 8 ปี ในปีพ.ศ. 2527 เขาได้รับรางวัลที่น่าชื่นชมที่สุดในสาขากายวิภาคของประเทศแคนาดา นั่นคือรางวัล J.C.B Grant Award จากสมาคมนักกายวิภาควิทยาแคนาดา (Canadian Association of Anatomists) เขาได้กำกับดูแลสมาคมนานาชาติต่างๆ มากมาย เช่น สมาคมนักกายวิภาควิทยาแคนนาดาและอเมริกา (Canadian and American Association of Anatomists) และ สภาสหภาพวิทยาศาสตร์ชีวภาพ (Council of the Union of Biological Sciences) เป็นต้น.

ใน ปีพ.ศ 2524 ระหว่างการประชุมด้านการแพทย์ครั้งที่ 7 ซึ่งจัดขึ้นที่เมืองดัมมาม ประเทศซาอุดิอาระเบีย ศาสตราจารย์ Moore ได้กล่าวว่า “ข้าพเจ้าภาคภูมิใจอย่างหาที่สุดมิได้ที่ได้ช่วยให้เรื่องราวต่างๆ ที่กล่าวไว้ในพระคัมภีร์อัลกุรอานเกี่ยวกับพัฒนาการของมนุษย์ให้มีความชัดเจน อีกทั้งยังทำให้ข้าพเจ้ามีความเข้าใจอย่างกระจ่างชัดว่าคำกล่าวเหล่านี้ต้องมาจากพระดำรัสของพระผู้เป็นเจ้าโดยผ่านทางมุหัมมัด เพราะว่าความรู้เกือบทั้งหมดนี้ไม่เคยถูกค้นพบมาก่อนจนกระทั่งอีกหลายศตวรรษต่อมา สิ่งนี้พิสูจน์ให้ข้าพเจ้าเห็นว่ามุหัมมัดจะต้องเป็นผู้ถือสารจากพระผู้เป็นเจ้าอย่างแน่นอน” (การอ้างอิงคำกล่าวนี้ This is the Truth (วีดีโอเทป) ที่ : http://www.islam-guide.com/th/video/moore-1.ram)

ต่อมา ศาสตราจารย์ Moore ได้ถูกตั้งคำถามดังต่อไปนี้ หมายความว่า ท่านมีความเชื่อว่าพระคัมภีร์อัลกุรอานนั้นเป็นพระดำรัส

จากพระผู้เป็นเจ้าจริงหรือไม่ เขาตอบว่า “ข้าพเจ้ายอมรับสิ่งดังกล่าวนี้ได้อย่างสนิทใจ” (อ้างจาก : This is the Truth (วีดีโอเทป) เพิ่งอ้าง)

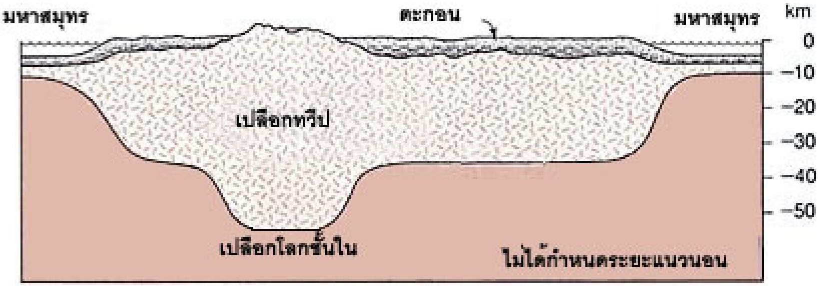
ใน ระหว่างการประชุมครั้งหนึ่ง ศาสตราจารย์ Moore ได้กล่าวว่า “…..เพราะว่าในช่วงระยะตัวอ่อนของมนุษย์นั้นมีความซับซ้อนเนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องในระหว่างการพัฒนาของตัวอ่อน มีการเสนอว่าควรมีการพัฒนาระบบการแบ่งประเภทตัวอ่อนใหม่โดยใช้คำศัพท์ที่กล่าวไว้ในพระคัมภีร์อัลกุรอานและซุนนะฮฺ (Sunnah คือ สิ่งที่ศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ ได้พูด กระทำ หรือยอมรับ) ระบบที่เสนอนี้ดูเรียบง่าย ครอบคลุมทุกด้านและสอดคล้องกับความรู้ที่เกี่ยวกับการพัฒนาของตัวอ่อนในปัจจุบัน แม้ว่า อริสโตเติล (Aristotle) ผู้ก่อตั้งวิทยาศาสตร์ว่าด้วยการศึกษาเกี่ยวกับตัวอ่อนของสิ่งมีชีวิต ยังเชื่อว่าการพัฒนาตัวอ่อนของลูกไก่นั้นแบ่งออกเป็นหลายระยะ จากการศึกษาไข่ไก่เมื่อศตวรรษที่สี่หลังคริสตศักราช ซึ่งเขาไม่ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับระยะต่างๆ เหล่านั้นเลย เท่าที่ทราบมาจากประวัติการศึกษาเกี่ยวกับตัวอ่อนของสิ่งมีชีวิต มีเรื่องระยะและการแยกประเภทของตัวอ่อนมนุษย์อยู่น้อยมาก จนกระทั่งมาถึงศตวรรษที่ยี่สิบนี้”

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ในศตวรรษที่เจ็ด คำอรรถาธิบายเกี่ยวกับตัวอ่อนมนุษย์ในพระคัมภีร์อัลกุรอานนั้น ไม่สามารถนำไปใช้อ้างอิงความรู้ในทางวิทยาศาสตร์ได้ มีเพียงบทสรุปที่พอจะมีเหตุผลเดียวก็คือคำอรรถาธิบายเหล่านี้ ได้ถูกเปิดเผยโดยพระผู้เป็นเจ้า ซึ่งทรงประทานแก่มุหัมมัด ท่านไม่ทราบรายละเอียดต่างๆ เพราะว่าเป็นคนที่ไม่รู้หนังสือ

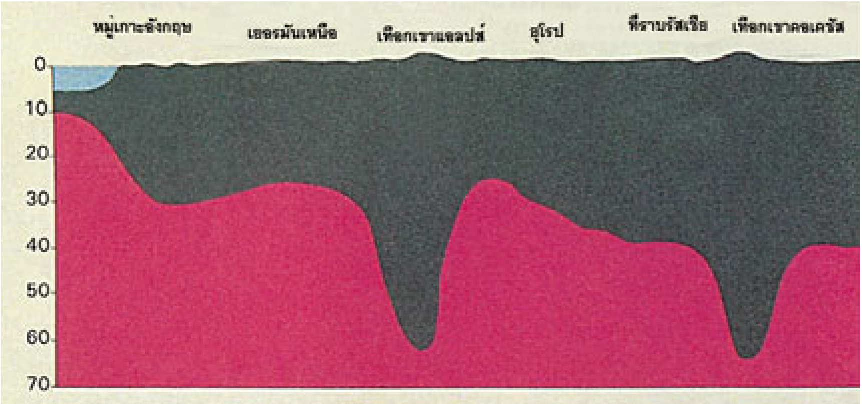
อีกทั้งไม่เคยฝึกฝนด้านวิทยาศาสตร์ใดๆ ทั้งสิ้น (This is the Truth , อ้างแล้ว)

ข) พระคัมภีร์อัลกุรอานที่ว่าด้วยเทือกเขา

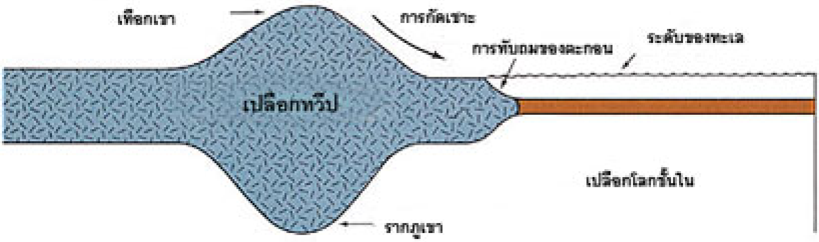
หนังสือที่ชื่อว่า Earth เป็นตำราที่ใช้อ้างอิงเป็นหลักในมหาวิทยาลัยหลายแห่งทั่วโลก หนังสือเล่มนี้มีผู้แต่งสองท่าน หนึ่งในนั้นได้แก่ ศาสตราจารย์กิตติมศักดิ์ Frank Press เขาเป็นที่ปรึกษาด้านวิทยาศาสตร์ให้กับอดีตประธานาธิบดี Jimmy Carter และเป็นประธานสถาบันวิทยาศาสตร์แห่งชาติ (National Academy of Science) ในกรุงวอชิงตัน ดีซี เป็นเวลา 12 ปี หนังสือของเขากล่าวว่า เทือกเขาจะมีรากฝังอยู่ใต้พื้นดิน (ดู *Earth* ของ Press และ Siever, หน้า 435 และดูที่ *Earth Science* ของ Tarbuck และ Lutgens, หน้า 157) รากเหล่านี้ฝังลึกอยู่ใต้พื้นดิน ดังนั้น เทือกเขาจึงมีรูปทรงเหมือนกับสลัก (ดูรูปที่ 7,8 และ 9)

รูปที่ 7 : เทือกเขาจะมีรากฝังลึกอยู่ใต้พื้นดิน (*Earth*, Press และ Siever หน้า 413)

รูปที่ 8 : ส่วนที่เป็นแผนผัง เทือกเขาที่มีรูปร่างเหมือนสลัก จะมีรากลึกฝังแน่นอยู่ใต้พื้นดิน (*Anatomy of the Earth* ของ Cailleux หน้า 220)

รูปที่ 9 : อีกภาพหนึ่งที่จะแสดงให้เห็นว่าเทือกเขาเหล่านั้นมีรูปทรงเหมือนสลักได้อย่างไร เนื่องจากเทือกเขาเหล่านี้มีรากฝังลึก (*Earth Science* ของ Tarbuck และ Lutgens, หน้า 158)

นี่คือการอรรถาธิบายถึงเทือกเขาต่างๆ ว่ามีรูปทรงอย่างไรในพระคัมภีร์อัลกุรอาน พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสไว้ในพระคัมภีร์อัลกุรอานดังนี้:

﴿أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهَاداً، وَالْجِبَالَ أَوْتَاداً﴾ (النبأ : 6 – 7)

ความว่า "เรามิได้ทำให้แผ่นดินเป็นพื้นราบดอกหรือ ? และมิได้ให้เทือกเขาเป็นหลักตรึงไว้ดอกหรือ" (พระคัมภีร์อัลกุรอาน, 78:6-7)

วิทยาศาสตร์ว่าด้วยพื้นโลกในยุคใหม่นี้ ได้ทำการพิสูจน์แล้วว่าเทือกเขาต่างๆ จะมีรากฝังลึกอยู่ใต้พื้นผิวของพื้นดิน (ดูรูปที่ 9) และรากเหล่านั้นสามารถเลื่อนระดับขึ้นมาอยู่เหนือพื้นดินได้หลายครั้ง (*The Geological Concept of Mountains in the Quran* ของ El-Naggar หน้า 5) ดังนั้น คำที่เหมาะสมที่สุดที่ใช้อธิบายเทือกเขาเหล่านี้โดยอาศัยพื้นฐานข้อมูลเหล่า นี้ก็คือ คำว่า 'สลัก' เนื่องจากรากส่วนใหญ่จะถูกซ่อนอยู่ใต้พื้นดิน ประวัติศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์ได้บอกกับเราว่า ทฤษฎีว่าด้วยเทือกเขาที่มีรากฝังลึกนั้น เพิ่งเป็นที่รู้จักเมื่อครึ่งหลังของศตวรรษที่สิบเก้านี่เอง (*The Geological Concept of Mountains in the Quran* หน้า 5)

เทือกเขายังมีบทบาทที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งด้วย นั่นคือให้ความมั่นคงแข็งแรงกับเปลือกโลก (*The Geological Concept of Mountains in the Quran* หน้า 44-45) โดยช่วยยับยั้งการสั่นสะเทือนของโลกได้ พระผู้เป็นเจ้าตรัสไว้ในพระคัมภีร์อัลกุรอานดังนี้:

﴿وَأَلْقَى فِي الأَرْضِ رَوَاسِيَ أَن تَمِيدَ بِكُمْ﴾ (النحل : 15)

ความว่า "และพระองค์ทรงให้มีเทือกเขามั่นคงในแผ่นดิน เพื่อมิให้มันสั่นสะเทือนแก่พวกเจ้า.." (พระคัมภีร์อัลกุรอาน, 16:15)

นอกจากนั้น ทฤษฎีสมัยใหม่ที่เกี่ยวกับการเคลื่อนตัวของแผ่นโลกนั้นเชื่อว่า เทือกเขาต่างๆ ทำงานเสมือนกับเครื่องมือสำหรับสร้างความแข็งแกร่งให้กับโลก ความรู้เกี่ยวกับบทบาทของเทือกเขาที่ทำหน้าที่เสมือนเครื่องมือที่ช่วยสร้าง ความแข็งแกร่งให้กับโลกนั้นเพิ่งเป็นที่เข้าใจกันเนื่องจากมีทฤษฎีการ เคลื่อนตัวของแผ่นโลกเมื่อทศวรรษ 2503 (*The Geological Concept of Mountains in the Quran* หน้า 5)

มีใครบ้างไหมในช่วงเวลาของศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ ที่ทราบเกี่ยวกับรูปทรงที่แท้จริงของเทือกเขา มีใครบ้างไหมที่สามารถจินตนาการได้ว่า ภูเขาที่ดูแข็งแกร่งมหึมาที่เขาเห็นอยู่ตรงหน้านั้น

แท้จริงแล้วฝังลึกลงไปใต้พื้นโลก และยังมีรากด้วย อย่างที่นักวิทยาศาสตร์ได้กล่าวอ้างไว้ หนังสือเกี่ยวกับธรณีวิทยาจำนวนมาก เมื่อมีการกล่าวถึงเทือกเขา ก็จะอธิบายแต่ส่วนที่อยู่เหนือพื้นผิวโลกเท่านั้น ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะหนังสือเหล่านี้ไม่ได้เขียนโดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านธรณีวิทยา แต่ถึงอย่างไรก็ตาม ธรณีวิทยาสมัยใหม่ได้ช่วยยืนยันความเป็นจริงของโคลงบทต่างๆ ที่กล่าวไว้ในพระคัมภีร์อัลกุรอานแล้ว

ค) พระคัมภีร์อัลกุรอานว่าด้วยจุดกำเนิดของจักรวาล

วิทยาศาสตร์สมัยใหม่ที่ว่าด้วยจักรวาลวิทยา ซึ่งมาจากการสังเกตและจากทฤษฎี ชี้ให้เห็นได้อย่างแน่ชัดว่า ครั้งหนึ่งทั้งจักรวาลนั้นว่างเปล่า จะมีก็แต่ก้อน ‘กลุ่มควัน’ (เช่น กลุ่มควันซึ่งประกอบด้วยก๊าซร้อนมืดครึ้มที่ปกคลุมอยู่อย่างหนาแน่น) (*The First Three Minutes, a Modern View of the Origin of the Universe* ของ Weinberg หน้า 94-105) ซึ่งเป็นหนึ่งในหลักการที่ไม่สามารถโต้แย้งได้เกี่ยวกับวิชาจักรวาลวิทยา สมัยใหม่ที่มีมาตรฐาน ในปัจจุบันนี้ นักวิทยาศาสตร์สามารถเฝ้าสังเกตเห็นดวงดาวใหม่ๆ ที่กำลังก่อตัวขึ้นจากเศษ ‘กลุ่มควัน’ ที่หลงเหลืออยู่ (ดูรูปที่ 10 และ 11)

รูปที่ 10 : ดาวดวงใหม่ที่กำลังก่อตัวจากกลุ่มก๊าซและฝุ่นละออง (เนบิวลา) ซึ่งเป็นหนึ่งใน 'กลุ่มควัน' ที่หลงเหลืออยู่ ซึ่งถือว่าเป็นจุดกำเนิดของทั้งจักรวาล (*The Space Atlas* ของ Heather และ Henbest หน้า 50)

รูปที่ 11 : ลากูนเนบิวลา คือ กลุ่มของก๊าซและละอองฝุ่น ซึ่งมีเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 60 ปีแสง ซึ่งเป็นบริเวณที่เต็มไปด้วยรังสีอุลตร้าไวโอเล็ตของดาวที่มีแต่ความร้อน ซึ่งเพิ่งก่อตัวขึ้นภายในใจกลางเนบิวลา (*Horizons, Exploring the Universe* โดย Seeds จาก Association of Universities for Research in Astronomy, Inc.X)

บรรดาดวงดาวที่ทอแสงระยิบระยับให้เราเห็นในเวลาค่ำคืนนั้นเป็นเพียงกลุ่มควันกลุ่มหนึ่งในจักรวาลเท่านั้น พระผู้เป็นเจ้าตรัสไว้ในพระคัมภีร์อัลกุรอานดังนี้:

﴿ثُمَّ اسْتَوَى إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ﴾ (فصلت : 11)

ความว่า "แล้วพระองค์ทรงมุ่งสู่ฟากฟ้าขณะที่มันเป็นไอหมอก ..." (พระคัมภีร์อัลกุรอาน, 41:11)

เนื่องจากพื้นโลกและท้องฟ้าเบื้องบน (ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ดวงดาว ดาวพระเคราะห์ กาแล็กซี่ และอื่นๆ) ทั้งหมดได้ก่อตัวมาจาก 'กลุ่มควัน' กลุ่มเดียวกัน เราจึงพอสรุปได้ว่า พื้นโลกและท้องฟ้านั้นเชื่อมต่อกันเป็นอันหนึ่งอันเดียว จากนั้นจึงโคจรออกมาจาก 'กลุ่มควัน' กลุ่มเดียวกัน แล้วจึงก่อตัวและแยกตัวออกจากกัน พระผู้เป็นเจ้าตรัสไว้ในพระคัมภีร์อัลกุรอานดังนี้:

﴿أَوَلَمْ يَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقاً فَفَتَقْنَاهُمَا﴾ (الأنبياء : 30)

ความว่า "และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้นไม่เห็นดอกหรือว่าแท้จริงชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนั้นแต่ก่อนนี้รวมติดเป็นอันเดียวกัน แล้วเราได้แยกมันทั้งสองออกจากกัน?..." (พระคัมภีร์อัลกุรอาน, 21:30)

Dr. Alfred Kroner หนึ่งในนักธรณีวิทยาที่มีชื่อเสียงก้องโลก ท่านเป็นศาสตราจารย์ในสาขาธรณีวิทยาและประธานแผนกธรณีวิทยาของสถาบันวิทยา ศาสตร์ธรณี มหาวิทยาลัยโจฮันเนส กุตเทนเบอร์ก (Johannes Gutenberg University) ในเมืองไมนซ์ ประเทศ

เยอรมันนี เขากล่าวว่า “คิดดูซิว่า มุหัมมัดมาจากที่ใด...ข้าพเจ้าคิดว่า แทบเป็นไปไม่ได้ที่ท่านจะล่วงรู้ในสิ่งต่างๆ เช่น การเกิดของจักรวาล เพราะว่านักวิทยาศาสตร์ทั้งหลายเพิ่งจะค้นพบเรื่องนี้เมื่อไม่กี่ปีที่ผ่านมานี่เอง โดยใช้วิธีการทางเทคโนโลยีที่ทันสมัยและซับซ้อน นั่นก็คือเหตุผลสนับสนุนดังกล่าว” (อ้างอิงคำกล่าวนี้จาก *This is the Truth* (วีดีโอเทป) อ้างแล้ว)

เขายังกล่าวอีกด้วยว่า “ข้าพเจ้าคิดว่า คนที่ไม่เคยรู้เกี่ยวกับวิชาฟิสิกส์ซึ่งว่าด้วยเรื่องของนิวเคลียร์เมื่อ หนึ่งพันสี่ร้อยปีที่ผ่านมาก็จะไม่สามารถรู้ด้วยความนึกคิดของเขาเองได้ว่า พื้นโลกและชั้นฟ้านั้นต่างก่อกำเนิดมาจากที่เดียวกัน" (*This is the Truth* (วีดีโอเทป) อ้างแล้ว)

ง) พระคัมภีร์อัลกุรอานว่าด้วยสมองส่วนหน้าของมนุษย์

พระผู้เป็นเจ้าทรงตรัสไว้ในพระคัมภีร์อัลกุรอานถึงคนผู้หนึ่งในกลุ่มของผู้ไร้ความศรัทธาในศาสนาโดยสิ้นเชิง เข้ามาขัดขวางมุหัมมัด ﷺ ไม่ให้ทำละหมาดในวิหารกะอฺบะฮฺ (Kaaba):

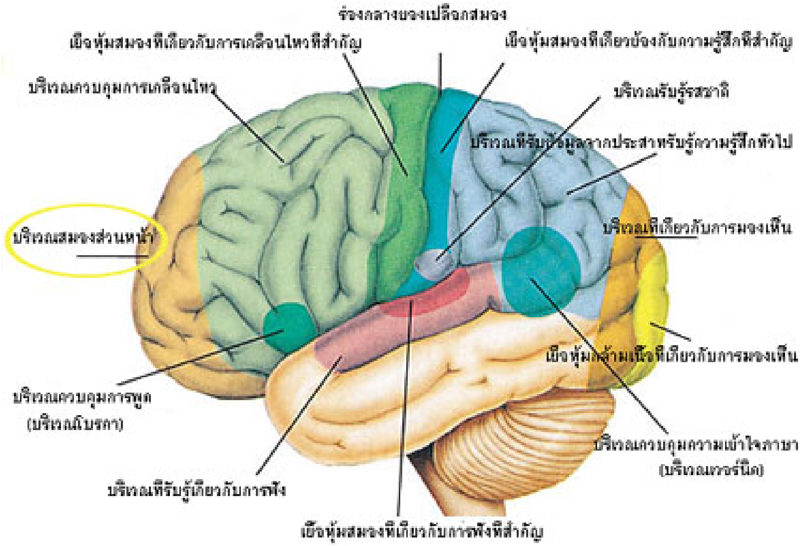
﴿كَلَّا لَئِن لَّمْ يَنتَهِ لَنَسْفَعاً بِالنَّاصِيَةِ، نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ﴾ (العلق : 16)

ความว่า "มิใช่เช่นนั้น ถ้าเขายังไม่หยุดยั้ง เราจะจิกเขาที่ขม่อมอย่างแน่นอน ขม่อมที่โกหกที่ประพฤติชั่ว!" (พระคัมภีร์กุลอาน, 96:15-16)

ทำไมพระคัมภีร์อัลกุรอานจึงได้อธิบายบริเวณศรีษะส่วนหน้าว่าเปรียบเสมือนส่วนที่เต็มไปด้วยบาปและความตลบตะแลง ทำไมพระคัมภีร์อัลกุรอานจึงไม่กล่าวว่าบุคคลนั้นเต็มไปด้วยบาปและความตลบตะแลง มีความสัมพันธ์กันอย่างไรระหว่างบริเวณศรีษะส่วนหน้ากับบาปกรรมและความตลบตะแลง?

ถ้าเรามองเข้าไปในกระโหลกศีรษะส่วนหน้า เราจะพบบริเวณสมองส่วนหน้า (ดูรูปที่ 12) วิชาว่าด้วยสรีระวิทยาบอกกับเราว่าบริเวณนี้มีหน้าที่อะไรบ้าง ในหนังสือที่ชื่อว่า *Essentials of Anatomy & Physiology* ได้กล่าวถึงบริเวณนี้ไว้ว่า “แรงบันดาลใจและการคาดการณ์ล่วงหน้าในการวางแผนและการสั่งให้ร่างกายเคลื่อนไหวนั้น เกิดจากกลีบสมองส่วนหน้า ซึ่งเป็นบริเวณที่อยู่ด้านหน้าสุด และเป็นบริเวณศูนย์รวมของเยื่อหุ้มสมอง...” (*Essentials of Anatomy & Physiology* ของ Seeley และคณะ หน้า 211 และดูที่ *The Human Nervous System* ของ Noback และคณะ หน้า 410-411)

ในตำราเล่มนั้นยังกล่าวอีกว่า “เนื่องจากว่าบริเวณที่อยู่ด้านหน้าสุดนี้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการสร้างแรงบันดาลใจ จึงมีการคิดกันว่าบริเวณส่วนนี้เป็นศูนย์กลางที่ก่อให้เกิดความรุนแรง....” (*Essentials of Anatomy & Physiology* ของ Seeley และคณะ หน้า 211)

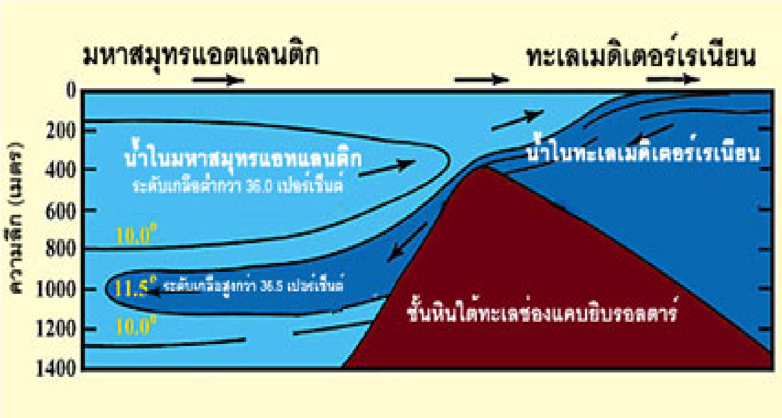
รูปที่ 12 : บริเวณสั่งการของเยื่อหุ้มสมองส่วนหน้าซีกซ้าย บริเวณด้านหน้าจะอยู่ตรงด้านหน้าเยื่อหุ้มสมองส่วนหน้า (*Essentials of Anatomy & Physiology* ของ Seeley และคณะ หน้า 210)

ดังนั้นบริเวณของสมองส่วนหน้านี้จึงมี หน้าที่วางแผน สร้างแรงจูงใจ และริเริ่มให้เกิดการกระทำดีหรือชั่ว อีกทั้งยังทำหน้าที่ในการโป้ปดมดเท็จและบอกเล่าความจริง ดังนั้น จึงจะเหมาะสมกว่าหากอธิบายว่าบริเวณศรีษะส่วนหน้านั้นเปรียบเสมือนส่วนที่เต็มไปด้วยบาปและความตลบตะแลง เมื่อมีผู้ใดโกหกหรือกระทำสิ่งที่เป็นบาป อย่างที่พระคัมภีร์อัลกุรอานได้กล่าวไว้ว่า “naseyah (บริเวณส่วนหน้าของศีรษะ) ที่เต็มไปด้วยความตลบตะแลงและบาปกรรม!”

นักวิทยาศาสตร์เพิ่งจะค้นพบการทำหน้าที่ต่างๆ ของบริเวณสมองส่วนหน้าเมื่อหกสิบปีที่ผ่านมานี่เอง โดยศาสตราจารย์ Keith L. Moore (*Al-Ejaz al-Elmy fee al-Naseyah* ของ Moore และคณะ หน้า 41)

จ) พระคัมภีร์อัลกุรอานว่าด้วยทะเลและแม่น้ำ

วิทยาศาสตร์สมัยใหม่ได้ค้นพบว่า ในสถานที่ซึ่งทะเลสองสายมาบรรจบกัน จะเกิดสิ่งขวางกั้นทะเลทั้งสองไว้ โดยที่สิ่งขวางกั้นดังกล่าวนี้จะแบ่งทะเลทั้งสองออกจากกัน เพื่อที่ว่าทะเลแต่ละสายจะได้มีอุณหภูมิ ความเข้มและความหนาแน่นเป็นของตนเอง (*Principles of Oceanography* ของ Davis หน้า 92-93) ตัวอย่างเช่น น้ำในทะเลเมดิเตอร์เรเนียนจะอุ่น เค็ม และมีความหนาแน่นน้อยเมื่อเทียบกับน้ำในมหาสมุทรแอตแลนติก เมื่อน้ำในทะเลเมดิเตอร์เรเนียนหนุนเข้าไปในมหาสมุทรแอตแลนติค โดยผ่านทางสันดอนยิบรอลตาร์ (Gibraltar) มันจะไหลไปเป็นระยะทางหลายร้อยกิโลเมตรหนุนเข้าไปในมหาสมุทรแอตแลนติกที่ ความลึกประมาณ 1000 เมตร โดยพาความอุ่น ความเค็มและความหนาแน่นที่น้อยกว่าของมันเองไปด้วย น้ำในทะเลเมดิเตอร์เรเนียนจะคงที่อยู่ที่ความลึกดังกล่าวนี้ (*Principles of Oceanography* ของ Davis หน้า 93) (ดูรูปที่ 13)

รูปที่ 13 : น้ำจากทะเลเมดิเตอร์เรเนียนขณะที่หนุนเข้าไปในมหาสมุทรแอตแลนติกโดยผ่านทาง สันดอนยิบรอลตาร์ ซึ่งจะพาความอุ่น ความเค็มและความหนาแน่นที่น้อยกว่าเข้าไปด้วย เนื่องมาจากแนวสันดอนที่กั้นอยู่แบ่งแยกความแตกต่างระหว่างทะเลทั้งสอง อุณหภูมิจะนับเป็นองศาเซลเซียส (*Marine Geology* ของ Kuenen หน้า 43 ฉบับปรับปรุงเพิ่มเติมเล็กน้อย)

แม้ว่าจะมีคลื่นลูกใหญ่ กระแสน้ำที่เชี่ยวกราก และระดับน้ำขึ้นลงสูงเพียงใดในทะเลดังกล่าว ทะเลทั้งสองก็จะไม่มีโอกาสที่จะรวมกันหรือรุกล้ำสิ่งขวางกั้นนี้ไปได้

พระคัมภีร์อัลกุรอานได้กล่าวไว้ว่า มีสิ่งขวางกั้นระหว่างทะเลทั้งสองที่มาบรรจบกัน และทะเลทั้งสองจะไม่สามารถรุกล้ำผ่านไปได้ พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า:

﴿مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ، بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَّا يَبْغِيَانِ﴾ (الرحمن : 19- 20)

ความว่า "พระองค์ทรงทำให้น่านน้ำทั้งสองไหลมาบรรจบกัน ระหว่างมันทั้งสองมีที่กั้นกีดขวาง มันจะไม่ล้ำเขตต่อกัน" (พระคัมภีร์อัลกุรอาน, 55:19-20)

แต่เมื่อพระคัมภีร์อัลกุรอานกล่าวถึงเรื่องราว ระหว่างน้ำจืดกับน้ำเค็ม พระคัมภีร์มักจะกล่าวว่าจะมี “เขตหวงห้าม” โดยมีสิ่งขวางกั้นไม่ให้น้ำทั้งสองรวมกันได้ พระผู้เป็นเจ้าตรัสไว้ในพระคัมภีร์อัลกุรอานดังนี้:

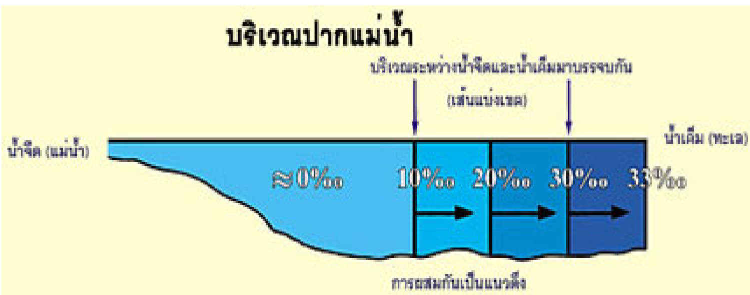
﴿وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخاً وَحِجْراً مَّحْجُوراً﴾ (الفرقان : 53)

ความว่า "และพระองค์คือผู้ทรงทำให้ทะเลทั้งสองบรรจบติดกัน อันนี้จืดสนิทและอันนี้เค็มจัดและทรงทำที่คั่นระหว่างมันทั้งสอง และที่กั้นขวางอันแน่นหนา" (พระคัมภีร์อัลกุรอาน, 25:53)

อาจมีใครบางคนถามว่า ทำไมพระคัมภีร์อัลกุรอานจึงกล่าวถึงการแบ่งเขต เมื่อพูดถึงเรื่องสิ่งที่แบ่งแยกระหว่างน้ำจืดกับน้ำเค็ม แต่ไม่กล่าวถึงการแบ่งเขตดังกล่าวเมื่อพูดถึงสิ่งที่แบ่งแยกระหว่างทะเลสองสาย?

วิทยาศาสตร์สมัยใหม่ได้ค้นพบว่าในบริเวณปากแม่น้ำ ที่ซึ่งน้ำจืดและน้ำเค็มมาบรรจบกันนั้น สถานภาพจะค่อนข้างแตกต่างจากสิ่งที่ได้พบในสถานที่ซึ่งทะเลสองสายมาบรรจบกัน โดยพบว่าสิ่งที่แยกน้ำจืดออกจากน้ำเค็มในบริเวณปากแม่น้ำนั้นคือ “เขตที่น้ำเปลี่ยนแปลงความหนาแน่น โดยที่ความหนาแน่นที่แตกต่างกันอย่างชัดเจนจะเป็นสิ่งที่แยกน้ำสองสายนี้ออกเป็นสองชั้น” (*Oceanography* ของ Gross หน้า 242 และดูที่ *Introductory Oceanography* ของ Thurman หน้า 300-301)

การแบ่งเขตดังกล่าวนี้ (เขตการแบ่งแยก) จะมีความแตกต่างในเรื่องของความเค็มระหว่างน้ำจืดและน้ำเค็ม (*Oceanography* ของ Gross หน้า 244 และ *Introductory Oceanography* ของ Thurman หน้า 300-301) (ดูรูปที่ 14)

รูปที่ 14 : ส่วนที่เป็นเส้นตั้งตรง แสดงให้เห็นถึงความเค็ม (ส่วน ต่อ

หนึ่งพันเปอร์เซ็นต์) ในบริเวณปากแม่น้ำ เราจะเห็นการแบ่งเขต (เขตการแบ่งแยก) ที่กั้นระหว่างน้ำจืดกับน้ำเค็ม (*Introductory Oceanography* ของ Thurman หน้า 301 ฉบับปรับปรุงเพิ่มเติมเล็กน้อย)

ข้อมูลดังกล่าวได้ถูกค้นพบเมื่อไม่นานมานี้ โดยการใช้เครื่องมือที่ทันสมัยในการวัดอุณหภูมิ ความเค็ม ความหนาแน่น ออกซิเจนที่ไม่ละลายน้ำ และอื่นๆ ด้วยสายตาของมนุษย์จะไม่สามารถมองเห็นความแตกต่างระหว่างการมาบรรจบกันของทะเลทั้งสองสายได้ ซึ่งทะเลทั้งสองที่ปรากฏต่อหน้าเรานั้นดูเหมือนเป็นทะเลพื้นเดียวกัน เช่นเดียวกันที่สายตาของมนุษย์ไม่สามารถมองเห็นการแยกกันของน้ำในบริเวณปากแม่น้ำที่ผสมผสานกันของน้ำ 3 ชนิด ได้แก่ น้ำจืด น้ำเค็ม และการแบ่งเขต (เขตการแบ่งแยก)

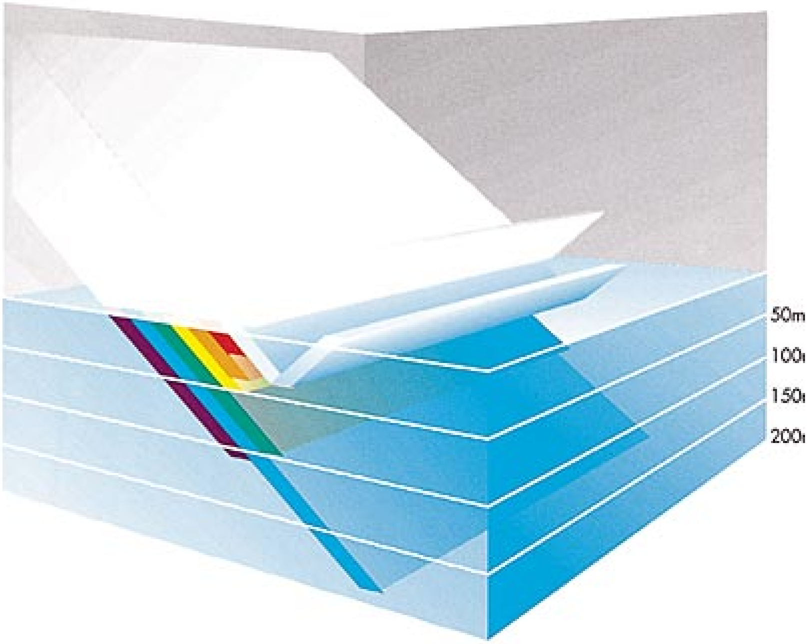
ฉ) พระคัมภีร์อัลกุรอานว่าด้วยทะเลลึกและคลื่นใต้น้ำ:

พระผู้เป็นเจ้าตรัสไว้ในพระคัมภีร์อัลกุรอานดังนี้:

﴿أَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي بَحْرٍ لُّجِّيٍّ يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِّن فَوْقِهِ مَوْجٌ مِّن فَوْقِهِ سَحَابٌ ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكَدْ يَرَاهَا...﴾ (النور : 40)

ความว่า "หรือ เปรียบเสมือนความมืดมนทั้งหลายในท้องทะเลลึก มีคลื่นซ้อนคลื่นท่วมมิดตัวเขา และเบื้องบนของมันก็มีเมฆหนาทึบซ้อนกันชั้นแล้วชั้นเล่า เมื่อเขาเอามือของเขาออกมา เขาแทบจะมองไม่เห็นมัน..." (พระคัมภีร์อัลกุรอาน, 24:40)

โองการบทนี้กล่าวถึงความมืดทึบที่พบในมหาสมุทร และทะเลลึก สถานที่ซึ่งถ้ามนุษย์ยื่นมือออกไปจนสุดเอื้อม เขาจะไม่สามารถมองเห็นมือของตนเองได้ ความมืดทึบของมหาสมุทรและทะเลลึกนั้นค้นพบว่าอยู่ลึกลงไปประมาณ 200 เมตรและลึกลงไปกว่านั้น ณ ที่ความลึกดังกล่าว เกือบจะไม่มีแสงสว่างส่องผ่านลงไปได้เลย (ดูรูปที่ 15) ระดับความลึกที่ต่ำกว่า 1000 เมตร จะไม่มีแสงใด ๆ ทั้งสิ้น (*Oceans* ของ Elder และ Pernetta หน้า 27) มนุษย์จะไม่สามารถดำลึกลงไปได้มากกว่าสี่สิบเมตร โดยไม่ใช้เรือดำน้ำหรืออุปกรณ์พิเศษช่วยเหลือ มนุษย์จะไม่สามารถรอดชีวิตกลับขึ้นมาได้ ถ้าไม่ได้รับการช่วยเหลือเมื่ออยู่ในส่วนที่มืดลึกของมหาสมุทร เช่น ในความลึกที่ 200 เมตร เป็นต้น

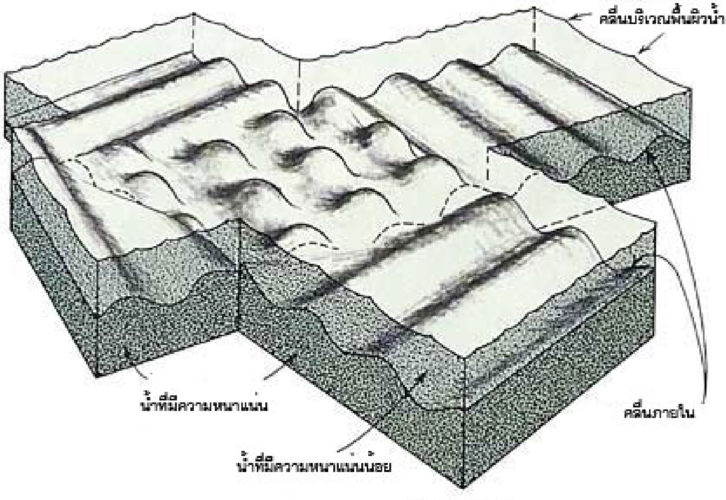

รูปที่ 15 : ประมาณ 3 ถึง 30 เปอร์เซ็นต์ของแสงอาทิตย์จะสะท้อนบนผิวหน้าของท้องทะเล จากนั้น เกือบทั้งหมดของแสงทั้งเจ็ดสีจะถูกดูดซับหายไปที่ละสีๆ ในระยะ 200 เมตรแรก ยกเว้นไว้แต่แสงสีน้ำเงิน (*Oceans* ของ Elder และ Pernetta หน้า 27)

นักวิทยาศาสตร์ได้ค้นพบความมืดทึบดังกล่าว เมื่อไม่นานมานี้ โดยใช้เครื่องมือพิเศษและเรือดำน้ำ ซึ่งสามารถนำพวกเขาดำลงสู่ก้นลึกของมหาสมุทรได้

อีกทั้งเรายังสามารถเข้าใจได้จากประโยคต่าง ๆ ต่อไปนี้ที่มีอยู่ในโคลงที่กล่าวมาแล้ว "...**ภายใต้ท้องทะเลลึก ปกคลุมไปด้วย**

เกลียวคลื่น เหนือขึ้นไปก็เป็นเกลียวคลื่น เหนือขึ้นไปก็เป็นกลุ่มเมฆ....." สายน้ำของมหาสมุทรและท้องทะเลลึกจะปกคลุมไปด้วยเกลียวคลื่น และที่อยู่เหนือเกลียวคลื่นเหล่านั้นก็คือเกลียวคลื่นลูกอื่นๆ จึงทำให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่า ชั้นที่สองที่เต็มไปด้วยเกลียวคลื่นจำนวนมากมายนั้นแท้จริงก็คือพื้นผิวของ คลื่นต่างๆ ที่เราเห็น เนื่องจากโองการบทดังกล่าวได้กล่าวว่าเหนือขึ้นไปจากคลื่นชั้นที่สองจะมีกลุ่มเมฆ แต่คลื่นชั้นแรกล่ะเป็นอย่างไร นักวิทยาศาสตร์ได้ค้นพบเมื่อไม่นานมานี้ว่ายังมีคลื่นใต้น้ำซึ่ง "เกิดขึ้นเนื่องจากมีชั้นน้ำที่มีความหนาแน่นต่างกันมาประสานกัน" (*Oceanography* ของ Gross หน้า 205) (ดูรูปที่ 16)

รูปท 16: คลื่นใต้น้ำบริเวณที่มีชั้นน้ำสองชั้นซึ่งมีความหนาแน่นต่างกันมาประสานกัน สายหนึ่งจะมีความหนาแน่นมากกว่า (สายที่อยู่ต่ำกว่า) ส่วนอีกสายหนึ่งจะมีความหนาแน่นที่น้อยกว่า (สายที่อยู่ด้านบน) (*Oceanography* ของ Gross หน้า 204)

บรรดาคลื่นใต้น้ำจะปกคลุมสายน้ำใต้มหาสมุทร และท้องทะเลลึก เพราะว่าสายน้ำระดับลึกจะมีความหนาแน่นที่สูงกว่าสายน้ำที่อยู่เหนือกว่า คลื่นใต้น้ำนั้นกระทำหน้าที่เสมือนคลื่นที่อยู่บนผิวน้ำ คลื่นเหล่านั้นสามารถแตกสลายได้เช่นเดียวกับคลื่นที่อยู่บนผิวน้ำ คลื่นใต้น้ำจะไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า แต่คลื่นเหล่านั้น สามารถตรวจจับ

ได้ด้วยการตรวจหาอุณหภูมิหรือความเปลี่ยนแปลงของความเค็ม ณ สถานที่ที่กำหนด (*Oceanography* ของ Gross หน้า 205)

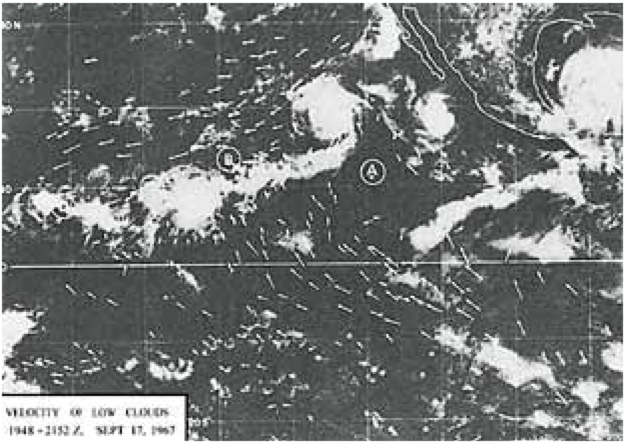
ช) พระคัมภีร์อัลกุรอานว่าด้วยกลุ่มเมฆ:

นักวิทยาศาสตร์ได้ศึกษาถึงรูปแบบต่างๆ ของกลุ่มเมฆ และทราบว่า เมฆฝนจะก่อตัวและมีรูปทรงไปตามระบบที่แน่นอนและตามขั้นตอนต่างๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับประเภทของลมและกลุ่มเมฆด้วย

เมฆฝนชนิดหนึ่งก็คือ เมฆฝนฟ้าคะนอง นักอุตุนิยมวิทยาได้ศึกษาถึงวิธีการก่อตัวของเมฆฝนฟ้าคะนอง และวิธีการที่เมฆฝนประเภทนี้ก่อให้เกิดฝน ลูกเห็บ และฟ้าแลบ

นักวิทยาศาสตร์พบว่า เมฆฝนฟ้าคะนองจะไปตามขั้นตอนดังต่อไปนี้ เพื่อทำให้เกิดฝนตก:

1) **กลุ่มเมฆจะถูกผลักดันโดยกระแสลม** เมฆฝนฟ้าคะนองจะเริ่มก่อตัวเมื่อกระแสลมผลักดันเมฆก้อนเล็กๆ (เมฆฝนฟ้าคะนอง) ไปยังบริเวณที่กลุ่มเมฆดังกล่าวนี้มาบรรจบกัน (ดูรูปที่ 17และ18)

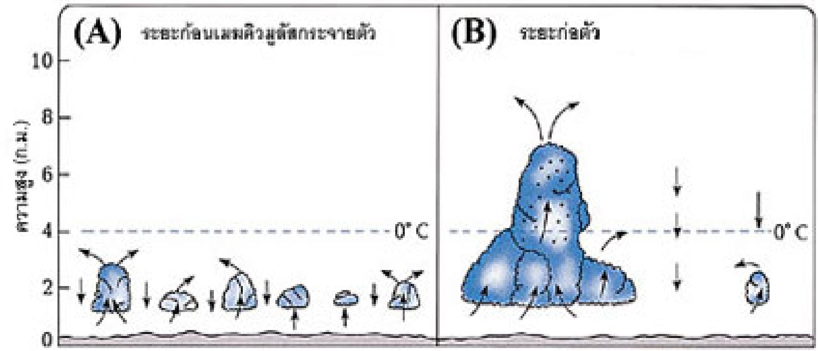

รูปที่ 17 : จากภาพถ่ายดาวเทียมแสดงให้เห็นว่า กลุ่มเมฆต่างๆ กำลังเคลื่อนตัวไปข้างหน้าเพื่อไปบรรจบกันตรงบริเวณอักษร B, C และ D เครื่องหมายลูกศรจะบอกให้ทราบถึงทิศทางของกระแสลม (*The Use of Satellite Pictures in Weather Analysis and Forecasting* ของ Anderson และคณะ หน้า 188)

รูปที่ 18 : ชิ้นส่วนขนาดเล็กของก้อนเมฆ (เมฆฝนฟ้าคะนอง) กำลังเคลื่อนตัวไปยังบริเวณที่จะมาบรรจบกันใกล้ ๆ กับเส้นขอบฟ้า ที่ซึ่งเราสามารถมองเห็นเมฆฝนฟ้าคะนองขนาดใหญ่ (*Clouds and Storms* ของ Ludlam ภาพที่ 7.4)

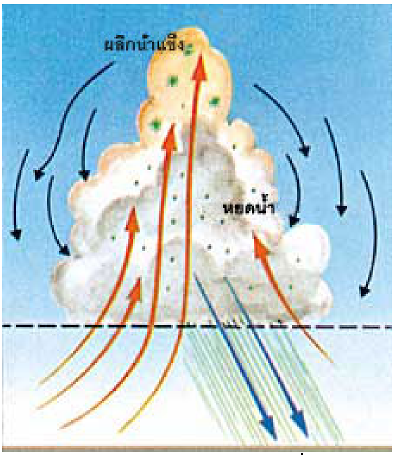
2) **การรวมกัน** จากนั้นบรรดาเมฆก้อนเล็กๆ ก็จะมารวมกันเพื่อก่อตัวให้เป็นกลุ่มเมฆขนาดใหญ่ขึ้น (ดูที่ *The Atmosphere* ของ Anthes และคณะ หน้า 268-269 และ*Elements of Meteorology* ของ Miller และ Thompson หน้า 141) (ดูรูปที่ 18 และ 19)

รูปที่ 19 : (A) เมฆก้อนเล็กๆ ที่กระจัดกระจายกันอยู่ (เมฆฝนฟ้าคะนอง) (B) เมื่อเมฆก้อนเล็กๆ มารวมกัน กระแสอากาศไหลขึ้นในก้อนเมฆก็จะรุนแรงตามขึ้นไปด้วย จนกระทั่งก้อนเมฆมีขนาดใหญ่โตมาก จากนั้นก็กลั่นกลายกลับมาเป็นหยดน้ำ (*The Atmosphere* ของ Anthes และคณะ หน้า 269)

3) **การทับซ้อนกันเพิ่มมากขึ้น** เมื่อก้อนเมฆขนาดเล็กรวมตัวเข้าด้วยกัน จากนั้นจะเคลื่อนตัวลอยขึ้นอากาศไหลขึ้นในก้อนเมฆก็จะรุนแรงตามขึ้นไปด้วย กระแสอากาศไหลขึ้นที่อยู่ใกล้กับบริเวณศูนย์กลางของก้อนเมฆนั้นจะมีความรุนแรงมากกว่ากระแสอากาศไหลขึ้นที่อยู่ใกล้กับบริเวณริมขอบของก้อนเมฆ (กระแสอากาศไหล ขึ้นที่อยู่ใกล้กับศูนย์กลางจะรุนแรงกว่า เนื่องจากบริเวณรอบนอกก้อนเมฆจะปกป้องกระแสลมเหล่านี้ไม่ให้ได้รับอิทธิพลของความเย็น) กระแสอากาศไหลขึ้นเหล่านี้ทำให้ส่วนกลางของก้อนเมฆขยายตัวขึ้นในแนวดิ่ง

เพื่อที่ว่าก้อนเมฆจะได้ทับซ้อนกันมากขึ้นเรื่อยๆ (ดูรูปที่ 19 (B) 20 และ 21) การขยายตัวขึ้นในแนวดิ่งนี้เป็นเหตุให้ก้อนเมฆขยายตัวล้ำเข้าไปในบริเวณที่มีบรรยากาศเย็นกว่า จึงทำให้บริเวณนี้เป็นที่ก่อตัวของหยดน้ำและลูกเห็บ และเริ่มขยายใหญ่ขึ้นเรื่อยๆ เมื่อหยดน้ำและลูกเห็บเหล่านี้มีน้ำหนักมากจนเกินกว่าที่กระแสอากาศไหลขึ้น จะสามารถอุ้มไว้ได้ มันจึงเริ่มกลั่นตัวออกมาจากก้อนเมฆแล้วตกลงมาเป็นฝน ลูกเห็บ และอื่นๆ (ดูที่ *The Atmosphere* ของ Anthes และคณะ หน้า 269 และ *Elements of Meteorology* ของ Miller และ Thompson หน้า 141-142)

รูปที่ 20 : เมฆฝนฟ้าคะนอง หลังจากที่ก้อนเมฆขยายตัวใหญ่ขึ้น น้ำฝนจึงกลั่นมาจากก้อนเมฆดังกล่าว (*Weather and Climate* ของ Bodin หน้า 123)

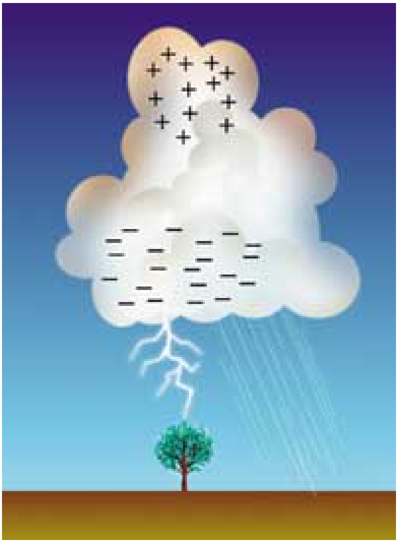

รูปที่ 21 : เมฆฝนฟ้าคะนอง (*A Colour Guide to Clouds* ของ Scorer และ Wexler หน้า 23)

พระผู้เป็นเจ้าตรัสไว้ในพระคัมภีร์อัลกุรอานดังนี้ :

﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُزْجِي سَحَاباً ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَاماً فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ ...﴾ (النور : 43)

ความว่า "เจ้ามิได้เห็นดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮฺนั้นทรงให้เมฆลอย แล้วทรงทำให้ประสานตัวกัน แล้วทรงทำให้รวมกันเป็นกลุ่มก้อน แล้วเจ้าก็จะเห็นฝนโปรยลงมาจากกลุ่มเมฆนั้น" (พระคัมภีร์อัลกุรอาน, 24:43)

นักอุตุนิยมวิทยาเพิ่งได้ทราบขั้นตอนรายละเอียดเกี่ยวกับการก่อตัว โครงสร้าง และหน้าที่ของก้อนเมฆเมื่อไม่นานมานี้ ด้วยการใช้เครื่องมือที่ล้ำสมัย อย่างเช่น เครื่องบิน ดาวเทียม คอมพิวเตอร์ บอลลูน และอุปกรณ์อื่นๆ เพื่อศึกษากระแสลมและทิศทางลม เพื่อตรวจวัดความชื้นและค่าความแปรปรวนของความชื้น อีกทั้งเพื่อพิจารณาถึงระดับและการแปรปรวนของความกดดันในชั้นบรรยากาศอีก ด้วย (ดูที่ *Ee'jaz al-Quran al-Kareem fee Wasf Anwa' al-Riyah, al-Sohob, al-Matar*, ของ Makky และคณะ หน้า 55)

โองการบทที่ได้กล่าวมาแล้วก่อนหน้านี้ หลังจากที่ได้กล่าวถึงกลุ่มเมฆและฝน ได้พูดถึงลูกเห็บและฟ้าแลบดังนี้:

﴿... وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مِن جِبَالٍ فِيهَا مِن بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَن مَّن يَشَاءُ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ﴾ (النور: 43)

ความว่า "และพระองค์ทรงให้มันตกลงมาจากฟากฟ้ามีขนาดเท่าภูเขา ในนั้นมีลูกเห็บ แล้วพระองค์จะทรงให้มันหล่นลงมาโดนผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และพระองค์จะทรงให้มันผ่านพ้นไปจากผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ แสงประกายของสายฟ้าแลบเกือบจะเฉี่ยวสายตาผู้มอง" (พระคัมภีร์อัลกุรอาน, 24:43)

นักอุตุนิยมวิทยาได้พบว่า กลุ่มเมฆฝนฟ้าคะนองเหล่านี้ ซึ่งทำให้เกิดลูกเห็บโปรยปรายตกลงมานั้น จะอยู่ที่ระดับความสูง 25,000 ถึง 30,000 ฟุต (4.7 ถึง 5.7 ไมล์) (*Elements of Meteorology* ของ Miller และ Thompson หน้า 141) อย่างเช่น เทือกเขาต่าง ๆ ดังที่พระคัมภีร์อัลกุรอานได้กล่าวไว้ "...**และพระองค์ทรงให้มันตกลงมาจากฟากฟ้ามีขนาดเท่าภูเขา**..." (ดูรูปที่ 21ข้างต้น)

โองการบทนี้อาจก่อให้เกิดคำถามตามมาว่า ทำไมจึงกล่าวว่า "**แสงประกายของสายฟ้า**" เป็นการอ้างถึงลูกเห็บ เช่นนี้หมายความว่าลูกเห็บเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการก่อให้เกิดแสงฟ้าแลบ หรือขอให้เราดูหนังสือที่มีชื่อว่า *Meteorology Today* ที่กล่าวถึงเรื่องนี้ หนังสือเล่มนี้กล่าวว่า ก้อนเมฆจะเกิดประจุไฟฟ้าขึ้น ขณะที่ลูกเห็บตกผ่านลงมายังบริเวณก้อนเมฆที่มีหยดน้ำเย็นจัดและก้อนผลึกน้ำแข็ง

เมื่อหยดน้ำเกิดการกระทบกับลูกเห็บ หยดน้ำก็จะแข็งตัวในทันทีที่สัมผัสกับลูกเห็บ และปล่อยความร้อนแฝงออกมา สิ่งนี้ทำให้พื้นผิวของลูกเห็บอุ่นกว่าผลึกน้ำแข็งที่อยู่รายรอบ เมื่อลูกเห็บสัมผัสกับผลึกน้ำแข็ง ก็จะเกิดปรากฏการณ์ที่สำคัญอย่างหนึ่งขึ้น นั่นคือ กระแสไฟฟ้าจะไหลจากวัตถุที่เย็นกว่าไปยังวัตถุที่อุ่นกว่า ดังนี้ ลูกเห็บจึงกลายเป็นประจุไฟฟ้าลบ ปฏิกิริยาเดียวกันนี้จะเกิดขึ้นเมื่อหยดน้ำเย็นจัดสัมผัสกับลูกเห็บและสะเก็ดขนาดเล็กที่แตกออกมาจากผลึกนำแข็งซึ่งมีประจุบวก อนุภาคของประจุไฟฟ้าบวกที่มีน้ำหนักเบาเหล่านี้ ในเวลาต่อมาจะถูกกระแสอากาศไหลขึ้นพัดพาขึ้นไปยังส่วนบนของก้อนเมฆ ลูกเห็บซึ่งมีประจุลบจะตกลงสู่บริเวณด้านล่างของก้อนเมฆ ดังนี้ ส่วนล่างของก้อนเมฆจะเปลี่ยนเป็นประจุไฟฟ้าลบ หลังจากนั้นประจุไฟฟ้าลบนี้จะถูกปล่อยออกมาเป็นแสงฟ้าแลบ (*Meteorology Today* ของ Ahrens หน้า 437) เราจึงพอสรุปปรากฏการณ์ดังกล่าวได้ว่า ลูกเห็บนั้นเป็นปัจจัยสำคัญในการก่อให้เกิดฟ้าแลบ

ข้อมูลที่เกี่ยวกับแสงฟ้าแลบเหล่านี้ ได้ถูกค้นพบเมื่อไม่นานมานี้อยู่มาจนถึงปี พ.ศ. 2143 ความคิดของอริสโตเติลที่เกี่ยวกับเรื่องอุตุนิยมวิทยาจึงมีความเด่นชัดขึ้น ตัวอย่างเช่น เขาเคยกล่าวไว้ว่า ในบรรยากาศนั้นประกอบไปด้วยไอระเหยของอนุภาคสองชนิด นั่นคือความแห้งและความชื้น เขายังได้กล่าวอีกด้วยว่า ฟ้าร้อง คือเสียงการประทะกันของไอระเหยความแห้งกับกลุ่มเมฆที่อยู่ใกล้ ๆ กัน และฟ้าแลบนั้น คือ การเกิดประกายไฟและการเผาไหม้ของไอระเหยความแห้งที่

มีไฟที่บางเบาและเจือจาง (*The Works of Aristotle Translated into English: Meteorologica* เล่ม 3, ของ Ross และคณะหน้า 369a-369b) เหล่านี้ก็คือ แนวความคิดบางประการในเรื่องของอุตุนิยมวิทยา ซึ่งมีความชัดเจนยิ่งขึ้นในเวลาที่มีการเปิดเผยพระคัมภีร์อัลกุรอาน เมื่อสิบสี่ศตวรรษที่ผ่านมา

ซ) ความเห็นของนักวิทยาศาสตร์ในเรื่องปาฏิหาริย์ทางวิทยาศาสตร์ในพระคัมภีร์อัลกุรอาน

หมายเหตุ: อาชีพของนักวิทยาศาสตร์ทุกท่านที่กล่าวไว้ในเว็บไซต์นี้ได้รับการอัพเดทครั้งสุดท้ายเมื่อปี พ.ศ. 2540

ต่อไปนี้คือความคิดเห็นบางประการของนักวิทยาศาสตร[1]ที่เกี่ยวกับปาฏิหาริย์ทางวิทยาศาสตร์ในพระคัมภีร์อัลกุรอาน ความเห็นทั้งหมดเหล่านี้ได้นำมาจากวีดีโอเทปในหัวข้อเรื่อง *This is the Truth* ในวีดีโอเทปชุดนี้ ท่านจะได้ชมและได้ฟังนักวิทยาศาสตร์ท่านต่างๆ กล่าวข้อคิดเห็นดังต่อไปนี้

1) Dr. T. V. N. Persaud ศาสตราจารย์สาขากายวิภาควิทยา ศาสตราจารย์สาขากุมารเวชศาสตร์และสุขภาพเด็ก และศาสตราจารย์สาขาสูติศาสตร์ นรีเวชวิทยา และวิทยาศาตร์เกี่ยวกับการสืบพันธุ์ของมหาวิทยาลัยมานิโบตา (University of Manitoba) ,วินนิเพค , มานิโบตา ประเทศแคนาดา ณ ที่แห่งนั้น เขาได้ดำรงตำแหน่งประธานแผนกกายวิภาควิทยาถึง 16 ปี เขามีชื่อเสียงโด่งดังอยู่ในสาขาวิชานี้ เขาเป็น

นักเขียนหรือบรรณาธิการให้กับตำราเรียนถึง 22 เล่ม อีกทั้งยังจัดพิมพ์เอกสารทางวิทยาศาสตร์ถึง 181 ชิ้น ในปี พ.ศ. 2534 เขาได้รับรางวัลบุคคลที่น่าชื่นชมที่สุดในสาขากายวิภาคของประเทศแคนาดา นั่นคือรางวัล J.C.B Grant Award จากสมาคมนักกายวิภาควิทยาแคนาดา (Canadian Association of Anatomists) เมื่อเขาถูกถามเกี่ยวกับปาฏิหาริย์ทางวิทยาศาสตร์ในพระคัมภีร์อัลกุรอาน ซึ่งเขาได้ทำการวิจัยมาแล้ว เขากล่าวดังต่อไปนี้ :

> "ที่ข้าพเจ้าเข้าใจก็คือว่า มุหัมมัดเป็นเพียงมนุษย์ปุถุชนธรรมดาเท่านั้นเอง ท่านอ่านหนังสือไม่ออกเขียนหนังสือไม่ได้ แท้ที่จริงแล้ว พระองค์เป็นคนไม่รู้หนังสือ และเรากำลังจะพูดถึงเรื่องราวเมื่อหนึ่งพันสองร้อยปี (จริงๆ แล้วต้องหนึ่งพันสี่ร้อยปี) มาแล้ว ท่านเคยพบกับผู้ใดที่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ แต่แถลงและกล่าวถ้อยคำได้อย่างน่าทึ่ง อีกทั้งยังตรงกับลักษณะทางวิทยาศาสตร์อย่างน่าฉงนอีกด้วย และโดยส่วนตัวแล้วข้าพเจ้าไม่อาจมองเรื่องนี้ว่าเป็นเพียงเรื่องบังเอิญได้ เนื่องจากมีความถูกต้องแม่นยำสูง และอย่างที่ Dr. Moore ได้กล่าวไว้ ข้าพเจ้าเชื่อได้อย่างสนิทใจว่าเรื่องนี้เป็นการดลใจหรือเป็นการเปิดเผยจาก พระผู้เป็นเจ้า ซึ่งทำให้พระองค์ทรงทราบถึงถ้อยแถลงเหล่านี้"
>
> (http://www.islam-guide.com/th/video/persaud-1.ram)

ศาสตราจารย์ Persaud ได้นำโองการบางบทที่อยู่ในพระคัมภีร์อัลกุรอานและพระดำรัสของศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ มารวมไว้ในหนังสือบางเล่มของเขาด้วย อีกทั้งยังนำเสนอโองการและคำพูดของศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ ในที่ประชุมอีกหลายแห่งด้วย

2) Dr. Joe Leigh Simpson ผู้ซึ่งเป็นประธานแผนกสูติวิทยาและนรีเวชวิทยา ศาสตราจารย์ในสาขาสูติวิทยาและนรีเวชวิทยา อีกทั้งยังเป็นศาตราจารย์ในสาขาวิชาโมเลกุลและพันธุศาสตร์ของมนุษย์ที่วิทยาลัยแพทยศาสตร์เบย์เลอร์ (Baylor College of Medicine), ฮุสตัน, เท็กซัส สหรัฐอเมริกา อดีตเคยเป็นศาสตราจารย์ในสาขาสูติ-นรีเวชวิทยาและประธานแผนกสูติ-นรีเวช วิทยาที่มหาวิทยาลัยเทนเนสซี่ (University of Tennessee), เม็มพิส, เทนเนสซี่, สหรัฐอเมริกา อีกทั้งยังเคยเป็นประธานสมาคมการเจริญพันธุ์ของ แห่งอเมริกา (American Fertility Society) อีกด้วย เขาได้รับรางวัลเกียรติยศมากมาย รวมทั้งรางวัลบุคคลดีเด่นจากสมาคมศาสตราจารย์ด้านสูติวิทยาและนรีเวชวิทยา (Association of Professors of Obstetrics and Gynaecology) ในปี พ.ศ. 2535 ศาตราจารย์ Simpson ได้ทำการศึกษาพระดำรัสของศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ สองประโยคดังนี้:

> "**พวกเจ้าทุกคน ส่วนประกอบทั้งหมดที่ก่อกำเนิดขึ้นเป็นตัวพวกเจ้านั้นมาจากการหล่อหลอมเข้าด้วยกันในมดลูกของมารดาโดยใช้เวลาสี่สิบวัน...**" (*Saheeh Muslim* เลขที่ 2643 และ *Saheeh Al-Bukari* เลขที่ 3208)

"เมื่อตัวอ่อนผ่านพ้นไปเป็นเวลา สี่สิบสองคืนแล้ว พระผู้เป็นเจ้าจะทรงส่งมะลาอิกะฮฺไปที่ตัวอ่อนดังกล่าว เพื่อตบแต่งรูปทรงและสร้างสรรหู ตา ผิวหนัง เนื้อ และกระดูก" (*Saheeh Muslim* เลขที่ 2645)

เขาได้ทำการศึกษาคำพูดทั้งสองของศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ อย่างละเอียด ได้ความว่า ในสี่สิบวันแรกของการก่อตัว เห็นได้ชัดเจนว่าเป็นช่วงกำเนิดตัวอ่อน เขารู้สึกประทับใจเป็นอย่างมากในความถูกต้องและแม่นยำของคำพูดของท่านศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ หลังจากนั้น ในระหว่างการประชุมที่แห่งหนึ่ง เขาได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวดังต่อไปนี้:

> “ดังนั้นคำพูดทั้งสองที่กล่าวถึงนี้ ได้ทำให้เราทราบถึงตารางเวลาที่กำหนดไว้อย่างชัดเจนในเรื่องพัฒนาการที่สำคัญของตัวอ่อนก่อนระยะเวลาสี่สิบวัน และอีกครั้งหนึ่ง ข้าพเจ้าคิดว่ามีวิทยากรท่านอื่นๆ ได้กล่าวถึงประเด็นนี้ซ้ำไปแล้วเมื่อเช้านี้ว่า คำพูดเหล่านี้ไม่อาจได้มาโดยอาศัยความรู้ในทางวิทยาศาสตร์ซึ่งมีอยู่ในยุคสมัยที่เขียนถ้อยคำเหล่านี้ขึ้นมา.. เขาพูดต่อว่า.. ข้าพเจ้าคิดว่า นอกจากจะไม่มีความขัดแย้งกันระหว่างเรื่องราวเกี่ยวกับพันธุศาสตร์และศาสนา แล้ว ศาสนายังสามารถชี้ทางให้กับเรื่องทางวิทยาศาสตร์ได้ด้วยการ

เปิดเผยสิ่งที่เกี่ยวกับด้านวิทยาศาสตร์บางเรื่องในสมัยโบราณได้อีกด้วย อย่างเช่นข้อความที่จารึกไว้ในพระคัมภีร์อัลกุรอานซึ่งได้แสดงให้เห็นในอีกหลายศตวรรษต่อมาว่าเป็นความจริง ซึ่งเป็นการสนับสนุนว่าองค์ความรู้ที่อยู่ในพระคัมภีร์อัลกุรอานนั้น ได้รับการถ่ายทอดมาจากพระผู้เป็นเจ้า”

(http://www.islam-guide.com/th/video/simpson-1.ram)

3) Dr. E. Marshall Johnson ศาตราจารย์กิตติมศักดิ์ในสาขากายวิภาควิทยาและการพัฒนาทางด้านชีววิทยา ณ มหาวิทยาลัยธอมัสเจฟเฟอร์สัน (Thomas Jefferson University), ฟิลาเดลฟีย, เพนน์ซิลเวอร์เนีย สหรัฐอเมริกา ที่แห่งนั้น เขาเป็นศาสตราจารย์ในสาขากายวิภาควิทยาเป็นเวลา 22 ปี เป็นประธานแผนกกายวิภาควิทยาและผู้อำนวยการของสถาบันแดเนียล โบห์ (Daniel Baugh Institute) อีกทั้งเขายังเป็นประธานของสมาคมวิทยาเทราโต (Teratology 0f the Society) เขามีงานเขียนมากกว่า 200 ชิ้น ในปี พ.ศ. 2524 ในระหว่างการประชุมทางการแพทย์ในกรุงดัมมาม ประเทศซาอุดิอาระเบีย ศาสตราจารย์ Johnson ได้กล่าวถึงการนำเสนอที่เกี่ยวกับงานค้นคว้าของเขาว่า:

“พอสรุปได้ว่า พระคัมภีร์อัลกุรอานไม่ได้อธิบายไว้แต่เพียงการพัฒนารูปร่างภายนอกเท่านั้น แต่ยังเน้นย้ำถึงช่วงระยะการพัฒนาอวัยวะภายใน ระยะต่างๆ ภายในตัวอ่อน ทั้งการสร้าง

และการพัฒนาของตัวอ่อน โดยเน้นย้ำถึงขั้นตอนสำคัญๆ ซึ่งได้รับการยอมรับจากวิทยาศาสตร์ร่วมสมัยอีกด้วย”
(http://www.islam-guide.com/video/johnson-1.ram)

เขายังได้กล่าวอีกด้วยว่า

“ในฐานะที่เป็นนักวิทยาศาสตร์ ข้าพเจ้าจึงสามารถดำเนินงานกับสิ่งที่ข้าพเจ้ามองเห็นได้เท่านั้น ข้าพเจ้าเข้าใจชีววิทยาของตัวอ่อนและการพัฒนาการได้ ข้าพเจ้าเข้าใจพระดำรัสที่แปลมาจากพระคัมภีร์อัลกุรอานได้ อย่างที่ข้าพเจ้าได้เคยยกตัวอย่างไปก่อนหน้านี้แล้ว ถ้าข้าพเจ้าจำต้องสับเปลี่ยนตัวของข้าพเจ้าเองกลับไปยังยุคสมัยก่อนนั้น โดยที่มีความรู้ดังเช่นในปัจจุบันนี้ และเมื่อให้ข้าพเจ้าอธิบายสิ่งต่างๆ ข้าพเจ้าก็ไม่อาจอธิบายสิ่งต่างๆ ที่ได้อธิบายไปแล้วได้อีก ข้าพเจ้ายังไม่เห็นพยานหลักฐานใดที่จะใช้หักล้างแนวความคิดที่ว่า ปัจเจกชนอย่างเช่น มุหัมมัด ต้องได้รับการพัฒนาข้อมูลเหล่านี้มาจากสถานที่แห่งหนึ่งแห่งใด ดังนั้นข้าพเจ้ายังไม่เห็นมีอะไรในที่นี้ที่จะขัดแย้งกับแนวความคิดที่ว่า ในงานเขียนของมุหัมมัดต้องมีพระผู้เป็นเจ้าเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยเป็นแน่แท้” (ศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ ไม่รู้หนังสือ พระองค์ไม่สามารถอ่านหรือเขียนหนังสือได้ แต่ได้พูดถึงเรื่องราวในพระคัมภีร์อัลกุรอานให้กับบรรดาสหายของท่านฟัง

ได้ อีกทั้งยังทรงบัญชาให้สหายบางคนเขียนสิ่งที่พูดเหล่านั้นไว้ด้วย) (http://www.islam-guide.com/th/video/johnson-2.ram)

4) Dr. William W. Hey เป็นนักวิทยาศาสตร์ด้านทะเลที่มีชื่อเสียงคนหนึ่ง เขาเป็นศาสตราจารย์ในสาขาวิทยาศาสตร์ทางธรณีวิทยาของมหาวิทยาลัยโคโลราโด (University of Colorado), โบลเดอร์, โคโลราโด สหรัฐอเมริกา อดีตเคยดำรงตำแหน่งคณบดีของคณะวิทยาศาสตร์ทางทะเลและสภาพบรรยากาศ ณ มหาวิทยาลัยไมอามี่ (University of Miami), ไมอามี่, ฟลอริด้า, สหรัฐอเมริกา หลังจากที่ได้หารือกับศาสตราจารย์ Hey เกี่ยวกับข้อความในพระคัมภีร์อัลกุรอานซึ่งกล่าวถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับทะเล ที่มีการค้นพบเมื่อไม่นานมานี้ เขากล่าวว่า:

> “ข้าพเจ้าพบว่ามันเป็นเรื่องที่น่าสนใจมากจริงๆ ที่ว่าข้อมูลชนิดดังกล่าวพบอยู่ในคัมภีร์ที่เก่าแก่อย่างพระคัมภีร์อัลกุรอาน และข้าพเจ้าไม่มีทางที่จะทราบว่าข้อมูลเหล่านั้นมาจากที่ใด แต่ข้าพเจ้าคิดว่า มันน่าสนใจเป็นอย่างยิ่งที่มีข้อมูลดังกล่าวนี้อยู่ในคัมภีร์นั้น และงานนี้ยังคงเดินหน้าค้นหาความหมายที่อยู่ในบางตอนของคัมภีร์ต่อไป” และเมื่อเขาถูกถามเกี่ยวกับแหล่งที่มาของพระคัมภีร์อัลกุรอาน เขาตอบว่า

“เอ่อ ข้าพเจ้าคิดว่าคัมภีร์นั้นคงจะต้องเป็นโองการแห่งพระเจ้าอย่างแน่นอน”

(http://www.islam-guide.com/th/video/hay-1.ram)

5) Dr. Gerald C. Goeringer ผู้อำนวยการหลักสูตรและรองศาสตราจารย์ในสาขาตัวอ่อนวิทยาทางการแพทย์ประจำ แผนกชีววิทยาด้านเซลล์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยจอร์จทาวน์ (Georgetown University), วอชิงตัน, โคลัมเบีย, สหรัฐอเมริกา ในระหว่างการประชุมทางการแพทย์แห่งซาอุดิอารเบีย ครั้งที่แปด ในกรุงริยาดห์ ประเทศซาอุดิอาระเบีย ศาสตราจารย์ Goeringer ได้กล่าวดังต่อไปนี้ในการนำเสนอผลงานทางด้านวิจัยของเขา:

“มีอายะห์ (*aayahs*) (โองการในพระคัมภีร์อัลกุรอาน) อยู่เพียงไม่กี่บทเท่านั้นที่มีคำอธิบายที่ค่อนข้างครอบคลุมทุกด้านของการพัฒนาของมนุษย์ตั้งแต่ระยะที่มีการปฏิสนธิไปจนถึงระยะการพัฒนาอวัยวะ ไม่เคยมีการบันทึกที่เกี่ยวกับการพัฒนาการของมนุษย์ที่มีความชัดเจนและ สมบูรณ์แบบมาก่อน อย่างเช่น การแบ่งประเภท คำศัพท์เฉพาะทาง และคำอรรถาธิบาย ตัวอย่างส่วนใหญ่ แต่ไม่ทั้งหมด คือการอรรถาธิบายนั้นเป็นการคาดการณ์ล่วงหน้าไว้หลายศตวรรษ ไม่ว่าจะเป็นการบันทึกที่เกี่ยวกับระยะต่างๆ ของตัวอ่อน

มนุษย์และการพัฒนาการของทารกในครรภ์ซึ่งได้บันทึกไว้ในวรรณกรรม ทางด้านวิทยาศาสตร์สมัยโบราณ”

(http://www.islam-guide.com/th/video/goeringer-1.ram)

6) Dr. Yoshihide Kozai ศาสตราจารย์กิตติมศักดิ์ของมหาวิทยาลัยโตเกียว (Tokyo University), ฮองโก, โตเกียว ประเทศญี่ปุ่น และเป็นผู้อำนวยการหอดาราศาสตร์แห่งชาติ (National Astronomical Observatory), มิตากะ, โตเกียว ประเทศญี่ปุ่น เขาได้กล่าวว่า:

“ข้าพเจ้ารู้สึกประทับใจเป็นอย่างยิ่ง ที่ได้พบกับข้อเท็จจริงด้านดาราศาสตร์ที่มีอยู่ในพระคัมภีร์อัลกุรอาน และสำหรับพวกเราบรรดานักดาราศาสตร์สมัยใหม่ได้ศึกษาค้นคว้าเพียงแค่เสี้ยวเล็กๆ ของจักรวาลเท่านั้น เราได้มุ่งมั่นเพียรพยายามเพื่อทำความเข้าใจเพียงส่วนเล็กๆ เท่านั้น เนื่องจากการใช้กล้องโทรทรรศน์ ทำให้เราสามารถมองเห็นเพียงแค่เศษเสี้ยวของท้องฟ้า โดยไม่ได้คำนึงถึงทั้งจักรวาลเลย ดังนั้น เมื่ออ่านพระคำภีร์กุรอาน และเมื่อได้ตอบคำถามต่างๆ ข้าพเจ้าจึงคิดว่าข้าพเจ้าค้นพบวิถีทางที่จะเสาะแสวงหาเรื่องราวของจักรวาลในอนาคตได้แล้ว”

(http://www.islam-guide.com/th/video/kozai-1.ram)

(หมายเหตุบรรณาธิการ : อนึ่ง ในระหว่างการประชุมทางการแพทย์แห่งซาอุดิอารเบีย ครั้งที่แปด ในกรุงริยาด ประเทศซาอุดิอาระเบีย ศาสตราจารย์ เตชะทัต เตชะเสน (Tejatat Tejasen) จากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้แสดงความเห็นของท่านไว้ด้วย ติดตามได้จากวิดีโอตามลิงก์นี้ http://www.islam-guide.com/th/video/tejasen-1.ram)

หลังจากที่เราได้เห็นตัวอย่างเกี่ยวกับ ปาฏิหาริย์ทางวิทยาศาสตร์ที่อยู่ในพระคัมภีร์อัลกุรอานและข้อคิดเห็นของบรรดานักวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับเรื่องนี้แล้ว ขอให้พวกเราลองถามคำถามเหล่านี้กับตัวเราเอง:

- เป็นเรื่องบังเอิญได้หรือไม่ว่าข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ในหลากหลายด้านที่ถูกค้นพบเมื่อไม่นานมานี้ ได้กล่าวไว้ในพระคัมภีร์อัลกุรอานซึ่งถูกเปิดเผยเมื่อสิบสี่ศตวรรษที่ผ่านมา?
- มุหัมมัด ﷺ หรือมนุษย์คนอื่นๆ อาจเป็นผู้ประพันธ์พระคัมภีร์อัลกุรอานนี้ได้หรือไม่?

คำตอบที่เป็นไปได้มีเพียงคำตอบเดียวว่า พระคัมภีร์อัลกุรอานฉบับนี้นั้นจะต้องเป็นพระดำรัสของพระผู้เป็นเจ้าโดยแท้ ซึ่งเปิดเผยโดยพระองค์เอง

(2) ความท้าทายที่ยิ่งใหญ่ในการประพันธ์โองการสักหนึ่งบทให้เทียบเท่าโองการในอัลกุรอาน

พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานดังนี้ :

﴿وَإِن كُنتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا۟ بِسُورَةٍ مِّن مِّثْلِهِ وَادْعُوا۟ شُهَدَاءَكُم مِّن دُونِ اللهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ، فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا۟ وَلَن تَفْعَلُوا۟ فَاتَّقُوا۟ النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ﴾ (البقرة : 24)

"และถ้าหากสูเจ้ายังคงคลางแคลงสงสัยในสิ่งที่เราได้ส่งมาแก่บ่าวของเรา ก็ขอให้สูเจ้า จงแต่งขึ้นมาสักสูเราะฮฺหนึ่ง ที่เหมือนกับสิ่งนี้ สูเจ้าอาจจะเรียกใครอื่น นอกจากอัลลอฮฺมาช่วยเหลือสูเจ้าก็ได้ ถ้าหากสูเจ้าแน่จริง (ในความสงสัยก็จงทำ) แต่ ถ้าหากสูเจ้าไม่ทำ และสูเจ้าก็ไม่มีทางที่จะทำได้ด้วย ดังนั้น จงระวังไฟ ที่ถูกเตรียมไว้สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธ ซึ่งจะมีมนุษย์และหินเป็นเชื้อเพลิงและ (มุหัมมัด) จงแจ้งข่าวดี แก่บรรดาผู้ศรัทธาและประกอบการดีทั้งหลายว่า สำหรับพวกเขาคือสวนสวรรค์หลากหลาย ที่เบื้องล่างมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน" (อัลกุรอาน 2:23-25)

นับตั้งแต่อัลกุรอานได้ถูกเปิดเผย เมื่อสิบสี่ศตวรรษที่ผ่านมา ยังไม่เคยมีบุคคลใดสามารถประพันธ์โคลงขึ้นเลยมาสักหนึ่งบทที่เทียบเท่าโองการในอัลกุรอานที่มีทั้งความไพเราะ โวหารคมคาย วิจิตรบรรจง มีบทบัญญัติที่แหลมคม มีข้อมูลที่ถูกต้อง มีการพยากรณ์ที่แม่นยำ อีกทั้ง

ยังมีคุณลักษณะที่สมบูรณ์แบบอื่นๆ และโปรดสังเกตว่า บทที่สั้นที่สุดในอัลกุรอาน (บทที่ 108) ซึ่งมีเพียงสิบคำเท่านั้น ก็ยังไม่เคยมีบุคคลใดสามารถเอาชนะความท้าทายได้ ทั้งในอดีตและปัจจุบัน (ดู *Al-Borhan fee Oloom Al-Quran, Al-Zarkashy*, เล่ม 2 หน้า 224)

ชาวอาหรับที่ไม่มีความเชื่อบางคนซึ่งบุคคลเหล่านั้นต่างเป็นศัตรูของท่านศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ ได้พยายามเอาชนะความท้าทายดังกล่าวเพื่อพิสูจน์ให้เห็นว่าศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ นั้นไม่ใช่ศาสนทูตที่แท้จริง แต่พวกเขาทั้งหมดเหล่านั้นต่างต้องล้มเหลวในการกระทำเช่นนั้น (ดู *Al-Borhan fee Oloom Al-Quran, Al-Zarkashy*, เล่ม 2 หน้า 226)

พวกเขาล้มเหลว ทั้งๆ ที่อัลกุรอานได้ถูกเปิดเผยเป็นภาษาของพวกเขาเองและยังเป็นภาษาท้องถิ่น อีกทั้งชาวอาหรับในสมัยของศาสนทูตมุหัมมัดนั้น ﷺ ต่างเป็นคนที่มีวาทศิลป์ดีเยี่ยมซึ่งคุ้นเคยกับการเลือกใช้คำที่มี ความไพเราะสละสลวยมาใช้ในการประพันธ์กาพย์และโคลงต่างๆ ซึ่งยังคงน่าอ่านและลิ้มรสในความซาบซึ้งได้มาจนทุกวันนี้

โองการบทที่สั้นที่สุดในอัลกุรอาน (บทที่ 108) ซึ่งมีเพียงสิบคำเท่านั้น แต่ยังไม่เคยมีบุคคลใดที่สามารถเอาชนะความท้าทายนี้ได้ด้วยการประพันธ์โคลงสักหนึ่งบทที่เทียบเท่ากับโองการในอัลกุรอานได้เลย

(3) การพยากรณ์ในพระคัมภีร์ไบเบิลเรื่องการถือกำเนิดของศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ ศาสนทูตของศาสนาอิสลาม

การพยากรณ์ในพระคัมภีร์ไบเบิลเรื่องการถือกำเนิดของศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ นั้นสามารถใช้เป็นพยานหลักฐานแสดงให้บุคคลที่มีความศรัทธาในพระคัมภีร์ไบเบิลเห็นถึงความสัตย์จริงของศาสนาอิสลาม

ใน **พระราชบัญญัติ 18**, ท่านโมเสสได้กล่าวไว้ว่า พระเจ้าได้ตรัสกับเขาว่า “**เราจะโปรดให้บังเกิดผู้พยากรณ์อย่างเจ้าในหมู่พวกพี่น้องของเขา และเราจะใส่ถ้อยคำของเราในปากของเขา และเขาจะกล่าวบรรดาสิ่งที่เราบัญชาเขาไว้นั้นแก่ประชาชนทั้งหลาย ต่อมาผู้ใดไม่เชื่อฟังถ้อยคำของเรา ซึ่งผู้พยากรณ์กล่าว**

ในนามของเรา เราจะกำหนดโทษผู้นั้น” (พระราชบัญญัติ 18:18-19) (โคลงทุกบทในหน้านี้ได้นำมาจาก *The NIV Study Bible*, *New International Version* ยกเว้นตรงที่ระบุหมายเหตุไว้ว่ามาจาก KJV ซึ่งหมายความว่า เป็นฉบับของ *King James Version*)

จากโคลงบทต่างๆ เหล่านี้ เราสามารถสรุปได้ว่า ศาสนทูตในการพยากรณ์นี้จะต้องมีบุคลิกลักษณะสามประการดังนี้:

1) เขาจะต้องเป็นอย่างท่านโมเสส
2) เขาจะต้องมาจากบรรดาพี่น้องของชาวยิว เช่น ลูกหลานของอิสมาเอล
3) พระผู้เป็นเจ้านั้นจะทรงใส่พระดำรัสของพระองค์ลงในปากของศาสนทูตท่านดังกล่าวนี้และท่านจะประกาศถึงสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาท่านมา

ขอให้เราลองตรวจสอบบุคลิกลักษณะทั้งสามประการนี้ให้ลึกลงไปอีก:

1) **ศาสนทูตอย่างเช่นท่านโมเสส**:

เป็นการยากที่จะมีศาสนทูตถึงสองท่านที่มีบุคคลิกลักษณะเหมือนกันเป็นอย่างยิ่งเช่นท่านโมเสสกับศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ. ทั้งสองต่างได้รับกฎระเบียบและข้อบัญญัติของชีวิตที่ชัดเจน ทั้งสองต่างต้องเผชิญกับเหล่าศัตรูและต่างได้รับชัยชนะด้วยวิธีปาฏิหาริย์ต่างๆ นอกจากนี้ทั้งสองท่านยังได้รับการยอมรับว่าเป็นศาสนทูตและรัฐบุรุษอีก

ด้วย ทั้งสองยังต้องหลบหนีการวางแผนรอบสังหาร จากการวิเคราะห์ระหว่างท่านโมเสสกับศาสนทูตมุหัมมัด ไม่เพียงแต่มีความคล้ายคลึงกันอย่างที่ได้กล่าวมาข้างต้น แต่ยังมีความสำคัญโดดเด่นเป็นอย่างยิ่งอีกด้วย รวมทั้งการกำเนิดอย่างเป็นธรรมชาติ ชีวิตครอบครัวและการสิ้นชีพของทั้งท่านโมเสสและศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ แต่ไม่ใช่พระเยซู นอกจากนี้สาวกของพระเยซูยังถือว่าพระองค์เป็นบุตรแห่งพระเจ้า และไม่ได้เป็นศาสนทูตแห่งพระเจ้า เนื่องจากโมเสสและมุหัมมัด ﷺ เป็นศาสนทูตแล้ว และเพราะชาวมุสลิมเชื่อว่าพระเยซูเป็นเช่นนั้น ดังนั้น การพยากรณ์จึงหมายถึงศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ ไม่ใช่พระเยซู เพราะว่าศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ นั้นมีความคล้ายคลึงกับท่านโมเสสยิ่งกว่าพระเยซูนั่นเอง

อีกเช่นเดียวกัน มีคนสังเกตถึงคำสอนของพระเยซูที่ถ่ายทอดโดยพระสาวกยอห์นที่ว่า ชาวยิวทั้งหลายกำลังรอคอยการบรรลุผลของการพยากรณ์ที่สมบูรณ์ชัดเจนทั้งสามประการอยู่ ประการแรกก็คือ การมาของพระเยซูคริสต์ ประการที่สอง การมาของอีเลยาห์ และประการที่สาม การมาของศาสนทูต ซึ่งเห็นได้ชัดจากคำถามทั้งสามข้อที่ถามกับท่านสาวกยอห์น ซึ่งเป็นพระในนิกายโปรแตสแตนท์: “**นี่แหละเป็นคำพยานของยอห์น เมื่อพวกยิวส่งพวกปุโรหิตและพวกเลวีจากกรุงเยรูซาเล็มไปถามท่านว่า "ท่านคือผู้ใดท่านได้ยอมรับ และมิได้ปฏิเสธ แต่ได้ยอมรับว่า "ข้าพเจ้าไม่ใช่พระคริสต์" เขาทั้งหลายจึงถามท่านว่า "ถ้าเช่นนั้นท่านเป็นใครเล่า ท่านเป็นเอลียาห์หรือ" ท่านตอบว่า "ข้าพเจ้าไม่ใช่เอลียาห์" "ท่านเป็นศาสนทูตผู้นั้นหรือ" และท่านตอบว่า "มิได้" (ยอห์น** 1:19-21) ถ้าเราดูพระคัมภีร์ที่มีการ

อ้างอิงแบบไขว้ เราจะพบหมายเหตุที่ขอบหน้ากระดาษที่มีคำว่า “**ศาสนทูต**” ปรากฏอยู่ใน **ยอห์น 1:21** ซึ่งคำเหล่านี้นั้นอ้างถึงการพยากรณ์ของ **พระราชบัญญัติ** 18:15 และ 18:18 (ดูหมายเหตุบริเวณขอบด้านล่างของ *The NIV Study Bible, New International Version* ที่โคลง 1:21 หน้า 1594) เราจึงพอสรุปได้จากสิ่งดังกล่าวนี้ว่า พระเยซูคริสต์นั้นไม่ใช่ศาสนทูตที่กล่าวไว้ใน **พระราชบัญญัติ** 18:18

2) จากพี่น้องชาวอิสราเอล:

อับราฮัม (Abraham) มีบุตรชาย 2 ท่าน คือ อิสมาเอลและอิสหาก (Ishmael and Isaac) **(ปฐมกาล 21)** ต่อมาอิสมาเอลกลายเป็นบรรพบุรุษของชนชาติอาหรับ และไอแซ็คกลายเป็นบรรพบุรุษของชนชาติยิว ศาสนทูตที่กล่าวถึงนี้ไม่ได้มาจากชนชาติยิวเอง แต่มาจากบรรดาพี่น้องของพวกเขา เช่น บรรดาพี่น้องของตระกูลอิสมาเอล ศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ คือหนึ่งในเครือญาติของอิสมาเอล จึงเป็นศาสนทูตที่แท้จริงที่สุด

อีกทั้งในคัมภีร์ **อิสยาห์** 42:1-13 ยังได้กล่าวถึงผู้รับใช้พระผู้เป็นเจ้า ว่า “ผู้ที่ได้รับเลือก” และ “ผู้ถือสาร” ของพระองค์จะเป็นผู้ซึ่งนำกฎระเบียบต่างๆ ลงมา “**ท่านจะไม่ล้มเหลวหรือท้อแท้จนกว่าท่านจะสถาปนาความยุติธรรมไว้ในโลก และเกาะทั้งหลายจะรอคอยพระราชบัญญัติของท่าน**” **(อิสยาห์** 42:4**) โคลงบทที่** 11 ซึ่งเชื่อมโยงบุรุษผู้เป็นที่รอคอยเข้ากับทายาทของคีดาร์ คีดาร์คือใคร ตามที่ **ปฐม**

กาล 25:13 ได้กล่าวไว้ว่า คีดาร์คือบุตรคนที่สองของอิสมาเอล ซึ่งเป็นบรรพบุรุษของศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ นั่นเอง

3) **พระผู้เป็นเจ้าจะใส่พระดำรัสของพระองค์ลงในปากของศาสนทูตท่านนี้**:

พระดำรัสต่างๆ ของพระผู้เป็นเจ้า (ในอัลกุรอาน) ได้ถูกใส่ลงในปากของศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ อย่างแท้จริง พระผู้เป็นเจ้าได้ประทานเทวทูตกาเบรียลให้ลงไปสอนศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ ถึงพระดำรัสที่ถูกต้องของพระผู้เป็นเจ้า (อัลกุรอาน) และให้ท่านนำพระดำรัสเหล่านั้นไปสอนสั่งผู้คนอย่างที่ท่านได้ฟังมา ดังนั้น พระดำรัสดังกล่าวจึงไม่ใช่เป็นของท่านเอง พระดำรัสหล่านั้นไม่ได้มาจากความคิดของท่านเอง แต่ได้ถูกใส่ลงในปากของท่านโดยเทวทูตกาเบรียล ในช่วงชีวิตของศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ และภายใต้การดูแลของท่านนั้น พระดำรัสเหล่านี้จึงได้ถูกท่องจำและจารึกไว้โดยบรรดาสหายของท่าน

อีกทั้ง คำพยากรณ์ที่บันทึกไว้ใน **พระราชบัญญัติ** ได้กล่าวไว้ว่าศาสนทูตท่านนี้จะได้กล่าวพระดำรัสของพระผู้เป็นเจ้าในนามของพระผู้เป็นเจ้า ถ้าเรากลับไปดูอัลกุรอาน เราจะพบว่าทุกบทของพระคัมภีร์ยกเว้นในบทที่ 9 จะนำเรื่องหรือขึ้นต้นด้วยวลี “ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ”

เครื่องบ่งชี้อีกอย่างหนึ่ง (นอกจากคำพยากรณ์ที่บันทึกไว้ใน **พันธสัญญาเล่มที่ห้า**) ได้แก่พระคัมภีร์ **อิสยาห์** ที่เกี่ยวพันกับผู้ถือ

สารโดยเชื่อมโยงกับคีดาร์ด้วยบทสวดบทใหม่ (พระคัมภีร์ซึ่งจารึกด้วยภาษาใหม่) ซึ่งสวดโดยพระผู้เป็นเจ้า (**อิสยาห์** 42:10-11) ในที่นี้ได้กล่าวไว้อย่างชัดแจ้งในคำพยากรณ์ที่บันทึกไว้ใน **อิสยาห์**: “**แต่พระองค์จะตรัสกับชนชาตินี้โดยต่างภาษา**” (**อิสยาห์** 28:11 KJV) อีกส่วนหนึ่งที่เกี่ยวพันกัน ได้แก่ อัลกุรอานได้รับการเปิดเผยไปยังกลุ่มบุคคลต่างๆ ในช่วงกว่ายี่สิบสามปี เป็นเรื่องที่น่าสนใจเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับ **อิสยาห์** 28 ซึ่งได้กล่าวถึงในสิ่งเดียวกัน “**เพราะเป็นข้อบังคับซ้อนข้อบังคับ ข้อบังคับซ้อนข้อบังคับ บรรทัดซ้อนบรรทัด บรรทัดซ้อนบรรทัด ที่นี่นิด ที่นั่นหน่อย**” (**อิสยาห์** 28:10).

โปรดสังเกตว่าพระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสเป็นคำพยากรณ์ไว้ **พระราชบัญญัติ บทที่**18 ว่า “**ต่อมาผู้ใดไม่เชื่อฟังถ้อยคำของเราซึ่งผู้พยากรณ์กล่าวในนามของเรา เราจะกำหนดโทษผู้นั้น**” (**พระราชบัญญัติ** 18:19) สิ่งที่กล่าวมานี้หมายความว่า ผู้ใดก็ตามที่ศรัทธาในพระคัมภีร์จะต้องมีความศรัทธาในสิ่ที่ศาสนทูตสั่งสอน และศาสนทูตที่ว่านี้ได้แก่ ศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ นั่นเอง

(4) โองการต่าง ๆ ในอัลกุรอานที่กล่าวถึงเหตุการณ์ในอนาคตซึ่งในเวลาต่อมาได้เกิดขึ้นดังที่กล่าวไว้

ดังตัวอย่างหนึ่งของเหตุการณ์ที่ได้กล่าวไว้ล่วงหน้าในอัลกุรอาน ได้แก่ ชัยชนะของชาวโรมันที่มีต่อชาวเปอร์เซียภายในเวลาสามถึงเก้าปีหลังจากที่ชาวโรมันเคยพ่ายแพ้ต่อชาวเปอร์เซียมาก่อน ซึ่งเรื่องนี้พระผู้เป็นเจ้าได้ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานดังนี้:

﴿ غُلِبَتِ ٱلرُّومُ ۝٢ فِيٓ أَدۡنَى ٱلۡأَرۡضِ وَهُم مِّنۢ بَعۡدِ غَلَبِهِمۡ سَيَغۡلِبُونَ
۝٣ فِي بِضۡعِ سِنِينَۗ لِلَّهِ ٱلۡأَمۡرُ مِن قَبۡلُ وَمِنۢ بَعۡدُۚ وَيَوۡمَئِذٖ يَفۡرَحُ
ٱلۡمُؤۡمِنُونَ ۝٤ ﴾ (الروم: ٢- ٤)

"พวกโรมันถูกพิชิตแล้วในดินแดนอันใกล้นี้ แต่หลังจากการปราชัยของพวกเขาแล้วพวกเขาจะได้รับชัยชนะ ในเวลาไม่กี่ปีต่อมา (สามถึงเก้าปี)..." (อัลกุรอาน 30:2-4)

ขอให้พวกเราดูว่าประวัติศาสตร์ได้บอกให้พวกเรารู้เกี่ยวกับสงครามเหล่านี้อย่างไร ในหนังสือเล่มหนึ่งที่ชื่อว่า *History of the Byzantine State* ได้ กล่าวว่า กองทัพโรมันได้พ่ายแพ้อย่างย่อยยับต่อแอนติออซ ในปี พ.ศ. 1156 และส่งผลให้ชาวเปอร์เซียขึ้นมามีความแข็งแกร่งเหนือกว่าชนเผ่าอื่นทั้งหมด ได้อย่างรวดเร็ว (*History of the Byzantine State* โดย Ostrogorsky หน้า 95) ในเวลานั้น ยากที่จะจินตนาการว่า ชาวโรมันจะเอาชนะชาวเปอร์เซียได้ แต่ในอัลกุรอานได้กล่าวไว้ล่วงหน้าว่า ชาวโรมันจะกลับมามีชัยชนะภายในสามถึงเก้าปี ในปี พ.ศ. 1165 เก้าปีหลังจากความพ่ายแพ้ของชาวโรมัน กองทัพทั้งสอง (โรมันและเปอร์เซีย) ได้มาประจัญหน้ากันอีกครั้งหนึ่งบนอาณาจักรอาร์เมเนี่ยน และผลลัพธ์ก็คือ ชัยชนะอย่างเด็ดขาดของชาวโรมันเหนือชาวเปอร์เซีย ซึ่งถือได้ว่าเป็นชัยชนะครั้งแรกหลังจากความพ่ายแพ้ของชาวโรมันเมื่อปี พ.ศ. 1156 เป็นต้นมา (*History of the Byzantine State* โดย Ostrogorsky หน้า 100-101 และ *History of Persia* โดย

Sykes เล่ม 1 หน้า 483-484 และดูที่ *The New Encyclopaedia Britannica* โดย Micropaedia เล่ม 4 หน้า 1036) คำพยากรณ์เป็นไปตามที่พระผู้เป็นเจ้าได้ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานทุกประการ

อีกทั้งยังมีโองการอื่นๆ อีกจำนวนมากในอัลกุรอาน และคำกล่าวของท่านศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ ซึ่งกล่าวถึงเหตุการณ์ในอนาคตซึ่งต่อมาได้เกิดขึ้นจริงตามที่กล่าวไว้นั้น

(5) ปาฏิหาริย์ซึ่งแสดงโดยศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ

ศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ ได้แสดงปาฏิหาริย์นานัปการ โดยได้รับพระอนุญาตจากพระผู้เป็นเจ้า ปาฏิหาริย์เหล่านี้มีประจักษ์พยานรู้เห็นมากมาย ดังตัวอย่างเช่น :

- เมื่อมีผู้ไม่มีความเชื่อจำนวนหนึ่งในนครเมกกะห์ ได้ขอให้ศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ แสดงปาฏิหาริย์ให้กับพวกเขาประจักษ์ ท่านก็ทรงแสดงการแยกดวงจันทร์ให้พวกเขาดู (บรรยายไว้ใน *Saheeh Al-Bukhari* เลขที่ 3637 และ *Saheeh Muslim* เลขที่ 2802)
- ปาฏิหาริย์อีกอย่างหนึ่งได้แก่ ทำให้น้ำไหลออกมาจากนิ้วมือของศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ เมื่อบรรดาสหายของท่านรู้สึกกระหายน้ำและไม่มีน้ำให้ดื่มเลย ยกเว้นมีอยู่เพียงเล็กน้อยในคนโท พวกเขาเข้าไปเฝ้าท่านและบอกท่านว่า พวกเขาไม่มีน้ำที่จะใช้ชำระล้างหรือแม้กระทั่งไว้ดื่มเลย ยกเว้นน้ำที่อยู่ใน

คนโทนั้น เมื่อเป็นเช่นนั้น ศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ จึงทรงจุ่มมือลงไปในคนโทดังกล่าว และต่อมาน้ำได้เริ่มไหลออกมาระหว่างนิ้วมือของท่าน ดังนั้น พวกเขาจึงดื่มและใช้ชำระล้างอย่างที่ปรารถนา บรรดาสหายเหล่านั้นมีจำนวนทั้งสิ้นหนึ่งพันห้าร้อยคน (Narrated in *Saheeh Al-Bukhari*, #3576, and *Saheeh Muslim*, #1856)

อีกทั้งยังมีปาฏิหาริย์อื่นๆ อีกจำนวนมากซึ่งท่านได้แสดงหรือเกิดกับท่าน

(6) ชีวิตที่สมถะของศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ

ถ้าเราจะเปรียบเทียบชีวิตของศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ ก่อนที่พระองค์จะทรงรับหน้าที่เป็นศาสนทูต และชีวิตของท่านหลังจากที่ท่านเริ่มปฏิบัติภารกิจในฐานะศาสนทูตแล้วนั้น เราจึงพอสรุปได้ว่า เป็นเรื่องที่อยู่เหนือเหตุผลที่จะคิดว่า ศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ เป็นศาสนทูตที่จอมปลอม ผู้ซึ่งอ้างเอาความเป็นศาสนทูต เพื่อจะได้มาซึ่งข้าวของเงินทอง ความยิ่งใหญ่ ความรุ่งโรจน์ หรืออำนาจ

ก่อนที่จะรับหน้าที่เป็นศาสนทูต ท่านศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ ไม่เคยมีปัญหาเรื่องเงินๆ ทองๆ มาก่อนเลย เนื่องจากท่านเป็นพ่อค้าวานิชผู้มีชื่อเสียงและประสบความสำเร็จคนหนึ่ง ศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ มีรายได้เอาไว้ใช้จ่ายอย่างสะดวกสบายและเป็นที่พอใจ แต่หลังจากที่รับ

หน้าที่เป็นศาสนทูตแล้ว และเพราะเหตุดังกล่าว ท่านกลับขัดสนลงกว่าแต่ก่อน เพื่อให้ดูชัดเจนยิ่งขึ้นกว่านี้ ขอให้เราดูคำกล่าวเกี่ยวกับชีวิตของท่านดังต่อไปนี้:

- อาอิชะฮฺ ภรรยาของศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ ได้กล่าวไว้ว่า "โอ้ หลานชายของข้า เราอาจจะต้องเฝ้าชมพระจันทร์กลับมาเต็มดวงใหม่ถึงสามครั้งในระยะเวลาทั้งสองเดือนนี้ โดยไม่ได้จุดไฟ (เพื่อหุงหาอาหาร) ในบ้านของท่านศาสนทูต ﷺ เลยนะ" หลานชายของเธอจึงถามว่า "โอ้ ป้า แล้วป้าจะดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างไรล่ะ" เธอตอบ "ก็ของดำสองสิ่งอย่างไรล่ะ คืออินทผลัมและน้ำนะซิ แต่ท่านศาสนทูต ﷺ มีเพื่อนบ้านชาวอันศอร ซึ่งพวกเขาเหล่านั้นต่างเลี้ยงอูฐตัวเมียซึ่งรีดน้ำนมได้ และพวกเขาก็เคยแบ่งนมอูฐให้ท่านศาสนทูต ﷺ มาบ้าง" (บรรยายไว้ใน *Saheeh Muslim* เลขที่ 2972 และ *Saheeh Al-Bukhari* เลขที่ 2567)
- อาอิชะฮฺ ยังได้กล่าวว่า "ครอบครัวของท่านศาสนทูตของพระผู้เป็นเจ้า ﷺ ไม่เคยได้อิ่มจากขนมปังที่ทำมาจากแป้งชั้นดีติดต่อกันสามวัน นับตั้งแต่พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงแต่งตั้งให้ท่านเป็นศาสนทูต จนกระทั่งท่านเสียชีวิต" (บรรยายไว้ใน *Saheeh Al-Bukhari* เลขที่ 5413 และ*Al-Tirmizi* เลขที่ 2364)
- อาอิชา ภรรยาของศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ กล่าวว่า "ที่นอนของศาสนทูต ﷺ ทำมาจากหนังสัตว์ที่บรรจุเยื่อเปลือกของ

ต้นอินทผลัม” (บรรยายไว้ใน *Saheeh Muslim* เลขที่ 2082 และ *Saheeh Al-Bukhari* เลขที่ 6456)

- อัมรฺ อิบน์ อัลหาริษ หนึ่งในบรรดาสหายของศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ ได้กล่าวว่า เมื่อท่านศาสนทูต ﷺ สิ้นชีวิต ท่านไม่ทิ้งเงินหรืออะไรไว้เลย มีเพียงล่อสีขาวที่ท่านใช้ขี่ไปไหนมาไหนเท่านั้นเอง อาวุธและที่ดินท่านก็ทรงบริจาคให้กับการกุศลทั้งหมด (บรรยายไว้ใน *Saheeh Al-Bukhari* เลขที่ 2739 *และ Mosnad Ahmad* เลขที่ 17990)

ศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ มีชีวิตอยู่อย่างลำบากจนกระทั่งท่านสิ้นลมหายใจ แม้ว่าท่านจะสามารถใช้ทรัพย์สินของชาวมุสลิมได้ แต่พื้นที่ส่วนใหญ่ของคาบสมุทรอาราเบียนก็เป็นของชาวมุสลิมก่อนที่ท่านจะเสียชีวิต และชนชาวมุสลิมต่างมีชัยชนะตลอดมาหลังจากที่ท่านสั่งสอนเป็นเวลาถึงสิบแปดปี

จึงเป็นไปได้หรือไม่ว่าศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ อาจอ้างความเป็นศาสนทูตเพื่อที่จะได้รับยศถาบรรดาศักดิ์ ความยิ่งใหญ่ และอำนาจ ความกระหายอยากที่จะมีความสุขสบายอยู่บนลาภ ยศ สรรเสริญและอำนาจนั้น ปรกติแล้วจะต้องห้อมล้อมไปด้วยภักษาหารที่เลอเลิศ เครื่องนุ่งห่มที่หรูหรา พระราชวังที่อลังการ องครักษ์ที่แต่งกายสง่างาม และมีอำนาจอย่างที่มิมีผู้ใดอาจจะโต้แย้งได้ สิ่งทั้งหมดที่กล่าวมานี้ มีสิ่ง

ใดบ้างที่มีอยู่ในศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ? ถ้าลองสังเกตชีวิตของท่านบ้าง อาจจะช่วยตอบคำถามดังกล่าวเหล่านี้ได้

แม้ว่าความรับผิดชอบของท่านในฐานะที่เป็นศาสนทูต ครู รัฐบุรุษ และผู้พิพากษา แต่ศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ ก็ยังเคยรีดนมแพะเอง (บรรยายไว้ใน *Mosnad Ahmad* เลขที่ 25662) ปะชุนเครื่องนุ่งห่ม ซ่อมรองเท้าเอง (บรรยายไว้ใน *Saheeh Al-Bukhari* เลขที่ 676 และ *Mosnad Ahmad* เลขที่ 25517) ช่วยทำงานบ้าน (บรรยายไว้ใน *Saheeh Al-Bukhari* เลขที่ 676 และ *Mosnad Ahmad* เลขที่ 23706) และไปเยี่ยมเยียนคนยากจนเมื่อพวกเขาเหล่านั้นเกิดเจ็บป่วย (บรรยายไว้ใน *Mowatta' Malek* เลขที่ 531) อีกทั้งท่านยังช่วยเหลือบรรดาสหายของท่านขุดท้องร่องด้วยการช่วยพวกเขาขนทราย (บรรยายไว้ใน *Saheeh Al-Bukhari* เลขที่ 3034 และ *Saheeh Muslim* เลขที่ 1803 และ *Mosnad Ahmad* เลขที่ 18017) ชีวิตของท่านเป็นแบบอย่างที่น่าทึ่งในเรื่องของความสมถะและความอ่อนน้อมถ่อมตน

บรรดาสหายของศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ ต่างรักใคร่ท่าน ให้ความเคารพต่อท่าน และไว้ใจในตัวท่านมากจนน่าประหลาดใจ แต่ท่านก็ยังเน้นย้ำว่า ควรเคารพบูชาพระผู้เป็นเจ้าโดยตรง มิใช่เคารพบูชาท่านเอง อนัส หนึ่งในสหายของศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ ได้กล่าวว่า ไม่เคยมีบุคคลใดที่พวกเขาจะรักมากไปกว่าศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ, อีกแล้ว แต่เมื่อท่านมาหาพวกเขา พวกเขาไม่ต้องลุกขึ้นยืนให้เกียรติท่าน เนื่องจากท่านไม่ชอบการลุกขึ้นยืนให้เกียรติท่าน (บรรยายไว้*ใน Mosnad Ahmad* เลขที่

12117 และ *Al-Tirmizi* เลขที่ 2754) อย่างเช่นที่คนอื่นๆ มักกระทำต่อบุคคลผู้มีอำนาจทั้งหลายเสมอ

นานมาแล้วก่อนที่จะมีการคาดหวังถึงความสำเร็จใดๆ ต่อศาสนาอิสลาม และในระยะเริ่มแรกของยุคที่เจ็บปวดและยาวนานของความทรมาน ทุกข์ระทมและการกลั่นแกล้งต่อศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ และบรรดาสหายของท่านได้รับข้อเสนอที่น่าสนใจอย่างหนึ่ง จากผู้แทนคนหนึ่งของบรรดาผู้นำที่เป็นพวกนอกศาสนา ที่ชื่อว่า อุตบะฮฺ ได้เข้าพบท่านและกล่าวว่า "....ถ้าท่านต้องการเงิน พวกเราจะจัดหามาให้ท่านได้อย่างเพียงพอ ดังนั้น ท่านจะเป็นผู้ที่ร่ำรวยที่สุดคนหนึ่งในหมู่ของพวกเรา ﷺ ถ้าท่านต้องการความเป็นผู้นำ พวกเราจะสถาปนาท่านให้เป็นผู้นำของพวกเราและจะไม่ตัดสินใจกระทำการใดๆ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากท่านโดยเด็ดขาด ถ้าท่านต้องการอาณาจักร พวกเราจะสถาปนาท่านให้เป็นกษัตริย์ปกครองพวกเรา..." โดยที่ต้องการผลตอบแทนจากศาสนทูตมุหัมมัด ﷺเพียงประการเดียว นั่นคือ ให้ยกเลิกชักจูงผู้คนให้มานับถือศาสนาอิสลามและเคารพบูชาพระผู้เป็นเจ้าเพียงพระองค์เดียวโดยไม่นับถือพระผู้เป็นเจ้าองค์อื่นๆ เลย ข้อเสนอดังกล่าวนี้ มิได้เป็นการยั่วยุต่อบุคคลที่กำลังแสวงหาประโยชน์สุขแก่ชาวโลกอยู่กระนั้นหรือ ศาสนทูตมุหัมมัดลังเลเมื่อได้รับข้อเสนอดังกล่าวหรือไม่ หรือท่านแสร้งปฏิเสธขณะที่หากลวิธีในการต่อรองด้วยการเปิดช่องไว้ เพื่อให้ได้ข้อเสนอที่ดีกว่ากระนั้นหรือ ต่อไปนี้คือคำตอบของท่าน {**ในนามของพระผู้เป็นเจ้า พระผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ**} และท่านก็

สาธยายให้กับอุตบะฮฺ ด้วยโองการบทต่างๆ ในอัลกุรอาน 41:1-38 (*Al-Serah Al-Nabaweyyah* โดย *Ibn Hesham* เล่มที่ 1 หน้า 293-294) ดังนี้:

﴿ تَنزِيلٌ مِّنَ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ٢ كِتَٰبٌ فُصِّلَتۡ ءَايَٰتُهُۥ قُرۡءَانًا
عَرَبِيًّا لِّقَوۡمٍ يَعۡلَمُونَ ٣ بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعۡرَضَ أَكۡثَرُهُمۡ فَهُمۡ لَا
يَسۡمَعُونَ ٤ ﴾ (فصلت: ٢- ٤)

“เป็นการประทานลงมาจากพระผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ คัมภีร์ซึ่งโองการทั้งหลายได้ให้คำอธิบายไว้อย่างละเอียด เป็นอัลกุรอานภาษาอาหรับสำหรับหมู่ชนผู้มีความรู้ เป็นการแจ้งข่าวดีและเป็นการตักเตือน แต่ส่วนมากของพวกเขาผินหลังให้ ดังนั้น พวกเขาจึงไม่ได้ยิน” (อัลกุรอาน 41:2-4)

มีอยู่อีกครั้งหนึ่งที่ท่านตอบสารที่ส่งมาโดยลุงของท่านที่ต้องการให้หยุดชักชวนผู้คนให้หันมานับถือศาสนาอิสลาม คำตอบของศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ นั้นมีทั้งความเด็ดเดี่ยวและจริงใจ "**ข้าพเจ้าขอสาบานในนามของพระผู้เป็นเจ้า โอ้ ลุง ! ถ้าพวกเขาวางพระอาทิตย์ลงบนมือขวาของข้าพเจ้าและพระจันทร์ลงบนมือซ้ายของ ข้าพเจ้าเพื่อให้สนองตอบกับการให้ยกเลิกเรื่องดังกล่าว (การชักชวนผู้คนให้มานับถือศาสนาอิสลาม) ข้าพเจ้าจะไม่ยอมยกเลิกจนกว่า พระผู้เป็นเจ้าจะบันดาลให้เป็นไปอย่างนั้นหรือข้าพเจ้าได้ดับสูญไป**

จากการปก ป้องเรื่องดังกล่าวเสียแล้ว" (*Al-Serah Al-Nabaweyyah* โดย *Ibn Hesham* เล่มที่ 1 หน้า 265-266)

ศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ กับสาวกบางคนของท่านไม่เพียงแต่ได้รับทุกข์ทรมานจากการกลั่นแกล้งมาเป็นเวลาสิบสามปี แต่ผู้ไม่มีความศรัทธาบางคนถึงกระทั่งพยายามลอบสังหารศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ อยู่หลายครั้ง ครั้งหนึ่งที่พวกเขายังพยามยามลอบสังหารด้วยการปล่อยก้อนหินขนาดใหญ่ที่แขวนไว้เพื่อให้ตกลงบนศีรษะของท่าน (*Al-Serah Al-Nabaweyyah โดย Ibn Hesham* เล่มที่ 1 หน้าที่ 298-299) อีกครั้งหนึ่งที่พวกเขาพยายามลอบสังหารท่าน ด้วยการใส่ยาพิษลงในอาหารของท่าน (บรรยายไว้ใน *Al-Daremey* เลขที่ 68 และ *Abu-Dawood* เลขที่ 4510) จะมีอะไรที่สามารถพิสูจน์ให้เห็นได้ถึงชีวิตที่มีแต่ความทุกข์ระทมและการเสียสละ แม้กระทั่งหลังจากที่ท่านมีชัยชนะอย่างเด็ดขาดเหนือหมู่ศัตรูทั้งหลายแล้วก็ตาม? จะมีอะไรที่สามารถอธิบายถึงความอ่อนน้อมถ่อมตนและความเป็นผู้มีคุณธรรมสูงส่งซึ่งท่านได้ทรงแสดงให้เห็นในช่วงที่รุ่งโรจน์ที่สุดของท่าน เมื่อท่านยืนยันว่าความสำเร็จดังกล่าวเกิดจากความช่วยเหลือของพระผู้เป็นเจ้าและไม่ใช่มาจากอัจฉริยะภาพของท่านเอง เหล่านี้เป็นลักษณะของผู้กระหายอำนาจหรือเป็นบุรุษผู้เห็นแก่ตัวเองกระนั้นหรือ?

(7) ความเจริญรุ่งเรืองอย่างมหัศจรรย์ของศาสนาอิสลาม

ในตอนสุดท้ายของบทนี้ อาจเหมาะกับการอธิบายให้เห็นถึงเครื่องบ่งชี้ที่สำคัญในเรื่องความเป็นจริง ของศาสนาอิสลาม เป็นที่ทราบ

กันดีอยู่แล้วว่าในประเทศสหรัฐอเมริกาและทั่วโลก ศาสนาอิสลามเป็นศาสนาที่เจริญเติบโตเร็วที่สุด รายละเอียดต่อไปนี้ถือเป็นข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับปรากฏการณ์ดังกล่าวนี้ :

- “ศาสนาอิสลามเป็นศาสนาที่เจริญเติบโตเร็วที่สุดในประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งถือเป็นเครื่องชี้ทางและเสาหลักที่ช่วยค้ำจุนเสถียรภาพให้กับผู้คนจำนวน มากมายของเรา....” (Hillary Rodham Clinton จาก*Los Angeles Times*). (Larry B. Stammer, นักเขียนบทความเรื่องศาสนาให้แก่ Times “First Lady Breaks Ground With Muslims” จาก *Los Angeles Times*, ฉบับ Home Edition, Metro Section, Part B วันที่ 31 พฤษภาคม 2539 หน้า 3)
- “ชาวมุสลิมเป็นกลุ่มชนที่เจริญเติบโตเร็วที่สุดในโลก....” (The Population Reference Bureau จาก *USA Today*) (Timothy Kenny “Elsewhere in the World” จาก *USA Today* ฉบับ Final Edition, ภาคข่าว วันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2532 หน้า 4A)
- “.....ศาสนาอิสลามเป็นศาสนาที่เจริญเติบโตเร็วที่สุดในประเทศ” (Geraldine Baum นักเขียนบทความเรื่องศาสนาให้แก่ *Newsday* จาก *Newsday*) (Geraldine Baum “For Love of Allah” จาก *Newsday* ฉบับ Nassau และ Suffolk Edition ตอนที่ 2 วันที่ 7 มีนาคม 2532 หน้า 4)

- "ศาสนาอิสลาม ศาสนาที่เจริญเติบโตเร็วที่สุดในประเทศสหรัฐอเมริกา.." (Ari L. Goldman จาก *New York Times*) (Ari L. Goldman "Mainstream Islam Rapidly Embraced By Black Americans" จาก *New York Times* ฉบับ Late City Final Edition วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2532 หน้า 1)

ปรากฏการณ์ดังกล่าวนี้ชี้ให้เห็นว่าศาสนาอิสลามนั้นเป็นศาสนาที่ประทานมาจากพระผู้เป็นเจ้าอย่างแท้จริง ไม่มีเหตุผลใดที่จะคิดไปได้ว่า ผู้คนชาวอเมริกันและผู้คนในประเทศต่างๆ จำนวนมากมายได้หันมายอมรับนับถือศาสนาอิสลามโดยปราศจากการพินิจพิเคราะห์และ การไตร่ตรองอย่างถ้วนถี่ก่อนที่จะสรุปว่าศาสนาอิสลามนั้นเป็นศาสนาที่แท้จริง การหันมายอมรับนับถือของคนเหล่านี้นั้น มาจากประเทศต่างๆ ทุกชนชั้น ทุกเชื้อชาติ และทุกหมู่เหล่า ซึ่งรวมถึงนักวิทยาศาสตร์ ศาสตราจารย์ นักปรัชญา นักหนังสือพิมพ์ นักการเมือง นักแสดง และนักกีฬา เป็นต้น

ประเด็นต่างๆ ที่หยิบยกมากล่าวไว้ในบทนี้นั้น ถือว่าเป็นพยานหลักฐานบางประการเท่านั้นที่ช่วยสนับสนุนความเชื่อที่ว่าพระคัมภีร์กุรอานเป็นพระคัมภีร์ที่รจนามาจากพระผู้เป็นเจ้าโดยแท้ ศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ เป็นศาสนทูตที่แท้จริง ประทานมาโดยพระผู้เป็นเจ้า และศาสนาอิสลามเป็นศาสนาจากพระผู้เป็นเจ้าโดยแท้จริง

บทที่ 2

ประโยชน์บางประการของศาสนาอิสลาม

บทที่ 2
ประโยชน์บางประการของศาสนาอิสลาม

ศาสนาอิสลามมีไว้ซึ่งประโยชน์นานัปการ สำหรับปัจเจกชนและสังคม ในบทนี้จะกล่าวถึงประโยชน์บางประการที่เกิดมาจากศาสนาอิสลามสำหรับปัจเจกชนทั้งหลาย

(1) ประตูสู่สรวงสวรรค์ชั่วนิจนิรันดร

พระผู้เป็นเจ้าทรงตรัสไว้ในอัลกุรอานดังนี้ :

﴿وَبَشِّرِ الَّذِين آمَنُواْ وَعَمِلُواْ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الأَنْهَارُ﴾ (البقرة : 25)

"และ (มุฮัมมัด) จงแจ้งข่าวดี แก่บรรดาผู้ศรัทธา และประกอบการดีทั้งหลายว่า สำหรับพวกเขา คือสวนสวรรค์หลากหลาย ที่เบื้องล่าง มีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน ..." (อัลกุรอาน 2:25)

พระผู้เป็นเจ้ายังตรัสไว้อีกว่า:

﴿سَابِقُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاء وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾ (الحديد : 21)

"จงเร่งรีบไปสู่การขออภัยโทษจากพระเจ้าของพวกเจ้า และสวนสวรรค์ซึ่งความกว้างของมันประหนึ่งความกว้างของชั้นฟ้าและแผ่นดิน (ซึ่งสวรรค์นั้น) ถูกเตรียมไว้สำหรับบรรดาผู้ศรัทธา

ต่ออัลลอฮฺและบรรดาร่อซู้ล(ศาสนทูต)ของพระองค์...” (อัลกุรอาน 57:21)

ศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ ได้กล่าวกับพวกเราว่า “**ชนชั้นต่ำที่สุดของผู้ที่อาศัยอยู่ในสรวงสวรรค์นั้นจะครอบครองความสุขมากกว่าที่อยู่บนโลกนี้ถึงสิบเท่า**” (บรรยายไว้ใน *Saheeh Muslim* เลขที่ 186 และ *Saheeh Al-Bukhari* เลขที่ 6571) และ ”**ทุกคนจะมีทุกอย่างที่ตนต้องการและมากกว่าสิบเท่าของบนโลกมนุษย์**” (บรรยายไว้ใน *Saheeh Muslim* เลขที่ 188 และ *Mosnad Ahmad* เลขที่ 10832)

อีกทั้งศานทูตมุหัมมัด ﷺ ยังกล่าวไว้อีกว่า: “**ที่ว่างบนสรวงสวรรค์แม้มีขนาดเท่าฝ่าเท้าก็อาจจะดีกว่าที่ว่างบนพื้นโลกและสิ่งอื่นๆ ที่อยู่ในโลกนั้นด้วย**” (บรรยายไว้ใน *Saheeh Al-Bukhari* เลขที่ 6568 และ *Mosnad Ahmad* เลขที่ 13368)

ท่านยังกล่าวอีกด้วยว่า “**บนสรวงสวรรค์นั้นจะมีสรรพสิ่งที่ไม่สามารถมองเห็นด้วยตา(หมายถึงไม่เคยเห็นด้วยตาในโลกนี้) ไม่เคยได้ยินด้วยหู และจิตมนุษย์ไม่สามารถหยั่งรู้ได้**” (บรรยายไว้ใน *Saheeh Muslim* เลขที่ 2825 และ *Mosnad Ahmad* เลขที่ 8609)

ท่านยังกล่าวอีกว่า "**ชาวสวรรค์ซึ่งเคยเป็นมนุษย์ที่น่าสังเวชและลำบากที่สุดในโลก ได้ถูกชุบตัวหนึ่งครั้งในสวรรค์ จะถูกถามว่า “บุตรแห่งอาดัม เจ้าเคยประสบกับความทุกข์ยากบ้างหรือไม่ เจ้าเคยประสบกับความยากลำบากบ้างหรือไม่?** (หมายถึงตอนนี้เจ้าคิดว่าความลำบากที่ผ่านมาในโลก เป็นความลำบากอีกไหม?)" **เขาจะ**

กล่าวตอบว่า “ไม่เลย โอ้ พระผู้เป็นเจ้า ข้าพระองค์ไม่เคยประสบกับความทุกข์ยาก และไม่เคยประสบกับความลำบากใดๆ เลย” (บรรยายไว้ใน *Saheeh Muslim* เลขที่ 2807 และ *Mosnad Ahmad* เลขที่ 12699)

ถ้าท่านได้ไปสู่สรวงสวรรค์ ท่านจะใช้ชีวิตอยู่ที่นั่นอย่างเกษมสุขโดยปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ ความเจ็บปวด ความเศร้าโศกหรือแม้กระทั่งความตาย พระผู้เป็นเจ้าจะประทานความรื่นรมย์ให้กับท่าน และท่านจะอาศัยอยู่ที่แห่งนั้นชั่วนิจนิรันดร พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานดังนี้ :

﴿وَالَّذِينَ آمَنُواْ وَعَمِلُواْ الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا﴾ (النساء : 57)

“และ บรรดาผู้ที่ศรัทธา และประกอบสิ่งดีงามทั้งหลายนั้น เราจะให้พวกเขาเข้าในบรรดาสวนสวรรค์ ซึ่งมีแม่น้ำหลายสายไหลอยู่ภายใต้สวนสวรรค์เหล่านั้น โดยที่พวกเขาจะอยู่ในนั้นตลอดกาล ...” (อัลกุรอาน 4:57)

(2) การช่วยให้พ้นจากขุมนรก

พระผู้เป็นเจ้าตรัสไว้ในอัลกุรอานดังนี้ :

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُواْ وَمَاتُواْ وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَن يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِم مِّلْءُ الأرْضِ ذَهَباً وَلَوِ افْتَدَى بِهِ أُوْلَـئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُم مِّن نَّاصِرِينَ﴾ (آل عمران : 91)

“แท้จริงบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา และพวกเขาได้ตายไปในขณะที่พวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น ทองเต็มแผ่นดินก็จะไม่ถูกรับจากคนใดในพวกเขาเป็นอันขาด และแม้ว่าเขาจะใช้ทองนั้นไถ่ตัวเขาก็ตาม ชนเหล่านี้แหละสำหรับพวกเขานั้น คือการลงโทษอันเจ็บแสบและทั้งไม่มีบรรดาผู้ช่วยเหลือใด ๆ สำหรับพวกเขาด้วย“ (อัลกุรอาน, 3:91)

ชีวิตนี้เป็นโอกาสเพียงครั้งเดียวที่พวกเราจะได้ชื่นชมสรวงสวรรค์และพ้นไปจากขุมนรก เนื่องจากเมื่อผู้ใดตายไปในขณะไม่มีความศรัทธาเขาผู้นั้นจะไม่มีโอกาสกลับมายังโลกนี้เพื่อมาสร้างศรัทธาได้ อย่างที่พระผู้เป็นเจ้าตรัสไว้ในอัลกุรอานว่าจะเกิดอะไรขึ้นต่อผู้ไม่มีความศรัทธาในวันพิพากษา ดังนี้:

﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وُقِفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَا لَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبَ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (الأنعام : 27)

“และหากเจ้าจะได้เห็น ขณะที่พวกเขาถูกให้หยุดยืนเบื้องหน้าไฟนรก แล้วพวกเขาได้กล่าวว่า โอ้! หวังว่าเราจะถูกนำกลับไป และเราก็จะไม่ปฏิเสธบรรดาโองการแห่งพระเจ้าของเราอีก และเราก็จะได้กลายเป็นผู้ที่อยู่ในหมู่ผู้ศรัทธา!” (อัลกุรอาน, 6:27)

แต่ไม่มีผู้ใดจะมีโอกาสเช่นนี้เป็นครั้งที่สองอีกเลย

ศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ กล่าวว่า: **"ชาวนรกซึ่งเคยเป็นคนที่มีความสุขที่สุดในโลก และถูกชุบตัวแค่หนึ่งครั้งในนรก จะถูกถาม**

ว่า **"บุตรแห่งอาดัม เจ้าเคยเห็นความสุขบ้างหรือไม่ เจ้าเคยประสบกับความสุขในชีวิตบ้างหรือไม่?** (หมายถึงเจ้าคิดว่าความสุขที่เคยได้รับมาในโลกเมื่อครั้งที่มีชีวิต เป็นความสุขจริงหรือไม่?)" **จากนั้นเขาจึงกล่าวว่า "ไม่เลย โอ้พระผู้เป็นเจ้าแห่งข้า!"** (บรรยายไว้ใน Saheeh Muslim เลขที่ 2807 และ Mosnad Ahmad เลขที่ 12699)

(3) ความเกษมสำราญและความสันติภายในอย่างแท้จริง

ความเกษมสำราญและความสันติที่แท้จริง สามารถค้นพบได้โดยเชื่อฟังคำบัญชาของพระผู้สร้างและพระผู้จรรโลงโลก พระผู้เป็นเจ้าตรัสไว้ในอัลกุรอานดังนี้

﴿الَّذِينَ آمَنُواْ وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُم بِذِكْرِ اللّهِ أَلاَ بِذِكْرِ اللّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ (الرعد : 8)

"บรรดาผู้ศรัทธา และจิตใจของพวกเขาสงบด้วยการรำลึกถึงอัลลอฮฺ พึงทราบเถิด! ด้วยการรำลึกถึงอัลลอฮฺเท่านั้นทำให้จิตใจสงบ" (อัลกุรอาน, 13:28)

อีกนัยหนึ่ง ผู้ซึ่งหันหลังให้กับอัลกุรอานจะมีชีวิตที่ยากลำบากในโลกนี้ พระผู้เป็นเจ้าตรัสไว้ว่า:

﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنكاً وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى﴾ (طه : 124)

“**และผู้ใดผินหลังให้อัลกุรอาน** (กล่าวคือ ไม่มีความศรัทธาในอัลกุรอานหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งทั้งหลายที่อยู่ในพระคัมภีร์ดังกล่าว) **แท้จริงสำหรับเขาคือ การมีชีวิตอยู่อย่างคับแค้นและเราจะให้เขาฟื้นคืนชีพในวันกิยามะฮฺในสภาพของคนตาบอด**” (พระคัมภีร์ , 20:124)

ดังเช่นที่กล่าวมานี้อาจอธิบายได้ว่า ทำไมใครบางคนจึงตัดสินใจทำอัตวิบากกรรมทั้งที่พวกเขายังมีความเพลิดเพลิน อยู่กับทรัพย์สินศฤงคารที่เงินตราสามารถซื้อหามาได้ ดูตัวอย่างเช่น Cat Stevens (ปัจจุบันได้แก่ Yusuf Islam) อดีตนักร้องเพลงป๊อปผู้โด่งดังซึ่งบางครั้งเคยมีรายได้มากกว่า 150,000 เหรียญสหรัฐต่อคืนเลยทีเดียว ภายหลังที่เขาหันมานับถือศาสนาอิสลาม เขาได้พบกับความเกษมสำราญและความสันติที่แท้จริง ซึ่งเขาไม่เคยพบในความสำเร็จทางวัตถุนี้เลย (ที่อยู่ปัจจุบันของ Cat Stevens (Yusuf Islam) ในกรณีที่ท่านต้องการสอบถามเขาเกี่ยวกับความรู้สึกหลังจากเปลี่ยนมานับถือ ศาสนาอิสลาม คือ: 2 Digswell Street, London N7 8JX, United Kingdom)

(4) การให้อภัยต่อบาปที่ผ่านมาทั้งปวง

เมื่อบุคคลใดเปลี่ยนมานับถือศาสนาอิสลาม พระผู้เป็นเจ้าจะทรงให้อภัยต่อบาปที่ผ่านมาทั้งปวงและการกระทำชั่วร้ายอื่นๆ ของเขาด้วย **บุรุษผู้หนึ่งมีนามว่าอัมร์ ตรงมาหาศาสนทูตมุหัมมัด** ﷺ **และกล่าวว่า “ช่วยยื่นมือขวาของท่านมาให้ข้าพเจ้าด้วย**

เพื่อข้าพเจ้าจะได้ให้ความจงรักภักดีของข้าพเจ้าต่อท่าน” ท่านศาสนทูต ﷺ ก็ยื่นมือขวาของท่านไปให้ อามร์ชักมือของเขากลับ ท่านศาสนทูต ﷺ จึงถามว่า "เกิดอะไรขึ้นกับท่านหรือ อัมร์?" เขาตอบว่า “ข้าพเจ้าตั้งใจที่จะขอเงื่อนไขสักข้อหนึ่ง” ท่านศาสนทูต ﷺ ก็กล่าวว่า "เงื่อนไขอะไรหรือที่เจ้าตั้งใจจะขอ?" อัมร์ตอบว่า “ขอให้พระผู้เป็นเจ้าทรงให้อภัยต่อบาปของข้าพเจ้าด้วย” ท่านศาสนทูต ﷺ กล่าวว่า: **"เจ้าไม่รู้หรือว่าการเปลี่ยนมานับถือศาสนาอิสลามนั้นจะช่วยล้างบาปทั้งปวงที่ผ่านมาได้"** (บรรยายไว้ใน Saheeh Muslim เลขที่ 121 และ Mosnad Ahmad เลขที่ 17357)

หลังจากเปลี่ยนมานับถือศาสนาอิสลามแล้ว บุคคลผู้นั้นจะได้รับสิ่งตอบแทนสำหรับการกระทำความดีหรือความชั่วของตนตามที่ศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ **กล่าวไว้ดังต่อไปนี้**: **"พระผู้เป็นเจ้าของพวกเจ้าซึ่งเป็นที่เคารพบูชาและได้รับการยกย่องสูงสุด เป็นผู้ที่เปี่ยมล้นไปด้วยความเมตตา ได้มีพระดำรัสว่า "ถ้าบ่าวผู้ใดของข้าตั้งใจกระทำความดีแต่ไม่ได้กระทำ ข้าจะจดบันทึกความดีนั้นไว้สำหรับเขาผู้หนึ่งครั้ง และถ้าเขาลงมือกระทำความดีนั้น เขาจะได้รับการจดบันทึกผลตอบแทนของความดีนั้นมากเป็นสิบถึงเจ็ดร้อยเท่าหรือมากกว่านั้นหลายเท่า และถ้าผู้ใดตั้งใจกระทำความชั่ว แต่ไม่ได้กระทำ ข้าจะไม่จดบันทึกว่าเขาทำความชั่วนั้น และถ้าเขาลงมือกระทำความชั่วนั้น ข้าจะจดบันทึกไว้ว่าเขาทำความชั่วแค่หนึ่งครั้งตามที่เขาทำ"** (บรรยายไว้ใน Mosnad Ahmad เลขที่ 2515 และ Saheeh Muslim เลขที่ 131)

บทที่ 3

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับศาสนาอิสลาม

บทที่ 3
ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับศาสนาอิสลาม

ศาสนาอิสลามคืออะไร?

ศาสนาอิสลามคือการยอมรับและปฏิบัติตามโอวาท คำสอนของพระผู้เป็นเจ้าซึ่งพระองค์ทรงเปิดเผยต่อศาสนทูตองค์สุดท้ายของพระองค์ นั่นคือ มุหัมมัด ﷺ นั่นเอง.

ความเชื่อพื้นฐานบางประการของศาสนาอิสลาม

1) **เชื่อในพระผู้เป็นเจ้า**:

ชาวมุสลิมเชื่อในพระผู้เป็นเจ้าที่ไม่มีสิ่งใดมาเปรียบเทียบได้ มีเอกลักษณ์เด่นพิเศษเพียงพระองค์เดียว ผู้ซึ่งไม่มีพระบุตรหรือบริวาร และไม่มีผู้ใดมีสิทธิ์ที่จะได้รับการสักการะบูชา นอกจากพระองค์เพียงผู้เดียวเท่านั้น พระองค์ทรงป็นพระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริง และพระเจ้าองค์อื่นล้วนเป็นสิ่งสักการะจอมปลอม พระองค์ทรงมีพระนามที่ไพเราะ และมีคุณลักษณะอันเพียบพร้อมงดงามไม่มีผู้ใดจะมาแบ่งความเป็นพระผู้เป็นเจ้าของพระองค์ หรือคุณลักษณะอันสมบูรณ์ของพระองค์ไปได้ ในพระคัมภีร์อัลกุรอาน พระผู้เป็นเจ้าทรงอรรถาธิบายตัวของพระองค์เองไว้ดังนี้:

บทที่ 112 ของพระคัมภีร์อัลกุรอานซึ่งจารึกเป็นภาษาอารบิก ด้วยลายมือที่งดงาม ซึ่งมีความหมายว่า

“จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด พระองค์คืออัลลอฮฺผู้ทรงเอกกะ อัลลอฮฺนั้นทรงเป็นที่พึ่ง พระองค์ไม่ประสูติ และไม่ทรงถูกประสูติ และไม่มีผู้ใดเสมอเหมือนพระองค์” (อัลกุรอาน, 112 : 1-4)

ไม่มีผู้ใดมีสิทธิ์ที่จะได้รับการเอ่ยนามระลึกถึง การอ้อนวอนการบูชา หรือได้รับการแสดงการสักการะบูชา นอกจากพระผู้เป็นเจ้าแต่เพียงพระองค์เดียวเท่านั้น

พระผู้เป็นเจ้าเพียงพระองค์เดียวคือผู้มีอำนาจสูงสุด เป็นผู้สร้าง เป็นผู้ครอบครอง และเป็นผู้จรรโลงสรรพสิ่งในจักรวาลนี้ พระองค์ทรงจัดการทุกสรรพกิจ พระองค์ทรงมีอยู่ได้โดยไม่จำเป็นต้องพึ่งพาสัตว์โลกของพระองค์ และสัตว์โลกทุกหมู่เหล่าต่างต้องพึ่งพาพระองค์สำหรับทุก

สิ่งที่พวกเขาต้องการ พระองค์ทรงสดับทุกสรรพสิ่ง ทรงเห็นทุกสรรพสิ่ง และทรงหยั่งรู้ในทุกสรรพสิ่งในหลักการปฏิบัติที่สมบูรณ์แบบ ความรอบรู้ของพระองค์ทรงครอบคลุมเหนือทุกสรรพสิ่ง ทั้งเรื่องที่เปิดเผยและที่เป็นความลับ และต่อสาธารณะชนและที่เป็นส่วนพระองค์ พระองค์ทรงหยั่งรู้ในสิ่งที่เกิดขึ้น สิ่งที่จะเกิดขึ้น และจะเกิดขึ้นอย่างไร ไม่มีกิจการใดเกิดขึ้นในโลกใบนี้ได้ เว้นแต่พระองค์ประสงค์จะให้บังเกิดขึ้น

สิ่งใดก็ตามที่พระองค์ประสงค์จะให้เกิด ก็จะต้องบังเกิด และสิ่งใดที่พระองค์ไม่ประสงค์จะให้เกิด ก็จะไม่บังเกิดและจะไม่มีทางบังเกิดขึ้นได้ ความประสงค์ของพระองค์อยู่เหนือความต้องการของสัตว์โลกทั้งปวง พระองค์ทรงมีอำนาจอยู่เหนือทุกสรรพสิ่ง และพระองค์ทรงสามารถกระทำทุกสรรพสิ่ง พระผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ พระองค์ทรงเป็นผู้โอบอ้อมอารีย์

หนึ่งในวจนะของศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ, พวกเราได้รับการบอกเล่าว่า พระผู้เป็นเจ้าทรงมีพระเมตตาต่อสรรพสิ่งถูกสร้างของพระองค์มากกว่ามารดาที่เมตตาต่อบุตรเสียอีก (บรรยายไว้ใน Saheeh Muslim เลขที่ 2754 และ Saheeh Al-Bukhari เลขที่ 5999) พระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่ห่างไกลจากความอยุติธรรมและการกดขี่ พระองค์ทรงรอบรู้ทุกสรรพสิ่งที่ทรงสร้างสรรค์และทรงกำหนด หากผู้ใดต้องการบางสิ่งจากพระผู้เป็นเจ้า ผู้นั้นสามารถอ้อนวอนได้จากพระองค์โดยตรงโดยไม่ต้องพึ่งผู้อื่นเป็นสื่อกลางให้ขอร้องต่อพระผู้เป็นให้กับตน

พระผู้เป็นเจ้าไม่ใช่พระเยซู และพระเยซูก็ไม่ใช่พระผู้เป็นเจ้า (เป็นรายงานจากสมาคมนักหนังสือพิมพ์ (Associated Press) ลอนดอน วันที่ 25 มิถุนายน 2527 ซึ่งพระบิช็อพนิกายแอ็งกลิกันส่วนใหญ่ซึ่งได้รับการสำรวจจากรายการโทรทัศน์ รายการหนึ่ง กล่าวว่า "คริสตศาสนิกชนมิได้ถูกบังคับให้เชื่อว่าพระเยซูคริสต์คือพระผู้เป็นเจ้า" การสำรวจความคิดเห็นจากพระบิช็อพในประเทศอังกฤษจำนวน 31 รูป จากทั้งหมด 39 รูป รายงานนั้นยังกล่าวอีกด้วยว่า จำนวนพระบิช็อพ 19 รูปจาก 31 รูป ได้กล่าวว่า เป็นการสมควรที่จะนับถือพระเยซูว่าเป็น" ผู้แทนสูงสุดของพระผู้เป็นเจ้า" การสำรวจความคิดเห็นครั้งนี้จัดทำโดยรายการศาสนาประจำสัปดาห์ของรายการโทรทัศน์ประจำวันสุดสัปดาห์ของกรุงลอนดอนในรายการ "เครโด" Credo) แม้แต่พระเยซูเองก็ปฏิเสธในเรื่องนี้ พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสไว้ในพระคัมภีร์อัลกุรอานดังนี้:

﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوٓاْ إِنَّ اللهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اعْبُدُواْ اللهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَن يُشْرِكْ بِاللهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللهُ عَلَيهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنصَارٍ﴾ (المائدة : 72)

"แท้จริงบรรดาผู้ที่กล่าวว่า อัลลอฮฺคืออัล-มะซีห์(ศาสนทูตอีซาหรือพระเยซู)บุตรของมัรยัมนั้น พวกเขาได้ตกเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาแล้ว และอัล-มะซีห์ได้กล่าวว่า วงศ์วานอิสรออีลเอ๋ย! จงเคารพอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮฺผู้เป็นพระเจ้าของฉัน และเป็นพระเจ้าของพวกท่านเถิด แท้จริงผู้ใดให้มีภาคีแก่อัลลอฮฺ แน่

นอนอัลลอฮฺจะทรงให้สวรรค์เป็นที่ต้องห้ามแก่เขา และที่พำนักของเขานั้นคือนรก และสำหรับบรรดาผู้อธรรมนั้นย่อมไม่มีผู้ช่วยเหลือใด ๆ (ผู้อธรรม ได้แก่ ผู้ที่ศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้าหลายพระองค์) ” (อัลกุรอาน, 5:72)

พระผู้เป็นเจ้าไม่ใช่พระตรีภพ พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงตรัสไว้ในพระคัมภีร์อัลกุรอานดังนี้:

﴿ لَّقَدْ كَفَرَ ٱلَّذِينَ قَالُوٓا۟ إِنَّ ٱللَّهَ ثَالِثُ ثَلَٰثَةٍ وَمَا مِنْ إِلَٰهٍ إِلَّآ إِلَٰهٌ وَٰحِدٌ وَإِن لَّمْ يَنتَهُوا۟ عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٣﴾ أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى ٱللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُۥ وَٱللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٧٤﴾ مَّا ٱلْمَسِيحُ ٱبْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِ ٱلرُّسُلُ وَأُمُّهُۥ صِدِّيقَةٌ كَانَا يَأْكُلَانِ ٱلطَّعَامَ ٱنظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ ٱلْءَايَٰتِ ثُمَّ ٱنظُرْ أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ﴿٧٥﴾ ﴾ (المائدة: ٧٣-٧٥)

“แท้จริงบรรดาผู้ที่กล่าวว่า อัลลอฮฺเป็นผู้ที่สามของสามองค์ นั้นได้ตกเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาแล้ว ไม่มีสิ่งใดที่ควรได้รับการเคารพสักการะนอกจากผู้ที่ควรเคารพสักการะองค์ เดียวเท่านั้น และหากพวกเขามิหยุดยั้งจากสิ่งที่พวกเขากล่าวแน่นอนบรรดาผู้ที่ปฏิเสธการ ศรัทธาในหมู่พวกเขานั้นจะต้องประสบการลงโทษอันเจ็บแสบ พวกเขาจะไม่สำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัวต่ออัลลอฮฺ และขออภัยโทษต่อพระองค์กระนั้นหรือ? และอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษผู้ทรงเอ็นดูเมตตาเสมอ มะซีห์ (พระเยซู) บุตรของมัรยัม นั้น

มิใช่ใครอื่นนอกจากเป็นร่อซู้ล(ศาสนทูต)คนหนึ่งเท่านั้น ซึ่งเคยมีศาสนทูตมาก่อนหน้าเขาแล้ว มารดาของเขาเป็นผู้ที่มีสัจจะยิ่ง ทั้งสองคนนั้นรับประทานอาหาร จงดูเถิดว่าเราได้อธิบายโองการ(หลักฐาน)แก่พวกเขาไว้อย่างไร แล้วเหตุใดพวกเขาจึงยังคงถูกลวงให้ไขว้เขว " (อัลกุรอาน, 5:73-75)

ผู้นับถืออิสลามจะปฏิเสธเรื่องที่พระเจ้าทรงเป็นผู้กลับชาติมาเกิดเป็นมนุษย อีกทั้งยังปฏิเสธเรื่องที่พระผู้เป็นเจ้ามีลักษณะใดๆ เหมือนมนุษย์ ทั้งหมดนี้ถือว่าเป็นการดูถูกเหยียดหยามในพระผู้เป็นเจ้า พระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่เหนือสิ่งอื่นใด พระองค์ทรงอยู่ห่างจากความไม่เพียบพร้อม พระองค์ไม่เคยรู้สึกเหน็ดเหนื่อย พระองค์ไม่เคยเซื่องซึมหรือง่วงเหงาหาวนอน

ในภาษาอารบิกคำ ว่า อัลเลาะห์ (อัลลอฮ์ หรือ อัลลอฮฺ) หมายความถึง พระผู้เป็นเจ้า (พระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริงเพียงพระองค์เดียวซึ่งสรรสร้างทั้งจักรวาล) คำว่า อัลเลาะห์ คือพระนามของพระผู้เป็นเจ้าซึ่งนำมาใช้โดยผู้พูดภาษาอารบิก ทั้งชาวอาหรับที่เป็นมุสลิมและอาหรับที่เป็นชาวคริสต์ คำนี้ไม่สามารถนำไปใช้เรียกสิ่งอื่นๆ ได้ นอกจากพระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริงเพียงพระองค์เดียว ภาษาอารบิก คำว่า อัลเลาะห์ ปรากฏอยู่ในพระคัมภีร์อัลกุรอานประมาณ 2700 ครั้ง ในภาษาอารามาอิค ซึ่งเป็นภาษาหนึ่งที่เกี่ยวพันอย่างใกล้ชิดกับภาษาอารบิกและเป็นภาษาซึ่งพระเยซูทรงใช้ตรัสเป็นปรกติวิสัย (NIV Compact

Dictionary of the Bible ของ Douglas หน้า 42) พระผู้เป็นเจ้ายังทรงได้รับการกล่าวถึงว่าเป็นพระอัลเลาะห์อีกด้วย

2) ความเชื่อในเรื่องมะลาอิกะฮฺ

ชาวมุสลิมมีความเชื่อว่ามะลาอิกะฮฺ (อาจจะแปลได้ว่า เทวะหรือเทพเจ้า แต่นิยมทับศัพท์เพื่อไม่ให้คลุมเครือกับความเชื่อเรื่องเทพเจ้าในศาสนาอื่นๆ - บรรณาธิการ)มีอยู่จริง และเชื่อว่ามะลาอิกะฮฺเหล่านั้นเป็นผู้ทรงเกียรติ บรรดามะลาอิกะฮฺต่างให้ความเคารพพระผู้เป็นเจ้าพระองค์เดียว เชื่อฟังพระองค์ และปฏิบัติตามคำบัญชาของพระองค์เท่านั้น ในบรรดามะลาอิกะฮฺเหล่านั้น มะลาอิกะฮฺญิบรีล(กาเบรียล) คือผู้ซึ่งนำเอาพระคำภีร์กุรอานลงมามอบให้แก่ศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ

3) ความเชื่อในคัมภีร์ที่ทรงเปิดเผยของพระผู้เป็นเจ้า

ชาวมุสลิมเชื่อว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผย (ประทานวิวรณ์) หนังสือหรือคัมภีร์ให้แก่ผู้ถือสารของพระองค์ไว้เป็นเครื่องพิสูจน์และเป็นเครื่องชี้ทางสำหรับมนุษยชาติ หนึ่งในหนังสือเหล่านี้ได้แก่ พระคัมภีร์อัลกุรอาน ซึ่งพระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยแก่ศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ พระผู้เป็นเจ้าทรงให้คำรับรองเกี่ยวกับการป้องกันการคดโกงหรือการบิดเบือนข้อเท็จจริงในพระคัมภีร์อัลกุรอาน พระองค์ตรัสว่า:

﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾ (الحجر : 9)

"แท้จริงเราได้ให้พระคัมภีร์อัลกุรอานลงมา และแท้จริงเราเป็นผู้รักษามันอย่างแน่นอน" (อัลกุรอาน, 15:9)

4) ความเชื่อในศาสนทูตและผู้ถือสารของพระผู้เป็นเจ้า

ชาวมุสลิมเชื่อในศาสนทูตและผู้ถือสารของพระผู้เป็นเจ้า เริ่มจากอาดัม รวมทั้งโนอาห์ อับราฮัม อิสมาเอล ไอแซ็ค จาค็อบ โมเสส และพระเยซู (ความสันติย่อมขึ้นอยู่กับทุกพระองค์) แต่สารฉบับสุดท้ายของพระผู้เป็นเจ้าที่ทรงมอบให้แก่มวลมนุษย์ เป็นการยืนยันอีกครั้งหนึ่งในเรื่องของสารอันเป็นนิรันดร ซึ่งทรงเปิดเผยแก่ศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ ชาวมุสลิมเชื่อว่ามุหัมมัด ﷺ ทรงเป็นศาสนทูตองค์สุดท้ายที่ประทานมาจากพระผู้เป็นเจ้า ตามที่พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงตรัสไว้ว่า:

﴿مَّا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَٰكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ﴾ (الأحزاب : 40)

"มุหัมมัดมิได้เป็นบิดาผู้ใดในหมู่บุรุษของพวกเจ้า แต่เป็นร่อซู้ลของอัลลอฮฺและคนสุดท้ายแห่งบรรดานบี" (อัลกุรอาน 33:40)

ชาวมุสลิมเชื่อว่าศาสนทูตและผู้ถือสารทั้งหมดได้รับการสรรสร้างให้มาเกิดเป็นมนุษย์ผู้ซึ่งไม่มีผู้ใดมีคุณสมบัติแห่งเทพอย่างพระผู้เป็นเจ้าเลย

5) ความเชื่อในเรื่องวันพิพากษา

ชาวมุสลิมเชื่อในเรื่องวันพิพากษา (วันฟื้นคืนชีพ) เมื่อหมู่มวลมนุษย์จะต้องฟื้นคืนชีวิตมาฟังคำพิพากษาของพระผู้เป็นเจ้าซึ่ง ขึ้นอยู่กับความเชื่อและการกระทำของพวกเขา

6) ความเชื่อใน อัล-เกาะดัร (กฏแห่งกำหนดสภาวะดีและชั่ว)

ชาวมุสลิมเชื่อใน อัล-เกาะดัร ซึ่งเป็นลิขิตแห่งพระเจ้า แต่ความเชื่อในเรื่องลิขิตแห่งพระเจ้านี้มิได้หมายความว่ามนุษย์จะไม่มีความนึกคิดที่เป็นอิสระ แต่ชาวมุสลิมเชื่อว่าพระผู้เป็นเจ้าได้ทรงประทานความนึกคิดที่เป็นอิสระให้ กับมนุษย์ ซึ่งหมายความว่าพวกเขาสามารถเลือกทำในสิ่งที่ถูกหรือผิดได้ และพวกเขาเหล่านั้นต้องมีหน้าที่รับผิดชอบในสิ่งที่ตนได้เลือกกระทำไปนั้น

ความเชื่อในลิขิตแห่งพระเจ้านั้น ได้แก่ ความเชื่อในสี่สิ่งดังต่อไปนี้ 1) พระผู้เป็นเจ้าทรงหยั่งรู้ในทุกสรรพสิ่ง พระองค์ทรงหยั่งรู้ว่าอะไรได้เกิดขึ้นและอะไรจะเกิดขึ้น 2) พระผู้เป็นเจ้าทรงบันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมดและที่จะเกิดขึ้นทั้งหมดไว้ 3) อะไรก็ตามที่พระผู้เป็นเจ้าประสงค์จะให้เกิดจะต้องบังเกิดขึ้น และอะไรก็ตามที่พระองค์ไม่ประสงค์จะให้เกิด ก็จะไม่บังเกิดขึ้น 4) พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นผู้สร้างทุกสรรพสิ่ง

มีแหล่งข้อมูลที่เป็นบทบัญญัติอื่นใดนอกเหนือจากพระคัมภีร์อัลกุรอานหรือไม่?

มีอยู่ในซุนนะฮฺ (sunnah) (สิ่งที่พระศาสดาศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ ได้พูด ได้ กระทำ และอนุญาต) คือแหล่งข้อมูลแหล่งที่สองในศาสนาอิสลาม ซุนนะฮฺประกอบไปด้วยหะดีษ (hadeeths) ซึ่งเป็นรายงานที่ถ่ายทอดมาอย่างน่าเชื่อถือจากบรรดาพระสหายของพระศาสดาศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ ในสิ่งที่ท่านได้มีวจนะ หรือปฏิบัติเป็นแบบอย่าง หรือได้รับรองอนุญาต ความเชื่อในซุนนะฮฺเป็นความเชื่อเบื้องต้นอย่างหนึ่งของชาวมุสลิม

ตัวอย่างวจนะของศาสนทูตมุหัมมัด

- **เปรียบความรู้สึกของผู้ศรัทธาในเรื่องความรัก ความเมตตา และความกรุณาต่อบุคคลอื่น เปรียบเสมือนกับร่างกาย หากส่วนใดของร่างกายเจ็บป่วยลง ร่างกายทั้งหมดจะพลอยได้รับความทุกข์และความเจ็บไข้นั้นด้วย** (บรรยายไว้ใน Saheeh Muslim เลขที่ 2586 และ Saheeh Al-Bukhari เลขที่ 6011)
- **ผู้ศรัทธาที่ดีและสมบูรณ์ที่สุดคือผู้ที่ดีที่สุดในเรื่องของศีลธรรมจรรยา และผู้ที่ดีที่สุดในบรรดาพวกเขานั้นได้แก่ผู้ใดก็ตามที่ดีที่สุดต่อภรรยาของพวกเขา** (บรรยายไว้ใน Mosnad Ahmad เลขที่ 7354 และ Al-Tirmizi เลขที่ 1162)

- **ไม่มีผู้ใดในพวกเจ้ามีความเชื่อ (อย่างสมบูรณ์) จนกว่าเขาจะรักต่อพี่น้องของเขาอย่างที่เขารักในตัวของเขาเอง** (บรรยายไว้ใน Saheeh Al-Bukhari เลขที่ 13 และ Saheeh Muslim เลขที่ 45)
- **มนุษย์ผู้มีเมตตาจะได้รับความเมตตาจากพระเจ้าผู้ทรงเมตตา จงแสดงความเมตตาต่อมนุษย์โลกเหล่านั้น และพระผู้เป็นเจ้าจะทรงแสดงความเมตตาต่อเจ้า** (บรรยายไว้ใน Al-Tirmizi เลขที่ 1924 และ Abu-Dawood เลขที่ 4941)
- **ยิ้มให้แก่พี่น้องของพวกเจ้าเป็นการทำบุญกุศล(การทำทาน)..** (บรรยายไว้ใน Al-Tirmizi เลขที่ 1956)
- **การกล่าวดีเป็นการทำบุญกุศล(การทำทาน)** (บรรยายไว้ใน Saheeh Muslim เลขที่ 1009 และ Saheeh Al-Bukhari เลขที่ 2989)
- **ผู้ใดก็ตามที่ศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้าและวันสิ้นโลก (วันพิพากษา) ควรกระทำความดีต่อเพื่อนบ้านของตนด้วย** (บรรยายไว้ใน Saheeh Muslim เลขที่ 48 และ Saheeh Al-Bukhari เลขที่ 6019)
- **พระผู้เป็นเจ้าจะไม่ทรงพิพากษาพวกเจ้าตามลักษณะรูปพรรณสัณฐานของพวกเจ้า แต่จะทรงพิจารณาจากหัวใจและคุณค่าการงานของพวกเจ้า** (บรรยายไว้ใน Saheeh Muslim เลขที่ 2564)

- **จงจ่ายค่าแรงคนงานก่อนที่เหงื่อของเขาจะแห้ง** (บรรยายไว้ใน Ibn Majah เลขที่ 2443)
- **บุรุษผู้หนึ่งกำลังเดินไปตามทางเดินรู้สึกกระหายน้ำเป็นกำลัง เมื่อถึงยังบ่อน้ำ เขาจึงปีนลงไปในบ่อน้ำนั้น ดื่มจนเต็มกระเพาะ จากนั้นก็ปีนขึ้นมา ต่อมาเขามองเห็นสุนัขลิ้นห้อยตัวหนึ่ง พยายามลามเลียลงไปบนพื้นโคลนเพื่อดับกระหาย บุรุษผู้นั้นกล่าวว่า "สุนัขตัวนี้รู้สึกกระหายเหมือนอย่างที่ข้ารู้สึกเลย" ดังนั้น เขาจึงเดินลงไปในบ่อน้ำอีกครั้งหนึ่ง นำรองเท้าของเขาตักน้ำขึ้นมา และนำไปให้สุนัขตัวนั้นดื่ม ดังนั้น พระผู้เป็นเจ้าจึงขอบใจเขาผู้นั้นและยกเลิกบาปทั้งปวงของเขา} มีผู้ถามศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ ว่า โอ้ผู้ถือสารของพระผู้เป็นเจ้า พวกเราจะได้รับสิ่งตอบแทนสำหรับความกรุณาที่มีต่อสรรพสัตว์ทั้งหลายด้วยหรือ? ท่านศาสนทูตตอบว่า มีสิ่งตอบแทนสำหรับความกรุณาที่มีให้แก่หมู่มวลมนุษย์และสรรพสัตว์ทั้งหลายที่มีชีวิต** (บรรยายไว้ใน Saheeh Muslim เลขที่ 2244 และ Saheeh Al-Bukhari เลขที่ 2466)

ศาสนาอิสลามกล่าวถึงวันพิพากษาไว้อย่างไร?

เช่นเดียวกับคริสตศาสนิกชน ชาวมุสลิมเชื่อว่าชีวิตในโลกปัจจุบันนี้เป็นเพียงการเตรียมตัวเพื่อมาทดลอง ใช้ชีวิตสำหรับชีวิตในโลกหน้าที่จะมีขึ้นเท่านั้น ชีวิตนี้เป็นเพียงการทดสอบของแต่ละบุคคลสำหรับชีวิตหลังความตาย วันหนึ่งจะมาถึงเมื่อทั้งจักรวาลถูกทำลายและคนตายจะกลับฟื้นคืนชีวิตเพื่อมา รับฟังคำพิพากษาจากพระผู้เป็นเจ้า วันนั้นจะเป็นวันเริ่มต้นชีวิตที่เป็นอมตนิรันดร วันนั้นก็คือวันพิพากษานั่นเอง ในวันนั้น มวลมนุษย์ทุกหมู่เหล่าจะได้รับการตอบแทนจากพระผู้เป็นเจ้าไปตามความเชื่อและการกระทำของตน บุคคลซึ่งตายในขณะที่มีความเชื่อว่า “ไม่มีพระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริงอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ และมุหัมมัดคือผู้ถือสาร (ท่านศาสนทูต) ของพระผู้เป็นเจ้า” และเป็นชาวมุสลิมจะได้รับการตอบแทนในวันนั้นและจะได้รับอนุญาตให้ไปสถิตสถาพรยังสรวงสวรรค์ ตลอดนิจนิรันดรตามที่พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสว่า:

﴿وَالَّذِينَ آمَنُواْ وَعَمِلُواْ الصَّالِحَاتِ أُولَـئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ (البقرة : 82)

“ส่วนบรรดาผู้ศรัทธา และประกอบการดี จะเป็นผู้ที่ได้อยู่ในสวรรค์ และพำนักอยู่ที่นั่นตลอดไป” (พระคัมภีร์อัลกุรอาน, 2:82)

แต่สำหรับบุคคลซึ่งตายในขณะที่ไม่เชื่อว่า “ไม่มีพระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริงอื่นใด นอกจากอัลลอฮฺ และมุหัมมัดคือผู้ถือสาร (ท่านศาสนทูต)

ของพระผู้เป็นเจ้า” หรือผู้ไม่ใช่ชาวมุสลิม เขาจะไม่พบหนทางไปสู่สรวงสวรรค์ชั่วนิจนิรันดรและจะถูกส่งลงไปยังขุมนรก ตามที่พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสไว้ว่า:

﴿وَمَن يَبْتَغِ غَيْرَ الإِسْلاَمِ دِيناً فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (آل عمران : 85)

“และผู้ใดแสวงหาศาสนาหนึ่งศาสนาใดอื่นจากอิสลามแล้ว ศาสนานั้นก็จะไม่ถูกรับจากเขาเป็นอันขาด และในปรโลกเขาจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน” (พระคัมภีร์อัลกุรอาน, 3:85)

และตามที่พระองค์ได้ตรัสไว้ว่า:

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُواْ وَمَاتُواْ وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَن يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِم مِّلْءُ الأرْضِ ذَهَباً وَلَوِ افْتَدَى بِهِ أُوْلَـئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُم مِّن نَّاصِرِينَ﴾ (آل عمران : 91)

“แท้จริงบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา และพวกเขาได้เสียชีวิตไปในขณะที่พวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น ทองเต็มแผ่นดินก็จะไม่ถูกรับจากคนใดในพวกเขาเป็นอันขาด และแม้ว่าเขาจะใช้ทองนั้นไถ่ตัวเขาก็ตาม ชนเหล่านี้แหละสำหรับพวกเขานั้น คือการลงโทษอันเจ็บแสบและทั้งไม่มีบรรดาผู้ช่วยเหลือใด ๆ สำหรับพวกเขาด้วย” (พระคัมภีร์อัลกุรอาน, 3:91)

อาจมีคนถามว่า ‘ข้าพเจ้าคิดว่าศาสนาอิสลามเป็นศาสนาที่ดีศาสนาหนึ่ง แต่ถ้าข้าพเจ้าต้องเปลี่ยนมานับถือศาสนาอิสลาม ครอบครัวของข้าพเจ้า เพื่อนๆ และคนอื่นๆ อาจจะกลั่นแกล้งข้าพเจ้าและล้อเลียนข้าพเจ้า ดังนั้น ถ้าข้าพเจ้าไม่เปลี่ยนมานับถือศาสนาอิสลาม ข้าพเจ้าจะได้เข้าสู่สรวงสวรรค์และรอดพ้นไม่ต้องไปสู่ขุมนรกหรือไม่ ?’

คำตอบก็คือสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสไว้ในโองการบทก่อนๆ “และผู้ใดแสวงหาศาสนาหนึ่งศาสนาใดอื่นจากอิสลามแล้วศาสนานั้นก็จะไม่ถูกรับจากเขาเป็นอันขาด และในปรโลกเขาจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน”

หลังจากที่ได้ส่งมุหัมมัด ﷺ ให้มาสั่งสอนผู้คนให้มานับถือศาสนาอิสลามแล้ว พระผู้เป็นเจ้าทรงไม่ยอมรับการเลื่อมใสในศาสนาอื่นใดนอกจากศาสนาอิสลาม พระผู้เป็นเจ้าคือผู้สร้างและผู้จรรโลงโลกของพวกเรา พระองค์ทรงสร้างสรรพสิ่งในโลกให้กับพวกเรา สรรพสิ่งที่ดีและศักดิ์สิทธิ์ทั้งหมดที่พวกเรามีอยู่มาจากพระองค์ทั้งสิ้น ดังนั้น ทั้งหมดที่กล่าวมานี้ เมื่อผู้ใดปฏิเสธไม่ยอมศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้า มุหัมมัด ﷺ ศาสนทูตของพระองค์ หรือศาสนาอิสลามของพระองค์ เขาผู้นั้นก็สมควรจะได้รับการลงโทษในชีวิตหลังความตาย ที่จริงแล้ววัตถุประสงค์หลักที่พระผู้เป็นเจ้าทรงสรรค์สร้างพวกเราขึ้นมาก็คือ เพื่อให้เคารพในพระผู้เป็นเจ้าพระองค์เดียวและเชื่อฟังในพระองค์ ตามที่พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสไว้ในพระคัมภีร์อัลกุรอาน (51:56).

ชีวิตที่เราอยู่ทุกวันนี้เป็นชีวิตที่สั้นมากๆ ผู้ไม่ศรัทธาในวันพิพากษาจะคิดว่าชีวิตที่พวกเขาอยู่บนโลกใบนี้เป็นเพียงการอยู่ไปวันหนึ่งหรือเป็นส่วนหนึ่งของวันเท่านั้น ตามที่พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสว่า:

﴿قَالَ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ، قَالُوا لَبِثْنَا يَوْماً أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ﴾ (المؤمنون :112– 113)

"พระองค์ตรัสว่า พวกเจ้าพำนักอยู่ในแผ่นดินเป็นจำนวนกี่ปี ? "พวกเขากล่าวตอบว่า เราพำนักอยู่วันหนึ่งหรือส่วนหนึ่งของวัน ..." (พระคัมภีร์อัลกุรอาน, 23:112-113)

และพระองค์ยังตรัสอีกว่า:

﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثاً وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ، فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ﴾

(المؤمنون : 116)

"พวกเจ้าคิดว่า แท้จริงเราได้ให้พวกเจ้าบังเกิดมาโดยไร้ประโยชน์ และแท้จริงพวกเจ้าจะไม่กลับไปหาเรากระนั้นหรือ ? อัลลอฮฺทรงสูงส่งจากคำกล่าวอ้างนั้น เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงสัจจะ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์..." (พระคัมภีร์อัลกุรอาน , 23:115-116)

ชีวิตหลังความตายเป็นชีวิตที่แท้จริง ไม่เพียงแต่ดวงวิญญาณเท่านั้น แต่รวมทั้งร่างกายอีกด้วย เราจะใช้ชีวิตหลังความตายโดยมีร่างกายและจิตวิญญาณ

เมื่อเปรียบเทียบโลกใบนี้กับโลกชีวิตหลังความตาย ท่านศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ **ได้บอกว่า**: “**คุณค่าของโลกใบนี้เมื่อเปรียบเทียบกับโลกหลังความตายแล้ว เปรียบเสมือนการชักนิ้วมือขึ้นมาจากท้องทะเลเมื่อเจ้าจุ่มนิ้วลงไปในท้อง ทะเลและจากนั้นชักมันกลับขึ้นมา**” (บรรยายไว้ใน Saheeh Muslim เลขที่ 2858 และ Mosnad Ahmad เลขที่ 17560) ความหมายก็คือว่า คุณค่าของโลกใบนี้เมื่อเปรียบเทียบกับโลกหลังความตายแล้วเปรียบเสมือนหยดน้ำ เพียงสองสามหยดเมื่อเปรียบเทียบกับท้องทะเล

บุคคลหนึ่งจะกลายเป็นชาวมุสลิมได้อย่างไร?

เพียงแค่กล่าวด้วยศรัทธาแรงกล้าว่า “La ilaha illa Allah, Muhammadur rasoolu Allah” บุคคลหนึ่งซึ่งเปลี่ยนมานับถือศาสนาอิสลามและกลายเป็นชาวมุสลิม (ฟังเสียง คลิกที่ http://www.islam-guide.com/th/testimony.ram) **คำกล่าวนี้หมายความว่า “ไม่มีพระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริง นอกจากพระผู้เป็นเจ้า (อัลลอฮฺ)** (*อย่างที่กล่าวมาแล้วนั้น ภาษาอารบิก คำว่า อัลลอฮฺ หมายความว่า พระผู้เป็นเจ้า (พระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริงเพียงพระองค์เดียวซึ่งเป็นผู้สรรค์สร้างทั้งจักรวาล) คำว่าอัลลอฮฺนี้ เป็นพระนามของพระผู้เป็นเจ้าซึ่งผู้พูดภาษาอารบิกเป็นผู้ใช้ ทั้งชาวมุสลิมที่เป็นอาหรับและชาวคริสเตียนที่เป็นอาหรับด้วย*) และมุหัมมัดคือผู้ถือสาร (ท่านศาสนทูต, ศาสนทูต) ของพระผู้เป็นเจ้า” ในส่วนแรกคำว่า “ไม่มีพระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริงอื่นใดนอกจากพระผู้เป็นเจ้า” หมายความว่าไม่มีผู้ใดมีสิทธิ์ที่จะได้รับการเคารพบูชานอกจากพระผู้เป็นเจ้าเพียงพระองค์เดียว และพระผู้เป็นเจ้าทรงไม่มีทั้งบริวารหรือพระบุตร การเป็นชาวมุสลิม บุคคลนั้นควรปฏิบัติต่อไปนี้อีกด้วย:

- เชื่อว่าพระคัมภีร์อัลกุรอานที่ศักดิ์สิทธิ์เป็นพระดำรัสของพระผู้เป็นเจ้าโดยแท้ ซึ่งพระองค์ทรงเป็นผู้เปิดเผย
- เชื่อว่าวันพิพากษา (วันฟื้นคืนชีพ) เป็นความจริงและจะมาถึงตามที่พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงสัญญาไว้ในพระคัมภีร์อัลกุรอาน
- ยอมรับศาสนาอิสลามเป็นศาสนาของตนเอง

● ไม่เคารพบูชาสิ่งอื่นใดหรือบุคคลใดนอกจากพระผู้เป็นเจ้า

ท่านศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ **ได้บอกว่า**: **"พระผู้เป็นเจ้าทรงโปรดการสารภาพบาปของบุคคลใดบุคคลหนึ่งเมื่อเขาหันมาหาพระองค์เพื่อสารภาพบาป มากกว่าสภาพความดีใจของคนผู้หนึ่งในหมู่พวกเจ้าที่ได้ขี่อูฐเข้าไปในทะเลทราย และมันได้วิ่งหนีไปจากเขา นำเอาอาหารและน้ำดื่มของเขาไปด้วย ดังนั้น เขาจึงสูญสิ้นความหวังไปอย่างสิ้นเชิงในการได้อูฐกลับมา เขาจึงเดินไปยังต้นไม้และนอนแผ่หลาอยู่ใต้ร่มเงาของต้นไม้ดังกล่าว (เพื่อรอความตาย) เนื่องจากเขาสูญสิ้นความหวังทั้งหมดที่จะพบอูฐของเขา ต่อมา ขณะที่เขาอยู่ในสภาวะดังกล่าว (ด้วยความสิ้นหวัง) ทันใดนั้น อูฐตัวนั้นได้มาอยู่ตรงหน้าเขา! ดังนั้นเขาจึงคว้าเชือกผูกอูฐเอาไว้และร้องไห้สะอึกสะอื้นด้วยความปิติ ตื้นตัน พลางอุทานขึ้นอย่างพลั้งปากว่า "โอ้ อัลลอฮฺ พระองค์คือข้ารับใช้ของข้าพเจ้าและข้าพเจ้าคือเจ้านายของพระองค์" ความผิดพลาดของเขาเกิดขึ้นจากความปิติอันเปี่ยมล้นของเขานั่นเอง"** (บรยายไว้ใน Saheeh Muslim เลขที่ 2747 และ Saheeh Al-Bukhari เลขที่ 6309)

คำกล่าวที่ว่า “ไม่มีพระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริงอื่นใด นอกจากอัลลอฮฺ และมุหัมมัด คือผู้ถือสาร(ศาสนทูต)ของพระผู้เป็นเจ้า” จารึกอยู่เหนือประตูทางเข้าแห่งนี้

พระคัมภีร์อัลกุรอานเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับอะไร?

พระคัมภีร์อัลกุรอาน พระดำรัสที่ทรงเปิดเผยเป็นครั้งสุดท้ายของพระผู้เป็นเจ้า เป็นแหล่งข้อมูลที่สำคัญแห่งความศรัทธาและการปฏิบัติของชาวมุสลิม พระคัมภีร์สัมพันธ์กับทุกเรื่องราวซึ่งเกี่ยวข้องกับมวลมนุษย์ อันได้แก่ สติปัญญา คำสอน การบูชา การดำเนินกิจกรรม กฎหมาย เป็นต้น

แต่สาระสำคัญเบื้องต้นได้แก่ความสัมพันธ์ระหว่างพระผู้เป็นเจ้ากับบรรดามัคลูก(สรรพสิ่งที่ถูกสร้าง)ของพระองค์ ในเวลาเดียวกัน

พระคัมภีร์ยังได้บรรจุไว้ซึ่งแนวทางและคำสอนโดยละเอียดเพื่อสังคมที่ยุติธรรม การปฏิบัติตนอย่างถูกต้อง และระบบเศรษฐกิจที่เป็นธรรม

หมายเหตุ พระคัมภีร์อัลกุรอานได้รับการเปิดเผยต่อมุหัมมัด ﷺ เป็นภาษาอารบิกเท่านั้น ดังนั้น การแปลพระคัมภีร์ ทั้งที่เป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่นๆ ไม่ถือว่าเป็นพระคัมภีร์อัลกุรอาน หรือไม่ใช่ภาคของพระคัมภีร์อัลกุรอาน แต่เป็นเพียงการแปลความหมายในพระคัมภีร์อัลกุรอานซึ่งได้รับการเปิดเผยปรากฏอยู่ในภาษาอารบิกเท่านั้น

มุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม คือใคร?

มุหัมมัด ﷺ เกิด ณ นครเมกกะห์(มักกะฮฺ)ในปี พ.ศ. 113 เนื่องจากบิดาของท่านเสียชีวิตก่อนที่ท่านจะเกิด และมารดาของท่านเสียชีวิตต่อมาหลังจากนั้นเพียงไม่นาน ท่านจึงได้รับการเลี้ยงดูจากลุงของซึ่งมาจากเผ่า Quraysh (กุร็อยชฺ) ที่มีชื่อเสียง ท่านได้รับการเลี้ยงดูอย่างผู้ไม่รู้หนังสือ ไม่สามารถอ่านหรือเขียนหนังสือได้และเป็นอยู่เช่นนี้จวบจนการเสียชีวิต ครอบครัวของท่านก่อนที่ท่านจะรับหน้าที่เป็นศาสนทูต ไม่เคยสนใจในเรื่องวิทยาศาสตร์และส่วนใหญ่ไม่รู้หนังสือเลย ขณะที่ท่านเจริญวัย ท่านมีชื่อเสียงในเรื่องของคุณธรรม ความซื่อสัตย์ ความน่าเชื่อถือ ความโอบอ้อมอารีย์และความจริงใจ ท่านเริ่มเป็นที่รู้จักกันถึงความซื่อสัตย์ ความสุจริต ความน่าเชื่อถือ ความมีน้ำใจและความจริงใจของท่าน จนมีผู้เรียกขานท่านว่า (อัล-อะมีน) ผู้น่าเชื่อถือ. (บรรยายไว้ใน Mosnad Ahmad เลขที่ 15078) มุหัมมัด ﷺ เป็นผู้เคร่งในศาสนา และท่าน จะรังเกียจความเสื่อมโทรมและการกราบไว้บูชาสิ่งงมงายที่มีอยู่เป็นเวลานานในสังคมของท่าน

มัสยิดของท่านศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ ในกรุงมะดีนะฮฺ
ซาอุดิอาระเบีย

ในขณะที่ท่านมีอายุได้สี่สิบปี มุหัมมัด ﷺ ได้รับการเปิดเผยวิวรณ์เป็นครั้งแรกจากพระผู้เป็นเจ้าโดยผ่านมะลาอิกะฮฺญิบรีล(เทพทูตกาเบรียล) การเปิดเผยกระทำติดต่อกันเป็นเวลายี่สิบสามปี และคำเปิดเผยเหล่านั้นได้รับการรวบรวมจนเป็นที่รู้จักกันในนามพระคัมภีร์อัลกุรอาน

ทันทีที่ท่านเริ่มเผยแผ่พระคัมภีร์อัลกุรอานและเทศนาสั่งสอนความเป็นจริงซึ่งพระผู้เป็นเจ้าได้ทรงเปิดเผยต่อท่าน ท่านและสาวกกลุ่มเล็กๆ ของท่านได้รับความลำบากจากการกลั่นแกล้งจากพวกนอกศาสนา การกลั่นแกล้งทวีความรุนแรงมากขึ้น จนมาในปี พ.ศ. 1165 พระผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาให้พวกท่านอพยพหนี การอพยพครั้งนี้จากนครเมกกะห์ (มักกะฮฺ) ไปยังกรุงเมดินะห์ (มะดีนะฮฺ) ซึ่งอยู่ทางเหนือขึ้นไปประมาณ 260 ไมล์ ถือเป็นจุดเริ่มต้นของปฏิทินมุสลิม

หลังจากนั้นหลายปี ศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ และสาวกของท่านจึงสามารถกลับมายังนครเมกกะห์ได้ ซึ่งเป็นที่ที่ท่านและบรรดาสาวกต่างให้อภัยต่อเหล่าปัจจามิตร

ก่อนที่ท่านศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ จะเสียชีวิต ขณะที่มีอายุหกสิบสามปี พื้นที่ส่วนใหญ่ของคาบสมุทธอาระเบียนกลายเป็นชาวมุสลิม และภายในหนึ่งศตวรรษหลังจากที่ท่านเสียชีวิต ศาสนาอิสลามได้แพร่ขยายไปถึงตะวันตกของประเทศสเปน และตะวันออกไกลอย่างประเทศจีน บรรดาเหตุผลของการแพร่ขยายอย่างรวดเร็วและอย่างสันติวิธีของศาสนาอิสลามนั้น ได้แก่ ความเป็นจริงและความชัดเจนของคำสอนในศาสนานั่นเอง ศาสนาอิสลามมีความศรัทธาต่อพระผู้เป็นเจ้าพระองค์เดียว ผู้ซึ่งมีควรค่าแก่การเคารพบูชาแต่เพียงพระองค์เดียวเท่านั้น

มุหัมมัด ﷺ ถือเป็นตัวอย่างที่สมบูรณ์แบบของมนุษย์ผู้หนึ่งในเรื่องของความซื่อสัตย์ ยุติธรรม เปี่ยมล้นไปด้วยความเมตตา มีความเวทนาสงสาร มีคุณธรรม และกล้าหาญ แม้ว่าพระองค์จะเป็นบุรุษชาติ พระองค์ก็หนีห่างจากลักษณะอันชั่วร้ายและมุมานะบากบั่นอย่างเด็ดเดี่ยว เพียงเพื่อพระผู้เป็นเจ้าและสิ่งตอบแทนจากพระองค์ในโลกหลังความตาย ยิ่งไปกว่านั้น การกระทำและการปฏิบัติตนของท่าน จะกระทำไปด้วยใจที่จดจ่อและยำเกรงต่อพระผู้เป็นเจ้าเท่านั้น

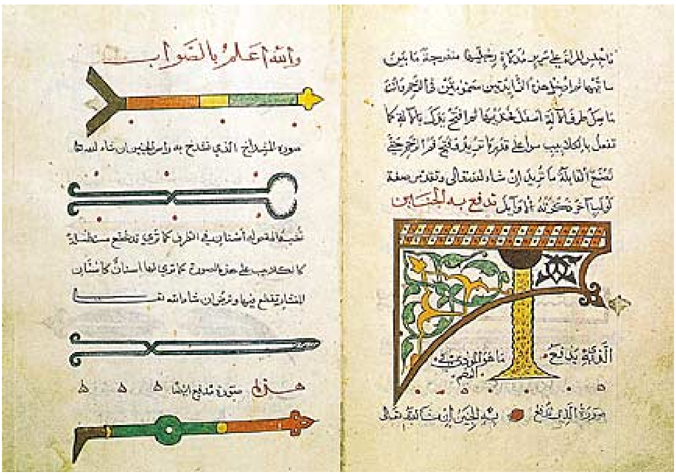
การแพร่ขยายของศาสนาอิสลามมีผลต่อการพัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์อย่างไร?

ศาสนาอิสลามสอนให้มนุษย์รู้จักใช้พลังสติปัญญาและการสังเกต ภายในสองสามปีของการแพร่ขยายของศาสนาอิสลาม ความเจริญรุ่งเรืองและแหล่งแสวงหาความรู้เฟื่องฟูเป็นอย่างมาก เป็นการผสมผสานแนวความคิดของชาวตะวันออกและชาวตะวันตกเข้าด้วยกัน และความคิดใหม่กับความคิดเก่า อันนำมาซึ่งความก้าวหน้าที่ยิ่งใหญ่ทั้งในด้านการแพทย์ คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ ดาราศาสตร์ ภูมิศาสตร์ สถาปัตยกรรม ศิลปวรรณกรรม และประวัติศาสตร์ เกิดระบบที่สำคัญหลายอย่าง เช่น พีชคณิต ตัวเลขอารบิก และแนวคิดในเรื่องความเป็นศูนย์ (ซึ่งสำคัญต่อการเจริญก้าวหน้าของเรื่องคณิตศาสตร์) ทั้งหมดนี้ได้รับการถ่ายทอดจากโลกมุสลิมไปยังยุโรปสมัยกลาง เครื่องมือที่มีความสลับซับซ้อนซึ่งทำให้ชาวยุโรปสามารถเดินเรือไปค้นพบสิ่ง ต่างๆ เช่น เครื่องมือวัดตำแหน่งของดวงดาว เครื่องมือวัดมุม และแผนที่การเดินเรือที่สมบูรณ์แบบ ซึ่งทั้งหมดได้รับการพัฒนามาจากชาวมุสลิมทั้งสิ้น

เครื่องมือวัดตำแหน่งดวงดาว หนึ่งในเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ที่สำคัญที่สุดได้รับการพัฒนามาจากชาวมุสลิมซึ่งนำมาใช้อย่างกว้างขวางทางตะวันตกจนกระทั่งปัจจุบันนี้

นักการแพทย์ชาวมุสลิมได้ให้ความสนใจต่อการผ่าตัดและได้พัฒนาเครื่องมือผ่าตัดขึ้นมาหลายชนิดอย่างที่เห็นอยู่ในหนังสือโบราณฉบับนี้

ชาวมุสลิมมีความเชื่อเกี่ยวกับพระเยซูอย่างไร?

ชาวมุสลิมให้ความเคารพและนับถือศาสนทูตอีซา หรือ พระเยซู (ขอความสันติจงประสบแด่ท่าน) พวกเขายอมรับว่าท่านคือหนึ่งในผู้ถือสารที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของพระผู้เป็นเจ้ามาสู่มวลมนุษยชาติ พระคัมภีร์อัลกุรอานได้ยืนยันถึงการเกิดอย่างบริสุทธิ์ของท่าน และมีอยู่บทหนึ่งในพระคัมภีร์อัลกุรอานที่ชื่อว่า 'มัรยัม' (แมรี่) พระคัมภีร์อัลกุรอานได้อรรถาธิบายถึงการกำเนิดของพระเยซูดังนี้:

﴿إِذْ قَالَتِ الْمَلآئِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِّنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهاً فِي الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ﴾ (آل عمران : 45)

"จงรำลึกถึงขณะที่มะลาอิกะฮฺกล่าวว่า มัรยัมเอ๋ย ! แท้จริงอัลลอฮฺทรงแจ้งข่าวดีแก่เธอซึ่งพจมานหนึ่งจากพระองค์ ชื่อของเขาคืออัลมะซีห์ อีซา บุตรของมัรยัม โดยที่เขาจะเป็นผู้มีเกียรติในโลกนี้และปรโลก และจะอยู่ในหมู่ผู้ใกล้ชิด" (พระคัมภีร์อัลกุรอาน , 3:45)

พระเยซูกำเนิดอย่างมหัศจรรย์โดยคำบัญชาของพระผู้เป็นเจ้าซึ่งเป็นคำบัญชาเดียวกันเหมือนที่ได้ทรงบันดาลให้กำเนิดอาดัม พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า:

﴿إِنَّ مَثَلَ عِيسَى عِندَ اللّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِن تُرَابٍ ثِمَّ قَالَ لَهُ كُن فَيَكُونُ﴾ (آل عمران : 59)

“แท้จริงอุปมาของอีซานั้น ดั่งอุปมัยของอาดัม พระองค์ทรงบังเกิดเขาจากดิน และได้ทรงประกาศิตแก่เขาว่าจงเป็นขึ้นเถิด แล้วเขาก็เป็นขึ้น” (พระคัมภีร์อัลกุรอาน, 3:59)

ในช่วงระยะเวลาของการทำหน้าที่ท่านศาสนทูตนั้น พระเยซูได้ทรงแสดงปาฏิหาริย์มากมาย พระผู้เป็นเจ้าตรัสให้พวกเราฟังว่า :

﴿وَرَسُولاً إِلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُم بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ أَنِّي أَخْلُقُ لَكُم مِّنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْراً بِإِذْنِ اللّهِ وَأُبْرِئُ الأكْمَهَ والأَبْرَصَ وَأُحْيِـي الْمَوْتَى بِإِذْنِ اللّهِ وَأُنَبِّئُكُم بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدَّخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ﴾ (آل عمران : 49)

“และเขานั้น(นบีอีซา)เป็นฑูตไปยังวงศ์วานอีสรออีล (โดยที่เขาจะกล่าวว่า) แท้จริง ฉันได้นำสัญญาณหนึ่งจากพระเจ้าของพวกท่านมายังพวกท่าน โดยที่ฉันจะจำลองขึ้นจากดินให้แก่พวกท่านดั่งรูปนก แล้วฉันจะเป่าเข้าไปในมัน แล้วมันก็จะกลายเป็นนกด้วยอนุมัติของอัลลอฮฺ และฉันจะรักษาคนตาบอดแต่กำเนิด และคนเป็นโรคเรื้อน และฉันจะให้ผู้ที่ตายแล้วมีชีวิตขึ้น ด้วยอนุมัติของอัลลอฮฺ และฉันจะบอกพวกท่านถึงสิ่งที่พวกท่านกินและเก็บรวบรวมไว้ในบ้านของพวกท่าน...” (พระคัมภีร์อัลกุรอาน, 3:49)

ชาวมุสลิมเชื่อว่าพระเยซูไม่ได้สิ้นชีวิตด้วยการถูกตรึงบนไม้กางเขน เป็นเพียงแผนการของเหล่าปัจจามิตรของพระเยซูที่จะตรึง

กางเขนท่าน แต่พระผู้เป็นเจ้าทรงช่วยให้ท่านปลอดภัยและทรงนำพระเยซูขึ้นไปเฝ้าพระองค์ และนำบุคคลิกลักษณะของพระเยซูใส่เข้าไปในร่างของอีกคนหนึ่ง หมู่ปัจจามิตรของพระเยซูจึงนำร่างของบุรุษผู้นี้ไปตรึงกางเขนแทน โดยคิดว่าเขาผู้นั้นคือพระเยซู พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า:

﴿وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَـكِن شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُواْ فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مَا لَهُم بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلاَّ اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِيناً﴾ (النساء : 157)

"...และการที่พวกเขากล่าวว่า แท้จริงพวกเราได้ฆ่า อัล-มะซีหฺ อีซา บุตรของมัรยัม ศาสนทูตของอัลลอฮฺ และพวกเขาหาได้ฆ่าอีซา และหาได้ตรึงเขาบนไม้กางเขนไม่ แต่ทว่าเขาถูกบันดาลให้เหมือนแก่พวกเขา และแท้จริงบรรดาผู้ที่ขัดแย้งในตัวเขานั้นแน่นอน ย่อมอยู่ในความสงสัยเกี่ยวกับเขา พวกเขาหามีความรู้ใดๆ ต่อเขาไม่ นอกจากคล้อยตามความนึกคิดเท่านั้น และพวกเขามิได้ฆ่าเขาด้วยความแน่ใจ (อีซา)..." (คัมภีร์อัลกุรอาน, 4:157)

ทั้งมุหัมมัด ﷺ และพระเยซูไม่ใช่ผู้มาเปลี่ยนแปลงคำสอนเบื้องต้นในการศรัทธาพระผู้เป็นเจ้าพระองค์เดียว ซึ่งนำมาสั่งสอนโดยท่านศาสนทูตองค์ก่อนๆ แต่กลับเป็นผู้มายืนยันและนำคำสอนนั้นมาสอนใหม่ต่างหาก (ชาวมุสลิมยังเชื่ออีกว่า พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยหนังสือศักดิ์สิทธิ์ต่อพระเยซู ชื่อว่า Injeel (อินญีล) บางตอนในหนังสือ

ยังคงปรากฏคำสอนของพระผู้เป็นเจ้าที่มีต่อพระเยซู ในพระคัมภีร์เล่มใหม่ (New Testament) แต่นี่ไม่ได้หมายความว่าชาวมุสลิมเชื่อในพระคัมภีร์ไบเบิลที่เรามีอยู่ในปัจจุบันนี้ เพราะว่าไม่ได้เป็นพระคัมภีร์ฉบับดั้งเดิมซึ่งทรงเปิดเผยโดยพระผู้เป็นเจ้า พระคัมภีร์เหล่านั้นต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงแก้ไข การเพิ่มเติมและการละบางส่วนทิ้ง เรื่องนี้คณะกรรมการผู้มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการสังคายนาพระคัมภีร์ ไบเบิล (ฉบับมาตรฐานที่สังคายนาแล้ว) ได้เคยกล่าวไว้เช่นกัน คณะกรรมการชุดนี้ประกอบด้วยนักปราชญ์จำนวนสามสิบสองท่านซึ่งดำรงตำแหน่งสมาชิกของคณะกรรมการชุดนี้ พวกเขาได้รับรองสิ่งที่ได้ทบทวนและเสนอแนะแก่คณะกรรมการที่ปรึกษาของตัวแทน จำนวนห้าสิบท่านจากนิกายต่างๆ ในศาสนาคริสต์ที่ให้ความร่วมมือ คณะกรรมการได้กล่าวไว้ในบทนำเกี่ยวกับพระคัมภีร์ไบเบิล (ฉบับมาตรฐานสังคายนาแล้ว) หน้าที่ 4 “บางครั้งมีหลักฐานปรากฏว่าเนื้อหามีความยากต่อการถ่ายทอด แต่ไม่มีฉบับใดได้รับการสังคายนาอย่างเป็นที่พอใจเลย ขณะนี้พวกเราสามารถทำได้แต่เพียงคอยติดตามการตัดสินที่เหมาะสมที่สุดของบรรดานักปราชญ์ผู้เชี่ยวชาญในการแก้ไขเปลี่ยนแปลงเนื้อหาต้นฉบับ” คณะกรรมการยังได้กล่าวไว้ในบทนำหน้าที่ 7 “หมายเหตุที่ได้รับการเพิ่มเติมเข้ามาซึ่งชี้ให้เห็นว่ามีการเปลี่ยนแปลง การเพิ่มเติม หรือการละบางส่วนทิ้งอย่างชัดเจนในหน่วยงานสมัยโบราณ” Mt 9.34; Mk 3.16; 7.4; Lk 24.32, 51 เป็นต้น)

มัสยิด อัล-อักศอ Al-Aqsa ในนครเยรูซาเล็ม

ศาสนาอิสลามกล่าวถึงลัทธิผู้ก่อการร้ายว่าอย่างไร?

ศาสนาอิสลาม เป็นศาสนาที่เปี่ยมล้นไปด้วยเมตตาธรรมศาสนาหนึ่ง ไม่เคยเห็นด้วยกับลัทธิก่อการร้าย ในพระคัมภีร์อัลกุรอานพระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสไว้ว่า:

﴿لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُم مِّن دِيَارِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ (الممتحنة : 8)

“อัลลอฮฺ มิได้ทรงห้ามพวกเจ้าเกี่ยวกับบรรดาผู้ที่มิได้ต่อต้านพวกเจ้าในเรื่องศาสนา และพวกเขามิได้ขับไล่พวกเจ้าออกจากบ้านเรือนของพวกเจ้า ในการที่พวกเจ้าจะทำความดีแก่พวกเขาและให้ความยุติธรรมแก่พวกเขา แท้จริงอัลลอฮฺทรงรักผู้มีความยุติธรรม” (คัมภีร์อัลกุรอาน, 60:8)

ศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ เคยสั่งห้ามเหล่าทหารหาญไม่ให้เข่นฆ่าบรรดาสตรีและเด็ก ๆ, (บรรยายไว้ใน Saheeh Muslim เลขที่ 1744 และ Saheeh Al-Bukhari เลขที่ 3015.) และพระองค์ทรงแนะนำพวกเขาเหล่านั้นว่า “**จงอย่าคิดคดทรยศ จงอย่าทำอะไรมากเกินไปกว่าความจำเป็น จงอย่าเข่นฆ่าเด็กแรกเกิด**” (บรรยายไว้ใน Saheeh Muslim เลขที่ 1731 และ Al-Tirmizi เลขที่ 1408) และท่านยังได้กล่าวอีกด้วยว่า “**ผู้ใดก็ตามเข่นฆ่าบุคคลผู้ซึ่งให้การทำนุบำรุงช่วยเหลือ**

ชาวมุสลิมจะไม่ได้สัมผัสกลิ่นอายอันหอมรัญจวนของสรวงสวรรค์ แม้ว่ากลิ่นอายดังกล่าวจะขจรขจายอยู่เป็นเวลาถึงสี่สิบปีก็ตาม" (บรรยายไว้ใน Saheeh Al-Bukhari เลขที่ 3166 และ Ibn Majah เลขที่ 2686) อีกทั้ง ยังได้สั่งห้ามมิให้มีการลงโทษด้วยการเผาไฟอีกด้วย (บรรยายไว้ใน Abu-Dawood เลขที่ 2675)

ครั้งหนึ่งท่านเคยลงบัญชีฆาตกรให้อยู่เพียงลำดับที่สองของบาปมหันต์ และยังเคยเตือนเกี่ยวกับวันพิพากษาว่า "**คดีแรก ๆ ที่จะได้รับการตัดสินของบรรดาผู้คนในวันพิพากษาโลกนั้นจะเป็นคดีเกี่ยวกับ การเข่นฆ่ากันตาย**" (เรื่องนี้หมายถึงการเข่นฆ่าและการทำให้ผู้อื่นบาดเจ็บ บรรยายไว้ใน Saheeh Muslim เลขที่ 1678 และ Saheeh Al-Bukhari เลขที่ 6533)

ชาวมุสลิมยังได้รับการส่งเสริมให้มีความกรุณาต่อสัตว์และห้ามทำร้ายสัตว์อีกด้วย ครั้งหนึ่งมุหัมมัด ﷺ **ได้กล่าวไว้ว่า "สตรีผู้หนึ่งได้รับการลงโทษเนื่องจากเธอกักขังแมวตัวหนึ่งจนตาย ในการตัดสินเรื่องนี้ เธอถูกพิพากษาให้ลงไปสู่ขุมนรก ขณะที่เธอกักขังแมวตัวนั้น เธอไม่เคยให้อาหารหรือน้ำแก่มันเลย หรือแม้กระทั่งปล่อยให้มันออกมาจับสัตว์กินเป็นอาหารเองก็หาไม่**" (บรรยายไว้ใน Saheeh Muslim เลขที่ 2422 และ Saheeh Al-Bukhari เลขที่ 2365)

ท่านยังบอกอีกด้วยว่า "**มนุษย์ผู้หนึ่งได้ให้น้ำดื่มแก่สุนัขที่หิวกระหายเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้น พระผู้เป็นเจ้าจึงยกโทษบาปทั้งปวงของเขาเนื่องจากการกระทำในครั้งนี้**" มีคนถามท่านศาสนทูต ﷺ ว่า พวกเราจะได้รับการตอบแทนสำหรับความกรุณาที่มีให้ต่อสรรพสัตว์ด้วย

หรือ? ท่านตอบว่า “**สิ่งตอบแทนมีไว้สำหรับความกรุณาที่มีต่อทั้งคนหรือสัตว์**” (บรรยายไว้ใน Saheeh Muslim เลขที่ 2244 และ Saheeh Al-Bukhari เลขที่ 2466)

นอกจากนี้ การนำเอาชีวิตของสัตว์มาเป็นอาหาร ชาวมุสลิมยังได้รับคำบัญชาให้กระทำอย่างนิ่มนวลโดยให้สัตว์นั้นหวาดกลัวและทรมานน้อยที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ ท่านศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ ได้กล่าวไว้ว่า “**เมื่อพวกเจ้าฆ่าสัตว์ ให้กระทำด้วยวิธีที่เหมาะสมที่สุด ผู้นั้นควรลับมีดของเขาให้คมกริบเพื่อช่วยลดความทุกข์ทรมานของสัตว์**” (บรรยายไว้ใน Saheeh Muslim เลขที่ 1955 และ Al-Tirmizi เลขที่ 1409.)

เมื่อพิจารณาถึงเรื่องนี้และบทความศาสนาอิสลามอื่นๆ แล้ว การกระทำเพื่อสนับสนุนความรุนแรงต่อพลเมืองที่ไร้ทางสู้ การทำลายล้างอาคารบ้านเรือนและทรัพย์สินอื่นๆ อย่างราบคาบ การทิ้งระเบิดและการทำให้ผู้ชาย สตรี เด็กที่บริสุทธิ์ได้รับบาดเจ็บถือเป็นการกระทำที่ต้องห้ามและน่ารังเกียจตามหลักศาสนาอิสลามและชาวมุสลิม ชาวมุสลิมปฏิบัติตามหลักศาสนาในเรื่องของความสันติ ความเมตตา และการให้อภัย และผู้คนส่วนใหญ่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์รุนแรงบางอย่างที่เกี่ยวพันกับชาวมุสลิม ถ้าปัจเจกชนที่เป็นชาวมุสลิมเข้าไปพัวพันกับการปฏิบัติการของลัทธิผู้ก่อการร้าย บุคคลผู้นั้นจะละเมิดต่อบัญญัติของศาสนาอิสลาม

สิทธิมนุษยชนและความยุติธรรมในศาสนาอิสลาม

ศาสนาอิสลามกำหนดสิทธิมนุษยชนไว้มากมายสำหรับปัจเจกชน ต่อไปนี้คือสิทธิมนุษยชนบางประการซึ่งศาสนาอิสลามได้ดำรงรักษาไว้

ชีวิตและทรัพย์สินของพลเมืองทุกคนในรัฐอิสลามถือว่าเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ไม่ว่าบุคคลนั้นจะเป็นชาวมุสลิมหรือไม่ก็ตาม อีกทั้งศาสนาอิสลามยังคงดำรงรักษาไว้ซึ่งเกียรติยศศักดิ์ศรี ดังนั้น ในศาสนาอิสลาม การพูดจาจาบจ้วงผู้อื่นหรือกระทำการล้อเลียนต่อผู้อื่นถือเป็นสิ่งที่กระทำมิได้ ศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ ได้กล่าวไว้ว่า “**แท้ที่จริงแล้วเลือดเนื้อของพวกเจ้า ทรัพย์สินของพวกเจ้าและเกียรติยศของพวกเจ้าจะล่วงละเมิดมิได้**” (บรรยายไว้ใน Saheeh Al-Bukhari เลขที่ 1739 และ Mosnad Ahmad เลขที่ 2037)

การเหยียดสีผิวจะกระทำมิได้ในศาสนาอิสลาม เนื่องจากในพระคัมภีร์อัลกุรอานได้กล่าวถึงความเสมอภาคของมนุษย์ตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُم مِّن ذَكَرٍ وَأُنثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوباً وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِندَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ (الحجرات : 13)

“โอ้ มนุษยชาติทั้งหลาย แท้จริงเราได้สร้างพวกเจ้าจากเพศชายและเพศหญิง และเราได้ให้พวกเจ้าแยกเป็นเผ่าและตระกูลเพื่อ

จะได้รู้จักกัน แท้จริงผู้ที่มีเกียรติยิ่งในหมู่พวกเจ้า ณ ที่อัลลอฮฺนั้น คือผู้ที่มีความยำเกรงยิ่งในหมู่พวกเจ้า แท้จริงอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้อย่างละเอียดถี่ถ้วน" (พระคัมภีร์อัลกุรอาน, 49:13)

ศาสนาอิสลามปฏิเสธการกำหนดกลุ่มปัจเจกชนคนใด หรือชนชาติใดให้เป็นที่โปรดปรานเป็นพิเศษ อันเนื่องมาจากความมั่งคั่ง อำนาจ หรือเชื้อชาติของพวกเขาเหล่านั้น พระผู้เป็นเจ้าทรงสร้างหมู่มวลมนุษย์ขึ้นมาให้มีความเท่าเทียมกัน ซึ่งจะมีความแตกต่างกันก็แต่เฉพาะพื้นฐานของความศรัทธาและความเลื่อมใสในศาสนาเท่านั้น ท่านศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ กล่าวไว้ว่า "**โอ้ มนุษย์ทั้งหลาย! พระผู้เป็นเจ้าของพวกเธอก็เป็นพระผู้เป็นเจ้าองค์เดียวกันและบรรพบุรุษของพวกเธอ (อาดัม) ก็เป็นบรรพบุรุษคนเดียวกัน ชนชาติอาหรับก็ไม่ดีไปกว่าชนชาติที่ไม่ใช่อาหรับ และชนชาติที่ไม่ใช่อาหรับก็ไม่ดีไปกว่าชนชาติอาหรับ และบุคคลผิวสีแดงก็ไม่ดีไปกว่าบุคคลที่มีผิวสีดำและบุคคลที่มีผิวสีดำก็ไม่ดีไปกว่าบุคคลที่มีผิวสีแดง ยกเว้นในเรื่องของความเลื่อมใสในศาสนา**" (สีผิวที่กล่าวไว้ในคำดำรัสของท่านศาสนทูตนั้นคือตัวอย่าง ความหมายก็คือในศาสนาอิสลาม ไม่มีผู้ใดดีกว่าผู้อื่น อันเนื่องมาจากสีผิว ไม่ว่าสีขาว ดำ แดง หรือสีอื่นๆ บรรยายไว้ใน Mosnad Ahmad เลขที่ 22978)

ปัญหาสำคัญอย่างหนึ่งในปัญหาสำคัญอื่นๆ ที่มนุษยชาติต่างประสบอยู่ทุกวันนี้ก็คือลัทธิการเหยียดสีผิว ประเทศที่พัฒนาแล้วสามารถส่งมนุษย์ขึ้นไปยังดวงจันทร์ได้ แต่ไม่สามารถห้ามมนุษย์ให้

เกลียดชังและต่อสู้กับมนุษย์ร่วมโลกได้ นับตั้งแต่ช่วงชีวิตของท่านศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ เป็นต้นมา ศาสนาอิสลามได้แสดงให้เห็นด้วยตัวอย่างที่ชัดเจนว่าสามารถยุติลัทธิเหยียดสีผิวนั้นได้อย่างไร การแสวงบุญ(หัจญ์)ในแต่ละปีที่นครมักกะฮฺแสดงให้เห็นถึงความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันอย่างแท้จริงของพี่น้องชาวมุสลิมทุกเชื้อชาติและชนชั้น เมื่อชาวมุสลิมประมาณสองล้านคนจากทั่วทุกมุมโลกมาชุมนุมกันที่นครมักกะฮฺเพื่อแสวงบุญดังกล่าว

ศาสนาอิสลามเป็นศาสนาแห่งความยุติธรรม พระผู้เป็นเจ้าตรัสไว้ว่า:

﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَن تُؤَدُّواْ الأَمَانَاتِ إِلَى أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُم بَيْنَ النَّاسِ أَن تَحْكُمُواْ بِالْعَدْلِ﴾ (النساء : 58)

“แท้จริง อัลลอฮฺทรงใช้พวกเจ้าให้มอบคืนบรรดาของฝากแก่เจ้าของของมัน และเมื่อพวกเจ้าตัดสินระหว่างผู้คน พวกเจ้าก็จะต้องตัดสินด้วยความยุติธรรม...” (พระคัมภีร์อัลกุรอาน, 4:58)

และพระองค์ยังตรัสอีกว่า:

﴿وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ (الحجرات : 9)

“และพวกเจ้าจงให้ความเที่ยงธรรมเถิด แท้จริงอัลลอฮฺทรงรักใคร่บรรดาผู้ให้ความเที่ยงธรรม” (พระคัมภีร์อัลกุรอาน, 49:9)

พวกเราควรยุติธรรมแม้กระทั่งกับบุคคลผู้ซึ่งพวกเราต่างเกลียดชัง ตามที่พระผู้เป็นเจ้าตรัสไว้ว่า:

﴿وَلَا يَجۡرِمَنَّكُمۡ شَنَـَٔانُ قَوۡمٍ عَلَىٰٓ أَلَّا تَعۡدِلُواْ ٱعۡدِلُواْ هُوَ أَقۡرَبُ لِلتَّقۡوَىٰ﴾ (المائدة : 8)

"และจงอย่าให้การเกลียดชังพวกหนึ่งพวกใด ทำให้พวกเจ้าไม่ยุติธรรม จงยุติธรรมเถิด มันเป็นสิ่งที่ใกล้กับความยำเกรงต่อพระเจ้ายิ่งกว่า.." (พระคัมภีร์อัลกุรอาน, 5:8)

ศาสนทูตมุหัมมัดได้กล่าวไว้ว่า "**มนุษย์ทั้งหลาย จงระวังในเรื่องความอยุติธรรม เนื่องจากความอยุติธรรมนั้นจะมีแต่ความมืดมิดในวันพิพากษาโลก**" (ตัวอย่างเช่น การกดขี่ข่มเหงผู้อื่น การปฏิบัติอย่างอยุติธรรม หรือกระทำสิ่งไม่ถูกต้องต่อผู้อื่น บรรยายไว้ใน Mosnad Ahmad เลขที่ 5798 และ Saheeh Al-Bukhari เลขที่ 2447)

และบุคคลผู้ซึ่งไม่เคยมีสิทธิใดๆ เลย (เช่น สิ่งที่พวกเขามีสิทธิ์ร้องขออย่างยุติธรรม) ในชีวิตนี้จะได้รับสิทธิต่างๆ ในวันพิพากษา อย่างที่ศาสนทูต ﷺ ได้กล่าวไว้ว่า "**ในวันพิพากษาโลก สิทธิต่างๆ จะมอบให้แก่บุคคลเหล่านั้นเมื่อบุคคลเหล่านั้นถึงกำหนดได้รับ (และความไม่ถูกต้องจะได้รับการชดใช้)**" (บรรยายไว้ใน Saheeh Muslim เลขที่ 2582 และ Mosnad Ahmad เลขที่ 7163)

สถานภาพของสตรีในศาสนาอิสลามเป็นอย่างไร?

ศาสนาอิสลามมองสตรี ไม่ว่าโสดหรือสมรสแล้วอย่างบุคคลทั่วๆ ไปที่มีสิทธิเป็นของตัวเอง พร้อมทั้งมีสิทธิในความเป็นเจ้าของหรือจำหน่ายจ่ายโอนทรัพย์สินและสิ่งที่ตนหามาได้โดยปราศจากอำนาจการปกครองใดๆ (ไม่ว่าจะเป็นบิดา สามี หรือบุคคลอื่น) เธอมีสิทธิ์ที่จะซื้อหรือขาย ให้เป็นของขวัญและบริจาคการกุศล และอาจใช้จ่ายเงินของตนได้อย่างที่ตนพอใจ สินสอดทองหมั้นที่ได้รับมาจากการที่เจ้าบ่าวมอบให้แก่เจ้าสาวเพื่อใช้สอยเป็นการส่วนตัวของเธอเอง และสตรียังสามารถใช้นามสกุลของตนเองได้โดยไม่ต้องใช้นามสกุลของสามีได้อีกด้วย

ศาสนาอิสลามยังส่งเสริมให้สามีเลี้ยงดูภรรยาให้ดี อย่างที่ท่านศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ ได้กล่าวว่า "บุคคลที่ดีที่สุดในบรรดาพวกเจ้าก็คือบุคคลซึ่งดีที่สุดต่อภรรยาของตนเอง" (บรรยายไว้ใน Ibn Majah เลขที่ 1978 และ Al-Tirmizi เลขที่ 3895)

ผู้เป็นมารดาในศาสนาอิสลามถือเป็นผู้มีเกียรติอย่างสูง ศาสนาอิสลามแนะนำให้เลี้ยงดูมารดาด้วยวิธีที่ดีที่สุด บุรุษผู้หนึ่งเข้าหาศาสน

ทูตมุหัมมัด ﷺ และ ถามว่า “โอ้ ผู้ถือสารจากพระผู้เป็นเจ้า! ผู้ใดในบรรดาผู้คนทั้งหลาย ควรค่าที่จะเป็นสหายที่ดีของข้าพเจ้าที่สุด” ท่านศาสนทูต ﷺ ตอบว่า “มารดาของเจ้านะซิ” บุรุษผู้นั้นถามอีกว่า “แล้วใครหลังจากนั้นเล่า?” ท่านศาสนทูต ﷺ ตอบว่า “มารดาของเจ้า” บุรุษผู้นั้นยังคงถามต่อไปอีกว่า “ใครอีกหลังจากนั้น?” ท่านศาสนทูต ﷺ ตอบว่า “มารดาของเจ้า” บุรุษผู้นั้นถามซ้ำอีกว่า “ใครอีกหลังจากนั้น” ท่านศาสนทูต ﷺ ตอบอีกว่า: “ต่อไปคือบิดาของเจ้า” (บรรยายไว้ใน Saheeh Muslim เลขที่ 2548 และ Saheeh Al-Bukhari เลขที่ 5971)

ครอบครัวในศาสนาอิสลาม

ครอบครัว ถือเป็นสถาบันขั้นพื้นฐานของสังคม ซึ่งปัจจุบันกำลังแตกแยก ระบบครอบครัวในศาสนาอิสลามได้นำสิทธิของสามี ภรรยา บุตร และญาติพี่น้องเข้ามาสู่ดุลยภาพที่สมบูรณ์ ด้วยการส่งเสริมความประพฤติที่ไม่เห็นแก่ตัว โอบอ้อมอารีและความรักในโครงสร้างของระบบครอบครัวที่มีการจัดการอย่างดี ความสงบสุขและความมั่นคงที่ได้รับมาจากสถาบันครอบครัวที่แข็งแกร่งถือว่ามีคุณค่าอย่างมหาศาล และถูกมองว่าเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่งสำหรับการปลูกฝังทางด้านจิตใจในหมู่มวลสมาชิกของครอบครัว ความเป็นระเบียบของสังคมที่สมานฉันท์ควรได้รับการสรรค์สร้างจากสมาชิกในครอบ ครัวใหญ่ที่มีความใกล้ชิดกันและจากบุตรผู้สืบสกุล

ชาวมุสลิมปฏิบัติต่อผู้สูงอายุอย่างไร?

ในโลกของศาสนาอิสลามจะไม่ค่อยได้พบเห็น “บ้านพักคนชรา” การดูแลบิดามารดาของเราในช่วงเวลาที่ลำบากที่สุดในชีวิตของพวกท่านเช่นนี้ ถือว่าเป็นเกียรติและเป็นคุณงามความดี อีกทั้งยังถือเป็นโอกาสในการพัฒนาจิตใจที่ยิ่งใหญ่อีกด้วย ในศาสนาอิสลาม ถือว่ายังไม่เป็นการเพียงพอที่พวกเราเพียงแต่สวดมนต์ภาวนาให้กับบิดามารดาของพวกเรา แต่พวกเราควรจะปฏิบัติด้วยความโอบอ้อมอารีอย่างไร้ที่สิ้นสุด จำไว้ว่าเมื่อตอนที่พวกเรายังเป็นเด็กเล็กช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ พวกเขาเลี้ยงดูพวกเราด้วยตัวของท่านเอง มารดาเป็นผู้ที่สมควรได้รับการยกย่องเป็นอย่างยิ่ง เมื่อบิดามารดาชาวมุสลิมแก่ชราลงท่านจะได้รับการเลี้ยงดูอย่างทนุถนอมด้วยความเมตตาและความไม่เห็นแก่ตัว

ในศาสนาอิสลาม การเลี้ยงดูบิดามารดาถือเป็นหน้าที่อันดับที่สองรองจากการทำละหมาด และถือเป็นสิทธิของบิดามาดาที่จะคาดหวังว่าจะได้รับการดูแล ถือกันว่าเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจเดียจฉันท์ในการแสดงความฉุนเฉียวใดๆ เมื่อผู้เฒ่าชราเริ่มทำอะไรลำบาก

พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า:

﴿وَقَضَى رَبُّكَ أَلاَّ تَعْبُدُواْ إِلاَّ إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَاناً إِمَّا يَبْلُغَنَّ عِندَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلاَهُمَا فَلاَ تَقُل لَّهُمَا أُفٍّ وَلاَ تَنْهَرْهُمَا

وَقُل لَّهُمَا قَوْلاً كَرِيماً، وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُل رَّبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيراً﴾ (الإسراء :23- 24)

"และพระเจ้าของเจ้าบัญชาว่า พวกเจ้าอย่าเคารพภักดีผู้ใดนอกจากพระองค์เท่านั้นและจงทำดีต่อบิดามารดา เมื่อผู้ใดในทั้งสองหรือทั้งสองบรรลุสู่วัยชราอยู่กับเจ้า ดังนั้น อย่ากล่าวแก่ทั้งสองว่า อุ๊ฟ (คือถ้อยคำแสดงความไม่พอใจ) และอย่าขู่เข็ญท่านทั้งสอง และจงพูดแก่ท่านทั้งสองด้วยถ้อยคำที่อ่อนโยน และจงนอบน้อมแก่ท่านทั้งสอง ซึ่งการถ่อมตนเนื่องจากความเมตตา และจงกล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของฉัน ทรงโปรดเมตตาแก่ท่านทั้งสองเช่นที่ทั้งสองได้เลี้ยงดูฉันเมื่อเยาว์วัย" (พระคัมภีร์อัลกุรอาน, 17:23-24)

เสาหลักทั้งห้าของศาสนาอิสลามคืออะไร?

เสาหลักทั้งห้าของศาสนาอิสลามถือเป็นโครงสร้างชีวิตของชาวมุสลิม เสาหลักเหล่านั้นถือเป็นการปฏิญาณตนในเรื่องความศรัทธา การละหมาด การให้ซะกาต(ช่วยเหลือแก่ผู้ยากไร้) การถือศีลอดในช่วงเดือนเราะมะฎอน และการไปแสวงบุญยังนครมักกะฮฺสักครั้งหนึ่งในชีวิตสำหรับผู้ที่สามารถทำได้

1) การปฏิญาณตนในเรื่องความศรัทธา

การปฏิญาณตนในเรื่องความศรัทธาคือการกล่าวด้วยศรัทธาอย่างแรงกล้าว่า "La ilaha illa Allah, Muhammadur rasoolu Allah" **(ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮฺ, มุหัมมะดุร เราะสูลุลลอฮฺ) คำกล่าวนี้หมายความว่า "ไม่มีพระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริงอื่นใด นอกจากพระผู้เป็นเจ้า(อัลลอฮฺ)**" และ มุหัมมัดคือผู้ถือสาร (ศาสนทูต) ของพระผู้เป็นเจ้าเท่านั้น"

ในส่วนแรกวลีที่ว่า "ไม่มีพระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริงอื่นใด นอกจากอัลลอฮฺพระผู้เป็นเจ้า" หมายความว่าไม่มีผู้ใดมีสิทธิ์ที่จะได้รับการเคารพบูชานอกจากพระผู้เป็นเจ้าเพียงพระองค์เดียว และพระผู้เป็นเจ้าทรงไม่มีทั้งบริวารหรือพระบุตร การปฏิญาณตนในเรื่องความศรัทธานี้เรียกว่า ชะฮาดะฮฺ (Shahada) เป็นการกล่าวอย่างง่ายๆ ซึ่งควรกล่าวด้วยศรัทธาอันแรงกล้าเพื่อเปลี่ยนมานับถือศาสนาอิสลาม (ตามที่ได้

อธิบายมาแล้วก่อนหน้านี้) การปฏิญาณในเรื่องความศรัทธาถือเป็นเสาหลักที่สำคัญที่สุดในศาสนาอิสลาม

2) การละหมาด

ชาวมุสลิมจะทำพิธีละหมาดวันละห้าครั้ง ในการละหมาดแต่ละครั้งจะใช้เวลาประมาณครั้งละห้าถึงสิบนาที การละหมาดในศาสนาอิสลามจะเป็นการติดต่อกันโดยตรงระหว่างผู้ละหมาดกับพระผู้เป็นเจ้า ไม่มีสื่อกลางระหว่างพระผู้เป็นเจ้ากับผู้ละหมาดแต่อย่างใด

ในการทำละหมาด บุคคลผู้นั้นจะรู้สึกเกษม สันติและสบายใจอยู่ภายใน และนั่นก็หมายความว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงยินดีกับเขาหรือเธอผู้นั้น ท่านศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ เคยพูดกับบิลาลว่า **“โอ้ บิลาล จงประกาศอิกอมะฮฺ(เรียกมาทำละหมาด)เถิด เพื่อให้พวกเราได้พักผ่อนด้วยการละหมาดนั้น”** (บรรยายไว้ใน Abu-Dawood เลขที่ 4985 และ Mosnad Ahmad เลขที่ 22578) บิลาล (Bilal) คือหนึ่งในสหายของศาสนทูตมุหัมมัดซึ่งมีหน้าที่เรียกผู้คนมาทำละหมาด

การทำละหมาดจะกระทำในเวลารุ่งอรุณ เที่ยง บ่าย พระอาทิตย์ตกดิน และกลางคืน ชาวมุสลิมอาจจะทำการละหมาดได้เกือบทุกสถานที่ เช่น ในกลางทุ่ง สำนักงาน โรงงาน หรือในมหาวิทยาลัย

3) การให้ซะกาต (การจ่ายทรัพย์ช่วยเหลือแก่ผู้ยากไร้)

ทุกสรรพสิ่งเป็นของพระผู้เป็นเจ้า เพราะฉะนั้นมนุษย์จึงครอบครองทรัพย์สมบัติแทนพระองค์ ความหมายเดิมของคำว่า ซะกาต นั้น มีความหมายทั้ง 'การชำระล้างบาป' และ 'ความเจริญรุ่งเรือง' การให้ ซะกาต นั้นหมายถึง 'การให้ตามอัตราส่วนจากจำนวนทรัพย์สินที่มีอยู่แก่ผู้ยากไร้ตามลำดับที่เหมาะสม'

อัตราส่วนซึ่งเป็นทองคำ เงินและเงินสดซึ่งอาจมีจำนวนประมาณ 85 กรัมของน้ำหนักทองคำ และถือครองเป็นเจ้าของเป็นเวลาหนึ่งปีทางจันทรคติถือเป็นสองเปอร์เซนต์ครึ่ง การถือครองของพวกเราได้รับการชำระล้างบาปด้วยการจัดแบ่งส่วนเล็กๆ ไว้สำหรับบุคคลผู้มีความจำเป็น และเฉกเช่นเดียวกับการตัดแต่งต้นไม้ การตัดแต่งนี้เพื่อให้เกิดความสมดุล อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมให้การเจริญเติบโตอีกด้วย

บุคคลหนึ่งอาจให้ทานมากเท่าที่ตนต้องการได้ โดยถือเป็นการทำบุญกุศลหรือบริจาคทานด้วยความสมัครใจ

4) การถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอน

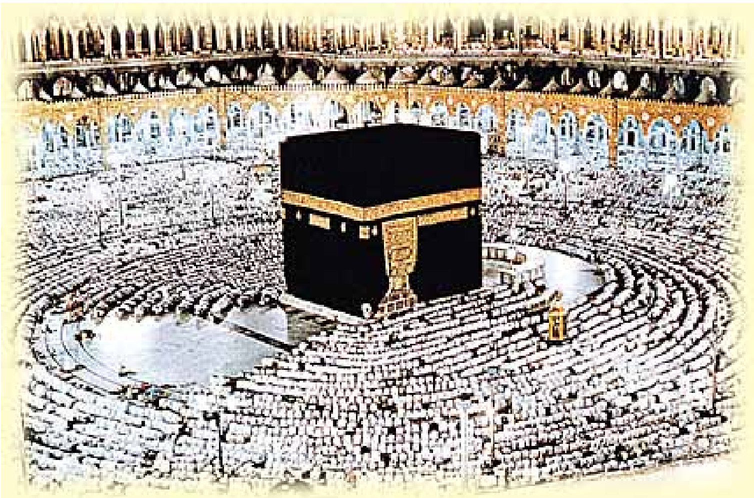
ทุกๆ ปีในเดือนเราะมะฎอน (เดือนเราะมะฎอนคือเดือนที่เก้าของปฏิทินศาสนาอิสลาม เดือนทางจันทรคติ ไม่ใช่ทางสุริยคติ) ชาวมุสลิมทั้งหมดจะถือศีลอดตั้งแต่รุ่งอรุณจวบจนพระอาทิตย์ตกดิน โดยจะละเว้นจากอาหาร น้ำดื่มและการมีเพศสัมพันธ์

แม้ว่าการถือศีลอดจะมีประโยชน์ต่อสุขภาพ แต่การถือศีลอดได้รับการยอมรับเป็นส่วนใหญ่ว่าเป็นวิธีหนึ่งของการชำระล้าง จิตใจของตัวเอง โดยการตัดตัวเองออกจากความสะดวกสบายในทางโลก แม้ว่าจะเป็นเพียงระยะสั้นๆ บุคคลผู้ถือศีลอดจะรู้สึกเห็นใจผู้หิวโหยอย่างแท้จริง ในเวลาเดียวกันก็ช่วยให้จิตใจของผู้ถือศีลอดเจริญเติบโตไปด้วย

5) การแสวงบุญที่นครมักกะฮฺ

การไปแสวงบุญประจำปี (หัจญ์) ที่นครมักกะฮฺ ถือเป็นภาระหน้าที่อย่างหนึ่ง ครั้งหนึ่งในชีวิตสำหรับบุคคลซึ่งมีความสามารถทั้งทางร่างกายและทางการเงินที่จะทำได้ ในแต่ละปีผู้คนจากทั่วทุกมุมโลกประมาณสองล้านคนต่างไปชุมนุมกันที่นครมักกะฮฺ แม้ว่านครมักกะฮฺจะคราคร่ำไปด้วยผู้มาเยือนอยู่ตลอดเวลา แต่พิธีหัจย์ในแต่ละปีจัด

ให้มีขึ้นในเดือนสิบสองตามปฏิทินอิสลาม ผู้แสวงบุญชายจะสวมใส่เสื้อผ้าเรียบง่ายเป็นพิเศษเพื่อขจัดการแบ่งแยกชนชั้น และวัฒนธรรมออกไป เพื่อว่าทุกคนจะได้ยืนอย่างเท่าเทียมกันต่อหน้าพระผู้เป็นเจ้า

ผู้แสวงบุญกำลังละหมาดอยู่ใน มัสยิด อัล-หะรอม ในนครมักกะฮฺ ภายในสุเหร่าแห่งนี้จะมีกะอฺบะฮฺ (สิ่งก่อสร้างสีดำในรูปภาพ) ซึ่งชาวมุสลิมจะหันหน้าเข้าหาขณะทำการละหมาด กะอฺบะฮฺเป็นสถานที่สักการะซึ่งพระผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาให้ท่านศาสนทูตอิบรอฮีมและลูกชายอิสมาอีลสร้างขึ้น

การประกอบพิธีหัจญ์ รวมถึงการเดินรอบกะบะฮฺจำนวนเจ็ดรอบ และเดินไปอีกเจ็ดรอบระหว่างเนินเขาเศาะฟา (Safa) และมัรวะฮฺ

(Marwa) เช่นเดียวกับที่นางฮาญัรฺ (Hagar) ภรรยาของศาสนทูตอิบรอฮีมเคยกระทำระหว่างที่เธอค้นหาน้ำ จากนั้นผู้แสวงบุญจะยืนรวมกันในอะเราะฟะฮฺ (Arafa) บริเวณพื้นที่ 15 ไมล์จากนครมักกะฮฺ และสวดอ้อนวอนต่อพระผู้เป็นเจ้าในสิ่งที่พวกเขาปรารถนาอีกทั้งยังขอประทานอภัยจากพระองค์ด้วย

วันเสร็จสิ้นการประกอบพิธีหัจญ์ จะจบลงด้วยเทศกาล Eid Al-Adha ซึ่งเป็นการเฉลิมฉลองพร้อมกับการทำละหมาด การเฉลิมฉลองนี้และเทศกาล Eid ai-Fitr ซึ่งเป็นวันเลี้ยงฉลองเพื่อเป็นการระลึกถึงวันสิ้นสุดของเดือนเราะมะฎอน ซึ่งเป็นสองเทศกาลประจำปีตามปฏิทินศาสนาอิสลาม

เอกสารอ้างอิง

Ahrens, C. Donald. 2531. เรื่อง Meteorology Today. ปรับปรุงครั้งที่ 3. เซนต์พอล: สำนักพิมพ์ West Publishing Company.

Anderson, Ralph K. และคณะ. 2521. เรื่อง The Use of Satellite Pictures in Weather Analysis and Forecasting. เจนีวา: เลขานุการองค์การอุตุนิยมวิทยาโลก.

Anthes, Richard A.; John J. Cahir; Alistair B. Fraser และ Hans A. Panofsky. 2524. เรื่อง The Atmosphere. ปรับปรุงครั้งที่ 3. โคลัมบัส: สำนักพิมพ์ Charles E. Merrill Publishing Company.

Barker, Kenneth และคณะ. 2528. เรื่อง The NIV Study Bible, New International Version. แกรนด์ ราพิดส์, มิชิแกน: สำนักพิมพ์ Zondervan Publishing House.

Bodin, Svante. 2521. เรื่อง Weather and Climate. พูเล่, โดเรส: สำนักพิมพ์ Blandford Press Ltd.

Cailleux, Andre. 2511. เรื่อง Anatomy of the Earth. ลอนดอน: สำนักพิมพ์ World University Library.

Couper, Heather และ Nigel Henbest. 2538. เรื่อง The Space Atlas. ลอนดอน: สำนักพิมพ์ Dorling Kindersley Limited.

Davis, Richard A., Jr. 2515. เรื่อง Principles of Oceanography. ดอน มิลส์, ออนตาริโอ: สำนักพิมพ์ Addison-Wesley Publishing Company.

Douglas, J. D. และ Merrill C. Tenney. 2532. เรื่อง NIV Compact Dictionary of the Bible. แกรนด์ ราพิดส์, มิชิแกน: สำนักพิมพ์ Zondervan Publishing House.

Elder, Danny; and John Pernetta. 1991. *Oceans*. London: Mitchell Beazley Publishers.

Famighetti, Robert. 2539. เรื่อง The World Almanac and Book of Facts 1996. มาห์วาห์, นิวเจอร์ซีย์: สำนักพิมพ์ World Almanac Books.

Gross, M. Grant. 2536. เรื่อง Oceanography, a View of Earth. ปรับปรุงครั้งที่ 6. อีเกิ้ลวูด คลิฟส์: สำนักพิมพ์ Prentice-Hall, Inc.

Hickman, Cleveland P. และคณะ. 2522. เรื่อง Integrated Principles of Zoology. ปรับปรุงครั้งที่ 6. เซนต์หลุยส์: สำนักพิมพ์ The C. V. Mosby Company.

Al-Hilali, Muhammad T. และ Muhammad M. Khan. 2537. เรื่อง Interpretation of the Meanings of The Noble Quran in the English Language. ปรับปรุงครั้งที่ 4. ริยาดห์: สำนักพิมพ์ Maktaba Dar-us-Salam.

เรื่อง The Holy Bible, Containing the Old and New Testaments (Revised Standard Version). 2514. นิวยอร์ค: สำนักพิมพ์ William Collins Sons & Co., Ltd.

Ibn Hesham, Abdul-Malek. เรื่อง Al-Serah Al-Nabaweyyah. เบรุต: สำนักพิมพ์ Dar El-Marefah.

แผนกกิจการศาสนาอิสลาม, สถานทูตประจำซาอุดิอาระเบีย, วอชิงตัน, โคลัมเบีย. 2532. เรื่อง Understanding Islam and the Muslims. วอชิงตัน, โคลัมเบีย: แผนกกิจการศาสนาอิสลาม, สถานทูตประจำซาอุดิอาระเบีย.

Kuenen, H. 2503. เรื่อง Marine Geology. นิวยอร์ค: สำนักพิมพ์ John Wiley & Sons, Inc.

Leeson, C. R. และ T. S. Leeson. 2524. เรื่อง Histology. ปรับปรุงครั้งที่ 4. ฟิลลาเดเฟีย: สำนักพิมพ์ W. B. Saunders Company.

Ludlam, F. H. 2523. เรื่อง Clouds and Storms. ลอนดอน: สำนักพิมพ์ The Pennsylvania State University Press.

Makky, Ahmad A. และคณะ. 2536. เรื่อง Ee'jaz al-Quran al-Kareem fee Wasf Anwa' al-Riyah, al-Sohob, al-Matar. เมกกะห์: คณะกรรมการกำกับดูแลเรื่องสัญลักษณ์ทางวิทยาศาสตร์ในพระคัมภีร์อัลกุรอานและซุนนะห์.

Miller, Albert และ Jack C. Thompson. 2518. เรื่อง Elements of Meteorology. ปรับปรุงครั้งที่ 2. โคลัมบัส: สำนักพิมพ์ Charles E. Merrill Publishing Company.

Moore, Keith L.; E. Marshall Johnson; T. V. N. Persaud; Gerald C. Goeringer; Abdul-Majeed A. Zindani และ Mustafa A. Ahmed. 2535. เรื่อง Human Development as Described in the Quran and Sunnah. เมกกะห์: คณะกรรมการกำกับดูแลเรื่องสัญลักษณ์ทางวิทยาศาสตร์ในพระคัมภีร์อัลกุรอานและซุนนะห์.

Moore, Keith L.; A. A. Zindani; และคณะ. 2530. เรื่อง Al-E'jaz al-Elmy fee al-Naseyah (The scientific Miracles in the Front of the Head). เมกกะห์: คณะกรรมการกำกับดูแลเรื่องสัญลักษณ์ทางวิทยาศาสตร์ในพระคัมภีร์อัลกุรอานและซุนนะห์.

Moore, Keith L. และ T. V. N. Persaud. 2526. เรื่อง The Developing Human, Clinically Oriented Embryology, With Islamic Additions. ปรับปรุงครั้งที่ 5. ฟิลลาเดลเฟีย: สำนักพิมพ์ W. B. Saunders Company.

El-Naggar, Z. R. 2534. เรื่อง The Geological Concept of Mountains in the Quran. ปรับปรุงครั้งที่ 1. เฮิร์นดอน: สถาบันนานาชาติแนวคิดเรื่องศาสนาอิสลาม.

Neufeldt, V. 2537. เรื่อง Webster's New World Dictionary. ปรับปรุงครั้งที่ 3. นิวยอร์ค: สำนักพิมพ์ Prentice Hall.

Neufeldt, V. 2537. เรื่อง Webster's New World Dictionary. ปรับปรุงครั้งที่ 3. นิวยอร์ค: สำนักพิมพ์ Prentice Hall.

เรื่อง The New Encyclopaedia Britannica. 2524. ปรับปรุงครั้งที่ 15. ชิคาโก: สำนักพิมพ์ Encyclopaedia Britannica, Inc.

Noback, Charles R.; N. L. Strominger และ R. J. Demarest. 2534. เรื่อง The Human Nervous System, Introduction and Review. ปรับปรุงครั้งที่ 4. ฟิลลาเดลเฟีย: สำนักพิมพ์ Lea & Febiger.

Ostrogorsky, George. 2512. เรื่อง History of the Byzantine State. แปลมาจากภาษาเยอรมันโดย Joan Hussey. ฉบับปรับปรุงใหม่. นิวบรันซ์วิค: สำนักพิมพ์ Rutgers University Press.

Press, Frank และ Raymond Siever. 2525. เรื่อง Earth. ปรับปรุงครั้งที่ 3. ซานฟรานซิสโก: สำนักพิมพ์ W. H. Freeman and Company.

Ross, W. D.; และคณะ. 2506. เรื่อง The Works of Aristotle Translated into English: Meteorologica. เล่ม 3. ลอนดอน: สำนักพิมพ์ Oxford University Press.

Scorer, Richard และ Harry Wexler. 2506. เรื่อง A Colour Guide to Clouds. สำนักพิมพ์ Robert Maxwell.

Seeds, Michael A. 2524. เรื่อง Horizons, Exploring the Universe. เบลมองต์: สำนักพิมพ์ Wadsworth Publishing Company.

Seeley, Rod R.; Trent D. Stephens และ Philip Tate. 2539. เรื่อง Essentials of Anatomy & Physiology. ปรับปรุงครั้งที่ 2. เซนต์หลุยส์: สำนักพิมพ์ Mosby-Year Book, Inc.

Sykes, Percy. 2506. เรื่อง History of Persia. ปรับปรุงครั้งที่ 3. ลอนดอน: สำนักพิมพ์ Macmillan & CO Ltd.

Tarbuck, Edward J. และ Frederick K. Lutgens. 2525. เรื่อง Earth Scienc.e ปรับปรุงครั้งที่ 3. โคลัมบัส: สำนักพิมพ์ Charles E. Merrill Publishing Company.

Thurman, Harold V. 2531. เรื่อง Introductory Oceanography. ปรับปรุงครั้งที่ 5. โคลัมบัส: สำนักพิมพ์ Merrill Publishing Company.

Weinberg, Steven. 2527. เรื่อง The First Three Minutes, a Modern View of the Origin of the Universe. พิมพ์ครั้งที่ 5. นิวยอร์ค: สำนักพิมพ์ Bantam Books.

Al-Zarkashy, Badr Al-Deen. 2533. เรื่อง Al-Borhan fee Oloom Al-Quran. ปรับปรุงครั้งที่ 1. เบรุต: สำนักพิมพ์ Dar El-Marefah.

Zindani, A. A. เรื่อง This is the Truth (วีดีโอเทป). เมกกะห์: คณะกรรมการกำกับดูแลเรื่องสัญลักษณ์ทางวิทยาศาสตร์ในพระคัมภีร์อัลกุรอานและซุนนะห์

หมายเลขของหะดีษ(วจนะของท่านศาสนทูตมุหัมมัด)

หมายเลขของหะดีษในหนังสือเล่มนี้ อ้างอิงตามดังนี้:

- Saheeh Muslim: ตามหมายเลขของ Muhammad F. Abdul-Baqy.
- *Saheeh Al-Bukhari: ตามหมายเลขของ Fath Al-Barii*.
- Al-Tirmizi: ตามหมายเลขของ Ahmad Shaker.
- Mosnad Ahmad: ตามหมายเลขของ Dar Ehya' Al-Torath Al-Araby, Beirut.
- *Mowatta' Malek: ตามหมายเลขของ Mowatta' Malek*.
- Abu-Dawood: ตามหมายเลขของ Muhammad Muhyi Al-Deen Abdul-Hameed.
- Ibn Majah: ตามหมายเลขของ Muhammad F. Abdul-Baqy.
- Al-Daremey: ตามหมายเลขของ Khalid Al-Saba Al-Alamy และ Fawwaz Ahmad Zamarly.

เกี่ยวกับบรรณาธิการ

ผู้แต่ง:

I. A. Ibrahim

บรรณาธิการทั่วไป:

Dr. William (Daoud) Peachy

Michael (Abdul-Hakim) Thomas

Tony (Abu-Khaliyl) Sylvester

Idris Palmer

Jamaal Zarabozo

Ali Al-Timimi

บรรณาธิการด้านวิทยาศาสตร์:

ศาสตราจารย์ Harold Stewart Kuofi

ศาสตราจารย์ F. A. State

ศาสตราจารย์ Mahjoub O. Taha

ศาสตราจารย์ Ahmad Allam

ศาสตราจารย์ Salman Sultan

รองศาสตราจารย์ Salman Sultan

การสงวนลิขสิทธิ์:

สำหรับการทำซ้ำ:

การทำซ้ำ พิมพ์ซ้ำ หรือการถ่ายเอกสาร เว็บไซต์นี้ ไม่ว่าหน้าใดหน้าหนึ่งในเว็บไซต์ หรือทั้งเล่ม จะได้รับอนุญาตโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใดๆ เมื่อเป็นไปตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้:

(1) **ต้องไม่มีการเปลี่ยนแปลง เพิ่มเติม หรือตัดทอนส่วนหนึ่งส่วนใดโดยเด็ดขาด**

(2) **เพิ่มเติมข้อความและลิงค์ดังต่อไปนี้ไว้ด้านล่างหน้าเว็บเพจทุกหน้า ด้วยมีขนาดตัวอักษร 3 (12 pt) ดังนี้ :**

แหล่งที่มาของบทความนี้คือ www.islam-guide.com

โปรดทราบ การอนุญาตนี้ไม่สามารถนำไปใช้ได้กับบทความและลิงค์ต่างๆ ในหน้า "ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับศาสนาอิสลาม" หรือเว็บไซต์นี้ในภาษาอื่นนอกเหนือจากภาษาอังกฤษ

ข้อมูลการพิมพ์หนังสือเล่มนี้:

ด้านล่างนี้ คือข้อมูลการพิมพ์หนังสือ A Brief Illustrated Guide To Understanding Islam: ISBN: 9960-34-011-2

หมายเลขบัตรห้องสมุด Library of Congress Catalog Card Number: 97-67654

จัดพิมพ์โดย Darussalam ผู้พิมพ์และผู้จัดจำหน่าย เมืองฮุสตัน รัฐเท็กซัส สหรัฐอเมริกา